

பி. 50224
1996
T. 11855
திருச்சிற்றம்பலம்.
தருநா என்று வழங்குகிற
பவாநிகூடற் புராணம்.

இ ஃ து

கோயமுத்தூருக்கடுத்த ஓராட்டுக்குப்பை
செட்டிபாளையம் ஸ்வாமித்துவான் ம-நா-ந-ஸ்ரீ
வாகுதேவமுதலியாரவர்கள் மொழிபெயர்த்தது.

இதனை :

தேவாரப்பதிகம், புராணசாரம், ஸ்வாமிப்
படம், இவைகளுடன் கோயமுத்தூர் வித்துவான்
மகா-நா-ஸ்ரீ கந்தசுபரிமுதலியாரவர்களாலும், பவானி வித்
துவான், மகா-நா-ஸ்ரீ பாலபாரதி முதலுசாமி
ஜயரவாக ஸ்வாமி, திஸ்லியம்ஸ்ரீவித்துவான்
ஸ்ரீ. வெங்கடராமஜயங்கரவர்களா
லும், ஆராய்ச்சிசெய்வித்து

கோயமுத்தூர் மகா - நா - ஸ்ரீ

தம்பியண்ண முதலியாரவர்கள் தமையர்

மகா - நா - ஸ்ரீ

ப. குட்டியண்ண முதலியாரவர்களால்

சென்னப்பட்டணம்

பாஸ்ட்டர் கக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சிறிபாது-ஸ்ரீ ஆடிஸ்.

சருக்க அட்டவணை.

பெயர்.	பக்கம்.	பாடநூலை
ரயிரம்	௧	௩௭
நமிசாரணியச்சருக்கம்	௧௪	௩௯
5பேரன்சிவார்ச்சனைச்சருக்கம்... ..	௨௧	௯௭
1ரரசர்ச்சருக்கம்	௪௨	௩௯
துர்க்கைய்வதாரசருக்கம்	௩௩	௮௨
௩கவிராகுன்கதிபெற்றசருக்கம்	௭௨	௯௦
௨முதலிங்கப் பிரதிட்டைவரலாறுரைத்த சருக்கம்	௮௪	௩௭
மாலுதானவிருடி சரித்திரச்சருக்கம்	௯௭	௪௯
நருமசன்மன் கதிபெற்றசருக்கம்	௧௦௯	௪௭
விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியானசருக்கம்	௧௧௩	௩௯
தந்துவர்த்தனன் வரம்பெற்றசருக்கம்	௧௨௭	௯௩
மருத்தன் கதிபெற்ற சருக்கம்	௧௪௧	௩௩
சக்கரதீர்த்தச்சருக்கம்	௧௩௨	௩௩
காயத்திரி மகிமையுரைத்தசருக்கம்	௧௩௯	௩௩
வேதகிரி மகிமையுரைத்தசருக்கம்	௧௯௯	௩௪
பிரமாவுக்குபதேசித்த சருக்கம்	௧௭௩	௪௨
பிங்கலை மோட்சச்சருக்கம்	௧௮௨	௯௨
சிவார்ச்சனைச்சருக்கம்	௧௯௩	௨௨
ஆகச்சருக்கம் ௧௮-க்கு விருத்தம்	...	௯௦௧

சேரநாதன் பதிநீசம்.

பா.க. எண்.	பா.க. எண்.	பிழை.	திருந்தல்.
சு	க	கனநத்தேழ	கழநத்தேழ
சு	உ	நாவல்	நாவல்
சு	உ	புனராவது எல்லாம்	அண்ணாட்டெல்லாம்
சு	க	களைசெய்யுத	திருச்செய்யு
சு	க	கேட்டபொழி	கேட்டபொழி
சு	க	பாசினை	பாசினை
சு	உ	னிசெய்த	னிதழ்கழித்
சு	உ	முடிபுழந்தை	முடிபிளந்தை
சு	உ	குறிபுக	குறிசால்
சு	க	பொக்கமி	பொக்கமி
சு	க	ரகுடனாத	ரகுடனாத
சு	க	நாறணவெனதிது	நாறணவெனதிது
சு	சு	ரடைபின்சே	ரடைபின்சே
சு	க	கிழ்பொற்றிர்த்த	கிழ்பொற்றிர்த்த
சு	க	தனக	தமக
சு	க	தெருழைதவனை	தெருழைதவனை
சு	க	டாண்டி	பாசினை
சு	க	கோலமாழினை	கோலமாழினை
சு	உ	யழைத்தால்	யழைத்தா
சு	க	பிதனொடுஞ்	பிதனொடுஞ்
சு	க	தாமகவளி	தாமகவளி
சு	த	தருந்ததுப்பற்றான்	தருந்ததுப்பற்றான்
சு	க	மலமகா	மலமகா
சு	க	இன்னெறி	இன்னெறி
சு	க	பொன்னினறுங்	பொன்னினறுங்

சோதனபத்திரம்.

பக் கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
க௩௯	௧௩	தாற்பத்	தார்ப்பத்
௧௪௦	௩	வேந்தன்னகரின்	வேந்தந்நகரின்
௧௪௨	௧	றகமை	றகைமை
௧௪௩	௧௨	மலற்	மலர்ப்
௧௩௯	௧	கக்கர	சக்கர
௧௪௨	௨௩	பத்தியோ	சுத்தியோ
௧௪௮	௨௨	சித்தமாய்ச்சீவன்	சித்தமாஞ்சீவன்
௧௮௪	௧	தமாவத்தி	தமாதவத்தி
”	௩	வாருதி	வாருதி
௧௮௩	௧௯	களிற்றினான்	களிற்றினான்
”	௨௨	கதிரிலை	சதிரிலை
௧௮௯	௧௯	கறனெறி	கறநெறி

சாற்றுக்கவிசுள்.

கோயமுத்தூர் வித்துவான்

கந்தசாமிமுதலியாரவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இட்டியண்ண விட்டமுறுந் திருநண்ண

வண்ணமெலா மியற்பாவல்லோ

கிட்டியண்ணந் திருந்துணர

வாசுதேவக்கவிஞன் கீர்வாணத்தை

யெட்டியண்ண வமுதெனச்செய்தானதனைத்

தம்பியண்ண னுதவுஞ்சேயாந்

குட்டியண்ணனச்சியற்றிக் கரலிகித

வழுவகற்றிக் குறைதீர்த்தானே.

குணியமுத்தூர்க்கணக்குக்

கருப்பண்ணபிள்ளையவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நத்தூருங்கரதலத்தான் புகழ்வதரி

காவனஞ்சூழ் நண்ணவூரின்

புத்தூருமமுதகதை வாசுதேவக்கவிஞன்

புகன்றானிந்நாட்

கொத்தூரும் பிழைதிருத்திக் கந்தசாமிக்

குரிசில் கொடுப்பக்கோய

முத்தூரு மந்நகருமுடையகுட்டி

யண்ணனச்சின் முடித்தான்மாதோ.

சாற்றுக்கவிகள்.

பவானி இயற்றமிழ் வித்சவான்
பாலை பாசதி. ஸ்ரீ. முத்துசாமையாவர்களியற்றியது
அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியம்.

சிட்டரிதயங்குலவு மறைவல்லி
பங்கரருள் சேரிலந்தை
மட்டிணர் நணுமான்மியம்
வாசுதேவகவிவாணர் கோன்றிங்
கட்டியெனவோதிடு புராண
மச்சிட்டனன் கனிவுகூர்ந்து
குட்டியணைவேள் கோயமுத்தூர்
கொடம்பியணக் குரிசில்சேயே.

பவானியில் தாசில்தாரராயிருந்து இப்பொழுது
கவான்மென்டில் உபகாரச்சம்பளம் பெற்றுவருய
ம-ள-ள-ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாசையங்காரவர்கள் எ மத்துனர்
இயற்றமிழ் வித்துவான்

ஸ்ரீ. வெங்கடராமையங்காரவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியம்.
திட்டநண்ணப்பவானிகூடல் மான்மியத்தைச்
செழுந்தமிழிற் சிறக்கச் செய்தான்
கட்டுபண்ணிற் கரைந்துருகக்
கவிபொழியும் வாசுதேவக் கவிஞரேறு
கட்டமெண்ணி யடைந்தோரை
யாதரிக்குந் தம்பியண்ணன் கவிக்கவந்த
குட்டியண்ணன் மற்றதனைக்
குலவயத்திலச்சியற்றிக்குணம்பெற்றானே

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பவாநிகூடற்புராணசாரம்.

சீர்பெற்றோங்கிய காவேரி நதியோடு பவாநிநதி கூடியிட
மென்று பொருள்படுகிற பவாநிகூடல் என்னுமித்தலத்திற்கு
நண்ணுவூர் அல்லது திருநாறு, தக்ஷிண அளகை, தக்ஷிண
ஜிதரிகாச்சிரமம், தக்ஷிணப் பிராயாகை, திரிவேணிசங்கமம்,
சங்கமக்ஷேத்திரம், தென்கயிலை, பராசரக்ஷேத்திரம், வககிரபு
ரம்முதலிய பலகாரணப்பெயர்களுள்ளன. தரிசித்தோர்க்கு யா
தொருநீங்கும் நண்ணுத தலமாகையால் நண்ணுவூர் அல்லது
திருநாறு வென்றும்; அளகாபுரிவாசியாகிய குபேரன் வசி
த்துப் பூசித்துத் தன்பேர் இத்தல நாயகருக்கும் தலத்திற்கும்
வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதினூற் தக்ஷி
ண வளகையென்றும்; வசிட்டர், நாரதர், பராசரர், ஶீயாசரர்,
பரத்துவாசர், கண்ணுவராதி மகரிஷிகள் வடபதரி காச்சிரமத்
தைப்போல வசித்துச் சித்திமுத்திகளை அடைந்த காரணத்தா
லும், வேதரூபமாய் விளங்கிய புராதன இலந்தை மரமாகிய
வதரி மரமானது தலவிருட்சமா யிருந்தலாலும், தக்ஷிணவதரி
காச்சிரமமென்றும்; கங்கை, யமுனை, சராஸ்வதி என்னுமிறை

கதிகள் மூன்றும் சேரும் தலத்தை வடபிரதாரகை யென்பது போல முன்றையேதத் சமானமாகிய காவேரி, பவாநி, அமுதநதி என்னு மூன்று மஹாநதிகளும் சேருமிட மானையாற்றக்கூடி ணப் பிரயாகை யென்றும்; அதே காரணத்தால் திரிவேணி சங்கமமென்றும்; சங்கம சேஷத்திரமென்றும்; சிவபெருமா னுக்கு வடகயிலையைப்போல மனோஹரமான தக்ஷிண சேஷத்திரமாகையாற் றென்கையிலையென்றும்; பராசர மு னிவர் அமிர்தலிங்கப் பிரதிட்டை செய்திருந்து பூசுத்த தல மாகையால் பராசர சேஷத்திரமென்றும்; வக்கிராகுரன் கதிய டைத்தபொழுது, தன்பெயர் இத்தலத்திற்கு வழங்கப்படவே ண்டுமென்றுவேண்டி வரம்பெற்றபடியால் வக்கிரபுடமெ ன்றும், வழங்கப்படுகிறது.

இத்தலமானது கொங்கு மண்டலத்திலே பத்மகிரி, சங்க கிரி, திருச்செங்கோடென்கிற நாககிரி, மங்கலகிரி, வேதகிரி என்னும் பஞ்சகிரி மத்தியப்பிரதேசமாய் பவாநிநதி காவேரி நதியுடன்கூடும் கூடுதுறையாயும்; புராணங்கள் பதினெட்ட னுள் ஒன்றாகிய பிரமகை வர்த்தத்துள் உத்தரகாண்டம் எழு பதாம் அத்தியாயத்தில் புகழப்பட்டுள்ளதாயும்; சைவசம யாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளாற் பதிகம்பாடி வருணப் பெற்றதாயும் இருக்கின்றது. இத்தல விசேடங்கள் பலவுள. அவைவருமாறு :

(க.) பூரிமஹாவிஷ்ணு வானவர் தேவர்களுக்குப்பகிர்ந்தளி த்து எஞ்சிய அமிர்தத்தை ஓர்குடத்திலிட்டு இத்தலத்திற்சதா வ

III

சித்திருக்கும் பராசமுனிவருக்குக் கொடுத்தருள அனைத்தையும் இத்தலத்தில் நதிக்கரையி லேரூபரத்திற் புதைத்து வைத்துத் தவஞ்செய் திருந்தபொழுது அவ்வமிர்த குடத்தைக் கவரவ ிந்த வக்கிராகரன், தண்டகரகரன், வஞ்சகாகரன், வீராகரன், என்னு மகாரர்களுக்குப் பயந்து முறையிடச் சிவபெருமான் தமதருட்சத்தியாகிய வேதரம்பிகை யிடத்துச் சண்டகாதினி வீரை, சயந்தி, சயமர்த்தனி என்னும் நான்கு துர்க்கையர்க ளை வரவழைத்து அவர்களால் வக்கிராகரனாகியவரை வதை த்து அத்துர்க்கைகள் நால்வரையும் நோற்றிசைக்குங் கீரவல்லாய் நிறுத்தியருளினர். சில நாட்சென்ற பின்னர் பராசாமுனி வராதித்யோர் அமிர்த குடத்தை யகழ்ந்தெடுத்தபோது அது தடினமாய்த்திரண்டிருத்தலை நோக்கி யதனையே அமிர்தலிங் கமாக்கிப் பூரித்துச் சித்திமுத்திகளை யடைந்தார்கள். அவ்வமி ர்தலிங்கம் மூலத்தானமாகிய சங்கமேஸ்வரருக்கு நிருதி திக் கிலிருக்கின்றது. அவ்வமிர்தகுடம் பதித்திருந்து அகழ்ந்தெடு தத இடத்தில் அமுதநதியுற்பவித்துக் காவேரி நதியுடன் பவா னிநதி கூடுமிடத்திற் சேருகிறது இவ்வமிர்தநதி யந்தரவா கினி.

(2.) அங்கதேயத்திலிருந்த எக்கியசருமன் என்னும் வேதிய னது குமாரனாகியதருமசன்மா வென்பவன் தருப்பை, சமித்து முதலியவை கொணரும்பொருட்டு ஓர்வனத்துக்குச் சில சிறுவருடன் சென்றகாலையில், அங்கு வைகாணச முனிவரது புத்திரராகிய மாலுதான மகாரிஷி தூர்புதலில் அருந்தவஞ்செ ய்திருந்தார், அவர்மிது சிறுவர்கள் கல்லும் மண்ணும்வாரி

எறிய அவர் இறுவர்களைக்கல்லாரும்படி சபித்தார்; அச்சாபவ சத்தால் தருமசன்மா கல்லானதை யுணர்ந்த அவன்றந்தையா கிய எக்கிய சன்மன் அக்கல்ல எடுப்பிவித்து இத்தலத்திற்குவ ந்து பஞ்சாஷா மந்திரோச் சாரணத்துடன் தீர்த்தத்தில் மு முக்காட்டினான். உடனே கல்லுருப்போய் கல்லுருப்பெற்ற தருமசன்மன் அனேகங் காலம் வசித்துப் பூசித்துப் பின்னர் முத்தியையும் எளிதி லடைந்தான்.

(௩.) இராஜரிஷியென்று புகழ்பெற்ற விசுவாமித்திர ரிஷி பாணவர் வசிஷ்ட மகாரிஷியால் பிரம்மரிஷி என்று ஒப்புக் கொள்ளாத நிமித்தம் இத்தலத்திற்குவந்து பெருந்தவஞ் செ ய்து பின்னர் வசிஷ்டரால் பிரம்மரிஷி என்று புகழ்ப்பட் டார்.

(௪.) காவிரி நாட்டையாண்டதந்துவர்த்தனச்சோழனுக்கு ப்புத்திரப் பேறில்லாது வருந்துகையில் அங்குவந்த சங்கு கன்னன் என்னும் பெரியவரால் இத்தல விசிட்டத்தையுணர் ந்து இங்குவந்து பூசித்து ஆலயவலம் வரும்போது ஆலயத்தி லுள்ள தலவீருஷாமாகிய இலந்தை மரத்தினின்றும் ஒருகனி விழ அக்கணியைப் புசித்த அவ்வரசன் மனைவி கருப்பவதியா ய்க் குலவர்த்தனனென்னுங் குமாரனைப் பெற்றான்.

(௫.) மருத்தன் என்னும் அசுரன் தேவர் முனிவர்முதலாயி னோருக்குப் பல் இடுக்கணிழைத்த காரணத்தால் அவனை ச்சயிக்கலாற்றாது பிரமேந்திராதிகள் முறையிட அதற்கிரங்கிச் சிவபெருமான் உக்கிர வடிவங்கொண்டு அம்மருத்தரசா

னை வதைத்தருளினார். அம்மருத்தாசுரன் கதியடையும் பொழுது தன் பெயரைச் சூடியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தபடி இத்தல நாயகருக்கு மருத்துவின்கம் என்று ஒரு பெயர் வழங்கப்பட்டுவருகிறது.

(சு.) சங்கமேஸ்வரஸ்வாமி சன்னிதிக்கு ஆக்கினேபார்ஸ் வத்தில் பூநகாயத்திரிமந்திரமே சிலாவடிவமாயக்காவேரிமேல் கரையிலிருக்கின்றது. அதற்குக் காயத்திரிசிலை யென்றுபேர், அதன் சமீபத்தில் காவேரியில், காயத்திரி தீர்த்தம், சாவித்திரி தீர்த்தம், சாஸ்வதி தீர்த்தம் என்னுந் தீர்த்தங்கள் மூன்று மிருக்கின்றன. இதை இக்காலத்தில் காயத்திரி மடுவென்று வழங்கப்படுகிறது. இது எண்ணிய வரங்களை எல்லாம் எண்ணியபடியே கொடுக்கத்தக்க புண்ணியத்தீர்த்தம். தேவர்களால் செய்யப்பட்ட தேவதீர்த்தமும், விஷ்ணுவினால் செய்யப்பட்ட சக்கிர தீர்த்தமும், சூரியனால் செய்யப்பட்ட சூரிய தீர்த்தமும் சிறந்தவைகள். அன்றியும் காவேரியின் கீழ்க்கரையில் உரோமசரிஷி பூசித்த உரோமசலிங்கமும், உரோமச தீர்த்தமும் இருக்கிறது. காயத்திரிசிலையிலிருந்து காயத்திரிஜபம் செய்தால் எழுந்தொன்றிற்குக் கோடிபலனாகப் பலிக்கும். இத்தலத்தில் இராமன் அருச்சுனன் முதலாயினோர் நோற்றுச் சதுருஜயத்தை யடைந்தார்கள்.

(எ.) மதுகைடவர் என்பவர்கள் வேதத்தையபகரித்துக் கொண்டு பாதலத்தில் ஒளித்துக்கொள்ளஅவ்வசூரர்களை மகாவிட்டுணுவானவர் கொன்று அவர்களாற் கவரப்பட்டவேத

VI

த்தை மீட்டருளியபோது வேதமானது தலையடி தெரியாமல் சிக்காயிருந்தமையால் பிரமேந்திராதிகள் வேண்டுகோ ளின்படி அம்மகா விஷ்ணுமூர்த்தியே வேதவியாசராயவதார ன்செய்து இத்தலத்திற்குவந்து பூசித்து அனுக்கிரகம்பெற்று இத்தலத்தின் வடக்கிலுள்ள மலையின்மீதிருந்து வேதத்தை நான்காகப் பகிர்ந்து காண்டம், அனுவாதம், பிரஸ்நம் என்று வகை தொகைப்படுத்திக் கொடுத்தருள வேதமானது இக்கா ளத்தும் அவ்வாறே நிலைபெற்றிருக்கின்றது. அம்மலையை அக்காரணம்பற்றி வேதகிரியென்று கூறப்படும், இதுவே இக்காலத்தில் ஊராச்சிக் கோட்டை மலையென்று வழங்கப் படுவது.

(அ.) பிரமதேவரானவர் தாமே படைத்த திலோத்தமை யின்மீதுமோகங்கொண்ட காரணத்தால் சிருட்டித்தொழில் நன்றுவிட இத்தலத்திற்குவந்து முனிவரால் பஞ்சாக்ஷர மந்தி ரோபதேசம் பெற்றுப்பூசித்துச் சிவபிரானைத் தரிசிக்கப்பெ ற்று அவரால் நேரே சிவ பஞ்சாட்சர மூலமந்திரத்தை உட தேசிக்கப்பெற்றுச் சிருட்டித்தொழிலை வழுவாது நடத்தினார்.

(கூ.) கலிங்கதேயத்தில் இலிங்கி, வீருடாகபி, என்றிரண்டு பேர் விபூதி ருத்திராக்ஷதாரிகளாய் வசிப்பவர்கள் ஒரு நாள் நந்தனவனத்தில் விளையாடும்போது ஒரு பெண்புரர்வுடன் ஆண்புராச் சேருவனதப்பார்த்து இலிங்கி யென்பவன் இகழ்ந்ததை யுணராத வீருடாகபி, தன்னை இகழ்ந்ததாக நினைத்து அடிக்க, இலிங்கியும் அடித்து ஒருவர்க்கொருவர் சண்

VII

டையிட்டிறந்தார்கள். அவர்கள் சிவசின்னந்தரித்த புண்ணியவசத்தாலும் பவானிப்புராணங்கேட்டபுண்ணியவசத்தாலும் அந்தக்கலிங்க தேசத்தரசனுக்கும் மந்திரிக்கும் குமாரர்களாகப்பிறந்து பாராவதன் வலிமுகன் என்று பெயர்பூண்டு இத்தலத்தையடைந்து வசித்து முத்திபெற்றார்கள்.

(க0) கலிங்க தேசாதிபதியாகிய சுதாமனென்பவனதுகுமாரனாகிய விஸ்வதாமன் என்பவன் வேட்டையாடிக்கொண்ட வரும்போது தூரத்தேகண்ட ஒரு பசுவை மாணென்று நினைத்துக் கொன்றுவிட்டான். அது பசுவென்றுணர்ந்து வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது அவன் நல்வினையாற்கண்ணுவ மகாரிஷி எதிர்ப்பட அவரால் இத்தல மேன்மையுணர்ந்து காயத்திரிசிலையிலிருந்து பஞ்சாக்கூர ஜெபம் செய்த புண்ணியவசத்தால் அக்கோஹத்தி தோஷம் நீங்கி அனேகம் பணிவிடைபுரிந்து தன் தேயத்திற் சென்றரசாண்டிருந்தான்.

(கக.) அவந்தி தேசத்தில் சங்கோசன் என்னுங்கொடும்புலையன் இத்தலபுராணத்தைக்கேட்டு இத்தலத்தின்பேரில் விசுவாகியாயிருந்தாலும் புலைக்குலப் பழக்கத்தால் அரசனரண்மனையிற்றிருட, அவனை அரசன் சிரச்சேதம் செய்யும்படி விதித்தான். அங்ஙனமே கொலையாளர் கொலைக்களத்தில் அச்சங்கோசனை வெட்டும்பொழுது அவன் பவானிபுரவாசனே? ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று சொன்னதினால் வெட்டப்பட்டகத்தியானது வெட்டாமல் அவன்கழுத்தில் மாலையாய்விழுந்தது. பின்னர் அப்புலையன் சிவகடாட்சத்தால் கதியடைந்தான்.

(கஉ) இங்காத்தில் வசித்த பிங்கலையென்னும் அழகிய விலைமாது தினம் ஒன்றிற்கு நூறு பொன்றரூபவரையே சேர்வதென்னும் பிரதிக்கினையோடு வாழாங்காலத்தில் சுனந்தனன் என்னும் வணிகன் அவஸ்பேரில் மோகித்துத் தன்னிடத்தப்போதிருந்த தொண்ணூறு பொன்னுடன் சென்று அவளை வேண்டினபொழுது அவள் குறைந்த பத்துப்பொன்னும் சேர்த்துக் கொடுத்தாலன்றி இணங்கேனென்று மறுக்க அவ்வணிகன் அக்குறைப்பொன்னுக்காக அன்றிரவெல்லாம் வருந்திமுயன்றும் அகப்படா தொழிந்தமையால் அவன்விடிந்தவுடன் நினைத்த வரமருளத்தக்கக திரிவேணிசங்கமதிர்ந்தத்தில் சென்று மறு ஜன்மத்திலாயினும் அவள் தனக்கு மனைவியாகவரவேண்டுமென்று வீழ்ந்துயிர்விட்டான். அவ்விலைமாதும் அவ்வாறே அத்தீர்த்தத்தில் சென்று மறுஜனனத்தில் அவனுக்குத் தான் தங்கையாக வரவேண்டுமென்று வீழ்ந்துயிர்விட்டாள். இவ்வாறுமாறாக விரும்பிய அவ்விருவ ரொண்ணமும் தப்பாது நிறைவேறும்பொருட்டு அவர்கள் ஒரோதாய் வயிற்றில் புராக் களாகப்பிறந்து அனேகநாள் ஒன்றாகக் கூடிவாழ்ந்திருந்து பின்னர் கதியடைந்தார்கள்.

இன்னும் இத்தல மேன்மைகள் அளவிற்றவைகளிருக்கின்றன. அவற்றைப் புராணமுகத்தானும் பெரியோர் வாக்காறு முணர்க.

இவ்வாறு நிறப்புற்றோங்கிய இத்தலத்தில் யாவராயினும் கல்ல சத்பிராமணாளுக்கு அன்னதானஞ்செய்தால் அவர்கள்

உண்ட அன்னத்தின் அவிழ் ஒன்றுக்கு அனந்தங்காலமாகக் கயிலாயத்தில் வாழ்வார்கள், சுவர்னதானம், வஸ்திரதானம்; பூதானம், கோதானம் முதலான தானங்கள் செய்வோர் விஷ்ணுப் பிரம்மேந்திராதி பதவிகளைப் பெறுவார்கள். காசி காஞ்சி அவந்தி முதலிய ஸ்தலங்களில் செய்யும் தானதருமங்களை இத்தலத்தில் செயதால் அவைகள் ஒன்று அனந்தானந்தமாய் விர்த்தியாகும். இத்தலத்தில் ஒருநாள் உபவசித்தால் அது சாந்திராயண முதலிய மகாவிரத பலனைத்தரும். இச்சங்க முகத் தீர்த்தக்களையில் சிரார்த்தாதி பிதிர்கடன்களைச் செய்து திலதர்ப்பணஞ் செயதால் திலம ஒன்றுக்கு அனேக யுகங்களாகப் பிதிர்கள் சுவர்க்கத்திலிருந்து மகிழ்வார்கள். ஆலயத் திருப்பணி செய்து திருவிழாவாதிகள் நடத்துவோர் அடையு ம்பலம் ஆதிசேடனாலும் சொல்லத்தராமல்ல, ஆகையால் இச் சிறுவசனத்தில் சுருக்கி எழுதப்பட்டதென்றுணர்க.

பவாநிகூடற் புராணசாரம்

முற்றிற்று.

உ

சுவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தேவாரம்

திருநா - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்தார்விரன்மடவாள்பாகமாநாகம்பூண்டெருதேறி
 உந்தாரவணிந்தவம்மானிடம்போலுமந்தண்சாரல்
 வந்தார்மடமந்திகூத்தாடவார்பொழிலில்வண்டுபாடச்
 செந்தேன்றெளியொளிரத்தேமாக்கனியுதிர்க்குந்திருநனாவே

நாட்டம்பொலிந்திலங்குநெற்றியினுன்மற்றொருகைவீணை
 யேந்தி, யீட்டுந்துயரறுக்கு மெம்மானிடம்போலு மிலேகுழ்கா
 னி, லோட்டந்தருமருவீழும்வினசகாட்டமுந்தூழோசைச்
 சேட்டார்மணிகளணியுந்திரைசேர்க்குந்திருநனாவே. (உ)

நன்றாங்கிசைமொழிந்துநன்னுதலாள்பாகமாய்ஞாலமேத்த
மின்றாங்குசெஞ்சடையெய்விகர்தர்க்கிடம்போலும் விரைஞ்ஞ
வெற்பிற், குன்றோங்கிவன்றிரைகண் மோதமயிலாறுஞ்சார
ற்செவ்வி, சென்றோங்கிவானவர்களைத்தியடிபணியுந்திருநாண
வே. (ந)

கையின்மழுவேந்திக்கரலிற்சிலம்பணிந்து கரித்தோல்கொண்டு
மெய்யின்மழுவணிந்தவிசுர்தர்க்கிடம்போலுமிடைந்துவானோ
ரையரவரெம்பெருமானுளென்றென்றாதரிக்கச்
செய்யகமலம்பொழிதேனளித்தியலுந்திருநாணவே. (ச)

முத்தேரநகையாளிடமாகத்தன்மார்பில்வெண்ணூல்பூண்டு
தொத்தேர்மலர்சடையில்வைத்தாரிடம்போலுஞ்சோலைஞ்ஞந்த
வத்தேனளியுண்களியாலிசைமுரலவாலத்தும்பி
தெத்தேயெனமுரலக்கேட்டார்வினகெடுக்குந்திருநாணவே. (ஈ)

வில்லார்வரையாகமாநாகநாணகவேடங்கொண்டு
புல்லார்புரமுன்றெரித்தார்க்கிடம்போலும்புலியுமாணு
மல்லாதசாதிகளுமங்கமுன்மேற்கைகூடப்பவடியார்கூடிச்
செல்லவருநெறிக்கேசெல்லவருள்புரியுந்திருநாணவே. (ஊ)

காணார்களிற்றிரிவை மேன்மூடியாடரவொன்றரைமேற்சாத்தி
பூனார்தலையோட்டிலுணுகந்தான்முணுகந்தகோயிலெங்கு
நாணவித்தால்விரதிகணன்முமேமேயத்திவாழ்த்தத்
தேனார்மலர்கொண்டடியாரடிவணங்குந்திருநாணவே. (எ)

மன்னீரிலங்கையர்தங்கோமான்வலிதொலையவிரலாலுன்றி
முநீர்க்கடனஞ்சையுண்டார்க்கிடம்போலுமுனைசேர்சேய

மந்நீர்மைகுன்றியழலால்வலிகுறையவழியுமுன்றிற்
செந்நீர்பரப்பச்சிறந்துகரியொளிக்குந்திருநணுவே. (அ)

மையார்மணியிடற்றன்மங்கையோர்பங்குடையான்மனைக
டோறுங், கையாற்பலியேற்றகள்வனிடம் போலுங்கழல்கணை
டிப், பொய்யாமறையானும்பூமியளந்தானும்போற்றமன்னிச்
செய்யாரெரியாமுருவமுறவணங்குந்திருநணுவே. (ஆ)

ஆடையொழித்தங்கமணேதிரிந்துண்பாரல்லப்பேசி
மூடுருவமுகந்தாருரையகற்றுமூர்த்திகோயி
லொடுநதிசேருநித்திலமுமொய்த்தகிலங்கரையிற்சாரச்
சேடர்சிறந்தேத்தத்தோன்றியொளிபெருகுந்திருநணுவே. (இ)
கல்வித்தசீத்தாற்றினாகுழ்கடற்காழிக்கவுணிசீரார்
நல்வித்தகத்தாலினிதுணருளுனசம்பந்தென்று
சொல்வித்தகத்தாலிறைவன்றிருநணுவேத்துபாடல்
வல்வித்தகத்தான்மொழிவார்பழியிலரிம்மண்ணின்மேலே. (ஈ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-சங்கமேச்சார்-தேவியார்-

வேதாம்பிகையம்மை.

இது - பவாரியென்னும்நதி - காவிரிநதியுடன் சேருமிட
மாதலால், பவாரிகூடலெனப் பெயர் வழங்கப்படுகின்றது.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பவாநிகூடற் புராணம்.

பா யி ர ம்.

விநாயகர்வணக்கம்.

மாமலர்க்குவளையொண்கண்மறைக்கொடியொருபால்வைகுந்
தேமலர்வதரிமூலச் சிவபரஞ்சுடரைவாழ்த்தக்
காமலர்க்கரத்தி னாலேங் கரத்தினையொருபந்தாடும்
பூமலர்களிற்றின்செய்ய பொன்னடிவணக்கஞ்செய்வாம். (க)
சுற்றியானைபுரந்திரமச் சுதன்கால்புரத்தைத்தூர்த்தசெங்க
னெற்றியானைமுகன்வதரி நிழலோன்றலமான்மியநிகழ்த்தப்
பத்தியானைந்துருகவுயர் பரமஞானப்பொருள்பணிக்குஞ்
சத்தியானை முகவனிரு சரணமெமது தலைக்கொள்வாம். (உ)

நடேசர்துதி,

படித்துநான்முகத் தோனு முனிவருங்கண்ணருவிகொடு
பணியச்செப்புட்
கொடித்துழாயனுமமரர் கோமானுமான்ந்தத்
குரவைமூழ்கத்

உ.

பவாநிகூடற்புராணம்.

தடித்துநேர்மருங்குன்மலைக் கொடியுவகைபூப்பவொளி
தழைக்கமன்று
ணடித்துவேதாந்தமுடிக் கெட்டாதபரஞ்சுடரை
நாடல்செய்வாம்.

(ந)

சங்கமேசர்துதி.

பண்ணுருமறையோனும் பாலாழிதுயின்றோனும்
படிவம்வேராய்
விண்ணுடிமண்ணிடந்துங் காண்பரியபேரொளியாய்
மெய்யன்புள்ளோ
ருண்ணுடும்பூரணமாய்ப் புவனசராசரவுயிருக்
குயிராய்ஞானக்
கண்ணகிநண்ணுவில் வீற்றிருந்தசிவக்கொழுந்தைக்
கருத்துள்வைப்பாம்.

(ச)

அழலானவிழியின்மதன் புரம்பொடித்த
முப்புரந்துளாக்குமூரற்
றழலானையானினாகன் செவிமடுப்பவிண்ணிசைக
டயக்குஞ்செவ்வேய்ங்
குழலானைக்கொடியாகக் கொண்டானைக்கூற்றினுயிர்
குடித்தசெம்பொற்
கழலானைக்கனியிலந்தை நிறலானப்பிறவியறக்
கருகிவாழ்வாம்.

(ஊ)

வேறு.

பொங்குபொன்னிபவானிசூழ் புகழ்நனுவமர்ந்த
மங்கைநாயகிமகிழ்ந்துநா லெட்டறம்வளர்த்த
செங்கைநாயகிவேதநாயகி சிவமுணர்ந்தோர்
தங்கனாயகிபங்குது சங்கமலிங்கம்.

(சு)

வேதநாயகிதுதி.

பண்பெற்றமறைக்கிழவன் கையாறக்கடுங்கால

படர்காலாற

வெண்பத்துநான்குநூ றாயிரந்தா யருஞ்சமக்கா

துதிழைப்பிங்காறத்

தீண்பெற்றபெருங்குணை யதுகொழிக்குங்கடைக்கணருள்
தந்தாட்கொண்டென்

புண்பெற்றபவந்துடைத்த வேதநாயகிமலர்த்தாள்

போற்றல்கெய்வாம்.

(எ)

விநாயகர்துதி.

நல்லவைநீடி மல்கத் தீயவைநலிய நாயேன்

சொல்லவை நல்லோர்குழல் துலங்கிடத் திருநண்ணுவாழ்

வல்லபையிடத்துவைத்த வாரணமுகவன் நெய்வப்

பல்லவமருட்டிம் பைம்பொற் பதயுகம்பணிதல்செய்வாம்.(அ)

முருகக்கடவுள்துதி.

உருக்கரத்தினயிலாழி யவன்கணுநான் முகன்சிரமு

முயர்வான்செல்வத்

பவானிகூடற்புராணம்.

தருக்கரத்தினிராகளும்வேய்ந் தவனுதற்கணுதித்து

நிசாசரர்கனாய

செருக்கரத்தி னகங்கலங்க வுலகமெலாமகிழ்ந்துகளி

செறப்பச்செய்ய

திருக்கரத்தினொருதனிவேற் படைவாங்கு

முருகன்மலர்த்திருத்தாள்போற்றி.

(க)

சுரகண்டேசர்துதி.

எரிகண்டதிரணமென வல்வினையும்பல்பணிகளெனைத்தும்நீற
வரிகண்டசுதைதருகும் மரசெனப்பேரமுருமுயரறிவுமோங்கப்
புரிகண்டமுன்னாலுமணிமார்புந்திருவடிவம்பொலிந்துடைஞ்
திரிகண்டசுரகண்டமாதேவன்றிருத்தாளெஞ் சிரத்தின்வைப்
[பாம்.

வயிரவக்கடவுள்துதி.

பொருதலையுளும்வேணிப் புனிதனே பரமென்றுள்ளங்
கருதலையயநீயென்னக் குடிலையுங் களர்த்தேறா
வொருதலையுகிராற்கிள்ளி யும்பர்மாலுதிரம் வாங்கும்
விரிதலைச்சூலச்செங்கை விமலனை வணக்கஞ்செய்வாம். (கக)

தகூந்நாமுர்த்திதுதி.

பிறைமதிமுகமு முக்கணுமூரல் நிலவுசெவ்

வாயுமீரண்டு

நிறைமலர்க்காமுஞ் சிவமணிவடமும் ஞானமுத்திரையுமாய்

நால்வர்க்

கறநெறியுணர்ந்தி யருள்செய்துகல்லா லணிநிழலினிது

வீற்றிருந்த

மறைமுதல்நிலீ றறியொணாளுன வடிவீனக்கருத்தினில்

வைப்பாம்.

(௧௨)

நிருநந்தீசர்துதி.

பணியுந்திங்கனும் பகையறப்புனைசிவபராஞ்சுடர்த்திருமுன்றிற்

றணியுந்ஞ்சராய்த் தாழ்ந்திடும்வானவர் தடநெடுமுடிமோலி

மணியுங்கற்பக மாலையுஞ்சிந்திட வந்துதாக்கிய செங்கை

யணியும்வேத்திராப்படையுளநதியெம்மடிகள்சேவடிபோற்றி.

சண்டேசர்துதி.

பெள்ளியங்கடவுளோதிமந்தேட மிளிர்முடிக்காட்டிடைநாகப்

பள்ளியன்காத்த பசுக்குலங்கறந்த பாற்கலசங்களைத்தாளாற்

றள்ளியதாதைவெய்யதாளிணையத்தடிந்தொருமடந்தைபங்காள

ரொள்ளியகமலத்திருவடிநீழலொன்றினேனடிபணிந்துய்வாம்

சூரியமூர்த்திதுதி.

மாயிருஞாலங்கோத்த வல்லிருட்படலம் வாங்கி

யாயிரங்கரத்தாற்றைவந் தனைத்துயிர்க் கறிவீந்தச் பாற்

சேயிருவிசம்புபோற்றுந் திருநணவுடையான் செல்வக்

கோயில்வாழிரவிப்புத்தேன் குரைகழல் வணக்கஞ்செய்வாம்.

ஆதிகேசவப்பெருமாள்துதி.

அஞ்சிறைவண்டினங்குழுமி யலம்பமுகை யுடைந்தமட

லவிற்தசெம்பொற்

க

பவாநிகூடற்புராணம் .

கஞ்சமகளினிதுறையு மணிமார்பும்வனமாலே

கமழதிண்டோளும்

பஞ்சவிதப்படைகரமு மணிமுடியும்பார்முழுது

மளத்தபைம்பொற்

செஞ்சரணவிண்ண மலரும் நினைந்தாதிசேகவனைத்

திபாணஞ்செய்வாம்.

(கசு)

திருநாவுக்கரசுநாயனார் துதி.

அடல்யிற்குலப் பொருபடைத்திருக்கை யமலன தருளிநாற்

கொடிய

விடலையிற்றீய வஞ்சகவமணர் வீக்குகற்றூணெடு

மிட்ட

கடலையும்பிறவிக் கடலையும்பஞ்சாக் கரவருட்பாதையிற்

கடந்து

கடலைவாழ்வொழித்துமுத்திவாழ்வடைந்தநாவீனுக்கரையர்தா

டொழுவாம்.

(கசு)

திருஞானசம்பந்தநாயனார் துதி.

பொய்வைவரத்திருத்தோணி புரத்தம்ந்தாரொடுஞ்சயிலப்

புனிதப்பாவை

கைகளாற்றிருமுலைப்பால் கறத்தூட்ட வமுதுண்டு

கடல்குழ்வைய

மூய்வவான்சைவநெறி தழைத்தோங்க வமணிநுள்போ

யொழியச்சேர்சால்

வையகாட்டேற வருள்பொழியுங் கவுணியர்கோன்

மலர்த்தாள்போற்றி.

(கசு)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் துதி.

தடத்தலர்கமல முகிண்முலைக்கனிவாய்த் தண்ண்கைக்

கரியமென்கூந்தில்

வடத்தளிருதரமாகதப்புகந்தோண் மதரரிவிழிமலை

மடந்தை

யிடத்திறைபவனை யிருபதஞ்சிவப்ப விரவினிற்

பாவைபாற்றூது

நடத்தியவாருர்ச் சுந்தரப்பெருமா ணகைமலர்ச்சேவடி

தொழுவாம்.

(கக)

மாணிக்கவாசகர்துதி.

பெருகியுவட் டெழுச்சொரியுந் திருமுகமூங்கரநான்கும்

பிறையூர்கற்றை

விரிகிளர்வேணியுங்குனித்த திருத்தாளும் பேருணர்வின்

விளைந்தவன்பாற்

பருகியருளானந்தக் கண்ணீருமஞ்சலியும்

பரிவுமாகி

யுருகியடி நிழல்சேர்ந்த வாதவூரடிகன்பத

முளத்துள்வைப்பாம்.

(உ௦)

அறுபத்துமூவர்துதி.

பத்தியினற்பாவனையாற் பரியவயிராக்கியுத்தாற்

பரிவாலுண்மைச்

சித்தநிலையொருமையினற் நிறுப்பணிகள் செய்வதினற்

சேர்ந்தசித்த

அ

பவாங்கூடற்புராணம்.

சுத்தியினுலத்துவித சுகாணந்தவடிவுடைய

துணைத்தாணிமூன்

முத்திபெறு மறுபத்துமூவாடி யார்க்கடிமை

முயன்றுவாழ்வாம்.

(உக)

குருவணக்கம்.

கந்தனையமலர்க்கொன்றை வேணியுமான் மழுவுதுதற்

கண்ணுங்கோடி

யிந்தனையதிருக்கயிலை யருக்கையுநீத் தெழுந்தருளி

யிரங்கவண்டார்

கொந்தலர்குழாவடுதண் டிறைமேவிக்கருணையலை

கொழிக்குநோக்கந்

தந்தெனையாட் கொளுந்திருச்சிற் றம்பலதேசிகனை

யசத்தவிசின்வைப்பாம்.

(உஉ)

தலவடியார்துதி.

மங்கலஞ்சேர் திருநாணுவுடையானே யுயர்வத

மடந்தைபாகச்

சுங்கமராயகனையிர வும்பகலும் வழிபாடுதணவா

தாற்றிச்

செங்கைமலர் குவித்திறைஞ்சிச் சினகரத்தைவலஞ்சூழ்ந்து

திருத்தொண்டேத்தும்

பொங்குபுகழ் வேதியர்கன்முதலாய சைவர்களைப்

பொற்றல்செய்வாம்.

(உங)

மருவலருந்திருவதரி வனத்துறையுந் தனிமுதலின்
 வடிவங்காட்டு
 முருவலர்பொற் கண்டுகையும் வெண்ணீறுஞ்சாதனமு
 முவந்தவேடப்
 புரவலரைப் பகலிரவும் வேதநாயகிபாகன்
 பொன்னங்கோயிற்
 றிருவலகுப் பணிமுதலார் திருப்பணிகள் புரிபவரைச்
 சிந்தைசெய்வாம். (உச)

அவையடக்கம்.

பைத்தமிழ்தூல் வழியொன்றுந் தெரியாததறியேனெப்
 பவாந்கூட
 லெந்தைபிரா னருளீர்ப்பச் சங்கமகேத் திரப்புருந்தே
 னெனையங்குள்ள
 புந்தியுளேரரிந்தநகர் வடமொழியைத் தென்மொழியாற்
 புரிநீயென்ன
 வந்தவருள் தலைக்கொடியா னுய்வதற்கோ
 ருறுதியென வகத்துள்ளெண்ணி. (உரு)

மாயவனுமலரோனு மண்ணிடந்தும் வான்பரந்தும்
 வரம்புகாணு
 நாயகன்வாழ் வதரிவன மகிமையை யா யிரநாவல்
 நாகர்வேந்தன்
 நேயமொடுபகலிரவாய் நிகழ்த்தினுமோயா
 வகண்டநிறைவையேழை

பாயவென்றன் புன்னா விற்கொலப்படுமோ வென்னுமென
தரசைகேளா, (உசு)

வேறு.

மதாரிநெடுங்கட் டிருமகன்கொழுனன் மாசுணப்பாயலிற்
றுஞ்சு

மதிரலைத்திருப்பா லாழியைச்சுணங்க னருந்திடப்
புருத்தபோலங்

கதிர்தியுரிஞ்சுந் திருமதிற்புறம்பு காவிரிபவாநிகூழ்
கிடந்த

வதரியப்பதிமான் மியஞ்சொல்வா னடியேன் மனத்திடை
நினைத்ததுமன்றோ, எ)

ஒள்ளொளிபரப்பி யுலகெலாம்விளக்கு முவாமதிங்
கடவுளின்முன்னர்

வெள்ளெனச்சமட்டும் வெருளுநீத்தேகி மின்னிடுமின்மினி
போலங்

தென்னுமுத்தமிழை மாசறவுணர்ந்து திண்ண
விமலனுக்குள்ளன்

புள்ளகாவலர்முன் பேதையேன்புன்ன வுரைத்திடும்
புன்றமிழ்மாதோ, (உஅ)

சோதகமகரயாழ்நரம்பொழுக்குந் தும்புரு
காரதாமுத

தேமார்விமலன் செவியிடையண்டங் கிழிபடமுழங்கிய
கூடித்தி

யோதையும்புகல்போன் மொழிந்துளோர் தமிழ்த்தே

ஹண்ணுமவ் வல்ம்புரிக்குழைதாழ்
காதினுக்கெளியேன் புன்றமிழ்மொழியுங் கருணையிற்
புகுந்திடுமன்றே. (௨௯)

மன்றுளோருவப்ப வெழிலிமுந்நீரின் மாசுதீத்துதவல்போல்
யான்சொல்

புன்றமிழ்வதரி புரவனமகிமை பெருந்தலார்

போதமிக்குணர்ந்த
நன்றியோர்குற்ற முளவெனினீக்கி நலமெனக்கைக்கொள்
வார்கற்றே
கொண்டிடுநீதுணிவா லிந்நகர்மகிமை யினிதெடுத்தியம்பயா
னமைந்தேன். (௩௦)

முதனூல்.

பெருமையிற்சிறந்த புராணமுவாறுட்

பிரமகைவர்த்தனமென்னு
மருமைசால்புராணத் துத்தரகாண்டத்

தெழுபதாமத்திராயத்துட்
குருமணிகொழிக்கும் பொன்னியிற்பவானி

கூடியசங்கத்துநாப்பண்
மருமலர்வதரி காவனமகிமை வரன்முறைவிளங்கிய
தன்றே. (௩௧)

பதிகம்.

தன்னிகரில்லா நைமிசாரணியந் தங்கிய

சவுனகாதியருக்

குன்னருஞ்சுதன் வரன்முறைவழுவா துணர்த்து
மான்மியவரலாறும்

பொன்னிறைதருவச் சிவணன்வந்து புனிதனைப்
பூசனைபுரிந்து

நன்னகர்கண்டு தன்றிருநாம நாட்டியநன்னலப்
பேறும்.

(கஉ)

பரம்பொருளுணர்ந்த பராசரணமுதம்

பதிதரு சிவக்குறியாக்கி

வரம்பெறவழிபட் டருந்தவம்புரிந்த வளமும்

மருந்தினைக்கவர்வான்

கார்த்தவண்வந்த வவுணரைத்துர்க்கா கன்னியருத்தியிங்,
கவர்த்தப்

புரந்தனினுக்கு திசைக்குநற்காவல் புரிந்திடும்

புண்ணியகதையும்.

(கங)

வக்கிரன்பொருதா ருயிர்துறந்தீசன்

வண்பதமன்னியவாறு

மிக்குயாமுத விலிங்கதாபனமும் விதித்திடு முறைமையும்
வினைதீர்

பொக்கமில்மாலு தானமாமுனிவன் புகண்மையும்

தருமசன்மன்றன்

றொக்கவெஞ்சாபந் தொலைத்தருள்பெற்ற தொன்மைசால்
புண்ணியப்பேறும்.

(கச)

ஒன்விபலிசுவா மித்திரன்பிரம

பேரகியாநலனுமொள் ளொளிகா

லள்ளிலைநெடுவேற் றந்துவர்த்தனன்பே
 டடைந்ததும் புணரவைக்கெல்லாம்
 வள்ளலாமருத்தன் காதையுமாயேன்
 சக்கரதீர்த் தத்தின்வளனு
 முள்ளருங்காயத் திரிசிலைமாண்பு
 முத்தமவேத வெற்பியல்பும்.

(௩௫)

மலரயனடைய வரம்பெறுவளனும்
 வாணுதற்பிங்கலை யென்னும்
 விலைமகள்பெற்ற மேன்மையுஞ்சூதன்
 விளம்பிடச் சவுனகராதி
 வுகின்மாதவத்தோர் மகிழ்ச்சியான்வதரி
 யடவியை யடைந்துமாமேருச்
 சிலையணிகரத்தெம் மடிகளைப்பூசை
 திருத்தியமேன்மையின் சிறப்பும்.

(௩௬)

மதித்தவ்வவகைய சருக்கமுவாராய்
 வண்கவிதொளாயிரத் தொன்றாய்
 முதற்பகர்வடநூல் பெயர்த்தருந்தமிழான்
 மொழிந்தனன் வளந்தருபவரணிப்
 பதித்திருமகிமை பரமனதருளாற்
 பவுத்திரவரநதி குலத்தி
 லுதித்தவன்வாசு தேவன்முத்தமிழ்கற்
 றுயர்ந்தவர் செவிக்கமுதென்ன.

(௩௭)

பாயிரமுற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நைமிசாரணியச் சருக்கம்.

புராணவரலாறு

மன்றுளோன்றிரு வடிமலர்வணங்கி யைம்புலனை
வென்றுளோர் சுகமாயையை வேரறவெறிந்து
கொன்றுளோர்சிவக் குறிப்பெனுங் குறைவிலாநின்றவில்
சின்றுளோர்தவ நிலைபெறு நைமிசாரணியம். (க)

மாணவைத்தலால் வன்னியை வளர்த்தலான் மகத்தால்
வரனவெண்பிறை சுமத்தலான் மாணைத் தெறலாற்
றேனலர்ந்த பூங்கொன்றை நீரோந்தலாற் றெய்வ
ஞானநாயக னொத்தது நைமிசாரணியம். (உ)

வேதமங்கல வோதையும் விழுமியசைவ
போதநூல்பயின் முழக்கமும் புராணவரமுத
கீதமுந்திரு வாவைர்துந்துமி கிளர்க்கு
நாதமுந்திசை விழுங்கிய நைமிசாரணியம். (ங)

மரவலம்புதண் மலர்ச்சினை மரந்தொறுங்கின்ளை
பூவைநாகனைப் புட்குழாங்கேள்வியின் புணர்ப்பா
லோவிலாகமப் பொருளெடுத்த துரைத்திடுங் குதலை
நாவழங்கிய தொனியது நைமிசாரணியம். (ச)

அரியநாண்மலர்த் தருக்கவரய்த் தனிரயின் தருக்கன்
பரியின் வெவ்விடாய் தணிவன பரந்துசூழ்ந்திமைய
கிரியைமூடிய பனியெனக் கேள்கிளர் சுவர்க்க
புரியைமூடுவ மகத்தெழுமாருதிப் புகையால். (௫)

எமவண்கிரி வளைந்துபோ யெறிந்தலைபுரஞ்
சாமரீர்க்கடல் வழிகொடு நைமிசாரணிய
வோமசாலையைத் தினம்வலம் வருதலாலுடன்மேற்
நாமசாமமுநீங்கிலன் வெண்மதித் தோன்றல். (௬)

இனையவொப்பருங் கடவுண்மாவனத்திடை யிருப்போர்
வினையைவேற வென்றவர் வெண்ணிலாக் குழவி
புனையுமீசனே பொருளலால் வேறிலையென்ன
நினையுநெஞ்சுர்தம் முயிரெனயாவையு கினைப்பார். (௭)

ஆய்ந்ததுண்பெருங் கேள்வியேராவகைப் பகையைக்
காய்ந்தநெஞ்சினர் கனிவொடு சமண்டலதண்ட
மேந்துசெங்கைய ரிழிபுழமுலகியல் பனைத்தும்
வாந்திசெய்திடும் பொருளெனக் கண்டிடி மனத்தார். (௮)

இப்பெருந்தவர் குழாத்தொடு மிருவினைப்பாக
மொப்பநோற்றுநோற் றெனிலிடு முயர்சிவஞான
வைப்பெனத்தினே சவுனகமாமுனி யிருக்கைக்
கற்புதத்தனிச் சூதனங்கொருதின மடைந்தான். (௯)

வந்தமாமுனிக் கெழுந்தெதிர் மகிழ்ச்சியான்முசமன்
நந்துவேங்கையி் னதழ்விதித்திருத்தியுட் டயவான்

முந்துபாத்திய வருக்கிய முதலியவுதவிக்
கந்தமூல பலாதிகள் கணிவுகூர்ந்தருத்தி. (க0)

மற்றுமாங்குள முனிவர்க ளிருடியர்மருங்கு
சுற்றிவேறுவே றிருந்திடத் துகளறுத்துள்ள
முற்றும்வைதிகச் சவுனகர்முதலினோர் விடையப்
பற்றகற்றியசூதனைப் பார்த்திவை பகர்வார். (கக)

ஞானந்தானுருக் கொண்டெனநைமிச மென்னுங்
கானந்தங்கோற் றிருந்தயாங் கணிந்தநின்செய்ய
வானனும்புய முகுத்திபுராண வாரமுத
பானங்கேள்விவாய்ப் பருகிடநெடுந்தினர் தகைத்தேம். (கஉ)

கறுத்தவோதியர் தோள்புணர் காழுநீர்க்கின்பம்
வெறுத்தலின்றியே மிகமிகவிளைதல்போற் பிறவி
யறுத்தநீயருள் சிவகதையனைத்தையு முணரத்
திறத்துளோமலாற் றெவிட்டிலங் கேட்கவேதினைத்தேம். (கங)

ஆதலாலெம தகத்தவா வீதெனப்பின்று
மோதுவார்தவச் சூதநீமுந்தையி லொருநாள்
வேதநாரதன் வசிட்டனாகியர் கதிவிரும்பு
முதருந்தவர் புரிந்தயாகாதியின் முடிவின். (கச)

செம்பொனாற்கதிர் மணிகளாற் கற்பகத்தெய்வ
வம்புலாமலர் மாலைபாற் றருப்பைசூழ்ப்புபத்
தம்பபந்தியால் விளங்கிய சாலைவாய்த்தாகி
யம்பொனானத் தமர்ந்துமா முனிவர்கு ழவைக்கண். (கடு)

அருத்திமிக்கபே ரறிவுசா லருந்தவர்கேட்ப
மரித்தவர்க்குவீ டருள்செயுங் காசியின்மகிமை
விரித்துரைத்தநாண் மீட்டிந்தென் னளகையாய்க்காசி
புரத்தின்மிக்கதோர் சிவதலமுளதெனப் புகன்றாய். (கௌ)

ஏற்றமிக்கதா யுயர்தவ வனத்ததாயெவரும்
போற்றுதீர்த்தமூர்த் தங்களின் விசேடமாய்ப்புவிக்கண்
ஞற்றினைசக்குளு மொப்பிலாநலத்ததாய்த் தனத
ஞற்றுமர்ச்சனைக் கினியதாய்ச் சிறந்ததென்றதைந்தாய். (கௌ)

அன்னநின்றிரு வாக்கருளமுதினை யடியோ
முன்னேநல்வினைப் பலத்தினு லுணர்ந்தனமுனிவோர்
மன்னவந்நகர் மகிமையுந் தீர்த்தத்தின்வளமுங்
கின்னராகிடன் பூசித்துக் கிடைத்திடும்பேறும். (கௌ)

மூலமூர்த்தியின் விசேடமு முபனிதமுடிசேர்
கோலவண்கனி வனத்திருப் பெருமையுங்குணத்தாற்
சாலநங்களுக் குணர்த்தெனச் சவுனகராதி
மேலருந்தவர் வினவயுஞ் சதனும் விரிப்பான். (கௌ)

பூவனத்துளபுங்கவன் காண்பரும் புனிதன்
பாவனப்பத மலர்பெறுஞ் சத்திரிபாதச்
சீவன்முத்தராய்த் தெளிந்தகீ ருமக்கரிநுலகின்
யாவதியாவையு மங்கையினல்லியி லுணர்ந்தீர். (௨௦)

என்னவுண்மைசால் நயனுரைநிரப்பிரீர் வினவு
மன்னுமாதலப் பெருமையை யாயிரமுகத்தாற்

பன்னிவேதமே பகர்ந்திடவேண்டும தல்லான்
முன்னியெம்மனோர் மொழிந்திட முடியுமோமுடியா. (உக)

பரந்தூரீடிய பிரபுகைவர்த்தனப் பரவை
யருந்திமாதவ வியாசமாலனைவரு முய்யச்
சொரிந்தகாணதயஞ் சுதையினிற் சிறிதுயாந்துசுடர்ந்
திருந்தூரீருமக் சறிந்தவாறியம்புதுங் கேண்மின். (உஉ)

வேறு.

சுருவளர்திங் கண்டுகாடி யோருருக்கொளல்போ லோங்கு
மொருபெருட சயிலைவெறபுக் குத்தரதிசையின்பாங்க
மருமணிகுயிற் றித்தெய்வ வாடகத்தகடு வேய்ந்த
ந்ருவளர்மாடகூடஞ் செறிந்தசீ ரளகைமுதூர். (உ௩)

சுதிர்சூரற் பரவைச்சூழ லகணிலவுலகுண்மேருக்
சுதிர்வரைத்தென்பாற் பைம்பொன் கான்றுகுஞ்செம்புத்திவி
னிதியெனக்கருமோம நியதிக ணிலைவழாமற்
புதிதெனலோலாரின்ற புண்ணிய பூமிதன்னுள். (உ௪)

சுலையெலா முணர்ந்துவெய்ய கலியிருளொதுக்கினால
வலையமாவேந்தர் போற்ற மன்னுயிர் புரந்துமேருச்
சுலையணிகாத்தானாடற் றிருச்சிலம் பொலிகேட்டுண்ணு
மலையமான்றருமச்செங்கோன்மனுமுறைநடாத்துங்கொங்குள்
சுரைதருகடலும்விந்தக் குன்றமுங் குன்றத்தூய
கரதலந்துளக்குந்தெய்வக் குறுமுனிகளிப்பாற்றந்த
விலாவினிற் பிறப்பைநீக்கும் விமலமாய்க் குடபாற்சைய
வரையினின்றொழுகும் பொன்னி மாநதிதனக்குமேல்பால்.()

அலம்புரி பவரீத்தோங்கு மருந்தவத் தூருவாச
னலம்புரி தவத்தால்வேத நாயகியருளேநல்ல
சலம்பயி னதியாய்த்தன்பேர் தரித்திருகரையுந்தூய
வலம்புரி யினங்கள்வீசி வருதினாப்பவாநிக்கீழ்பால். (௨௭)

முன்னைவல்வினேதீர் சீவன்முத்தர்க ளிமையமீன்ற
கன்னிமாயகன்றாணீழ லிரண்டறக்கலத்தல்போலப்
பொன்னிடாங் கடவுள்யாற்றிற் பொருதினாப்பவாநிகூடித்
தன்னுருவொன்றூந் தெய்வச்சங்கம வடபாகத்தின். (௨௮)

ஏகமாங் குடிசைவேரா யெழுதருமறையே மெய்யாய்ச்
சாகையேசினையாய்தச் சடைகளே தலிர்ப்பூங்கொத்தா
யாகமாநிகள்கரையாந் செழுத்தருங் கணிக்காணந்த
போகமேரசமாய்த் தோன்றிப்பொவிந்தோர் வதரிச்சாகை.

ஆதியுடுவுமீது மில்லதோ ரகண்டாகாரச்
சோதியின்படிவாயந்தச் சுந்தர வதரிப்டாங்கர்
வேதிபர்முதலோரேத்த விலிங்கமாய் விளங்கிவேத
முதரும்பொருளாய்ப்பண்டே முனைத்ததோர் சுடம்புமூர்த்தம்.

அத்துவாவடிவாயுண்மை யறிவினுக் கறிவாயான்ம
தத்துவவதிதானந்தச் சங்கமவிலிங்கந் தன்னை
முத்தருங்கடந்தயோக முனிவரு மும்முகக்கோடி
சித்தரும்புகித்தேத்தச் சிறக்குமத் தெய்வத்தானம். (௩௧)

செக்கர்வான் பருதிப்புத்தேள் செங்கரம்புகுதற்கொண்ணு
தெக்கணுந்தருக்களேவந் திலந்தையம் புறவமாநித்

தொக்கதாற்பரமஞான சொரூபமாய் விளங்குமந்தத்
 தேககணவளகைமேன்மை தேவர்க்குந் தெரிககொனாதர⁶
 மறைமுதல்வேதானந்த வல்லிபால்வயங்கியங்க
 ணுறைதலா லந்தஞான வுத்தமவனத்து வாழுங்
 கறையடி சீயந்தீய கடும்புலி நிராகளாதி
 நிறைவிலங் சனைத்துமொன்றாய் நீர்குடித் துறவின்வைகும்.()

கல்லெலா மிலிங்கமா தக காவிரிபவாநி ஞாங்கர்ப்
 புல்லிய தருககௌல்லாம புலவரப் புறவமாககள்
 சொல்லெலாஞ் சுருதிசோலைச சுரும்பெலா மலம்புமோதை
 கல்லெலா திரள்பூணாக விஞ்சையர் வீணாகானம். (௩௪)

சொல்லருங் கதிககோர்மூலத் தேரற்றமா யிருககுமந்த
 கல்லெலாய் தலத்துமேன்மை யியம்பிடப் புவனமூன்றுள்
 வல்லவர் யாவொன வழுசதலுஞ் சவுண்காதி
 தொல்லருங் தாததோரயினுஞ் சூதனை வினாவலுற்றார். (௩௫)

செவ்விய வனையதலுஞ் சிறாததென் னளனையான
 தெவ்விய மயக்ககோனங் கெய்திய மலையா தென்ன
 வெவ்விய வகாதசெற்றோர் வினாவிட விறும்புதெயதி
 வெளவிய பவந்தீர்குத மாமுனி யுனாப்பதாளுண். (௩௬)

நைமிசாரணியச்சருககம்

முற்றிற்று.

ஆக - விருத்தம் (௩௬)

உ

சிவமயம்.

திருச்செற்றம்பலம்.

மூ ன் று வ து

குபேரன் சிவார்ச்சுலாச்சுருக்கம்.

வரம்பெறநான் மலருநறு மலையசமுங் கலவையுங்கா
மருங்கலோலக

கரங்கொடீவந் தினிதேததிக் காவிரியும் பவாரியஞ்சூழ்
கடவுள்வைப்பிற்

ப. பொருளாய்த் திருவதரி நிழன்முனோதத
சிவக்கொழுந்தைப் பழுத்தவன்பு

நிரம்பமலர் கொடுதனதன் வழிபாடுபுரிந்தடைந்த
நிலைமசொல்வாம்.

(க)

சிந்தைதெளிந் துணர்ந்துளிர் கேண்மினென முனியினி
தெருட்டுமுன்னர்ப்

பந்தமல விருள்சீக்கும் பாணுவெனுங் கைலைவட
பாலின்ஞாங்கர்

சந்தநக வெயில்புடைசூ முளகையென வுரைத்திமத்
தலத்துமேவுங்

கொந்தலர்தார் படிவைசிர வாவென்பேர னவன்புதல்வன்
குபேரனென்பான்.

(உ)

சரமிருநான் குளகமலக் கடவுண்மரபிடையுதித்த

கயவான்மேலை

வரமலியு முதுக்குறைவால் வளமையினு விளமைமுதன்

மலரின்மேலேன்

சிரமருவு திருக்கரத்தோன் வழிபாடோ ரணுத்துணையுந்

திறம்பானாகிப்

பாமவுணர் வாற்சைவ நூன்முறைபாற் சிவார்க்கனைசெய்

பணியினின்றான்.

(ந)

உழுதுவரி யளிபுடைசூழ் நறுந்தார னிவ்வண்ண

மொருநாட்போலப்

பழுதகலும் பேரன்பாற் புரமெரித்த குறுமூரற்

பகழக்குன்றைத்

தொழுதுவழி படமகிழ்கூ ற்ந் தருட்கடைக்க னோக்களித்துத்

தோழனாக

முழுதுமவண் வரங்கேட்பக் கொடுத்திவட திசைக்கிறைமை

முறையினல்கா.

(ஈ)

அண்டர்பிரா னிவ்வண்ண மருள்செய்யப் பெற்றோனா

யளகையாளி

யெண்டிசைக்கு மேலாயவடதிசைக்கு மிருந்திக்கு

மிறையோனாகித்

தெண்டிநாளு முலகனைத்துஞ் சிறந்திடவச் சிரவணனுய்த்

திகழ்ந்துதெய்வத்

குபேரன்சிவார்ச்சனைச் சருக்கம். ௨௩

தண்டனிர்ப்பும் புட்பகத்துக் குரியோனாய்ச் சிவபூசா
தரனாய்வாழ்ந்தான். (௫)

மதிக்கதிர்வெண் பிறைவேணி மலைமகள் பாகனைமீள்
வாராழுத்திக்
கதிக்கொரு சிந்தாமணியை வரன்முறையா லருமறைநூல்
கரைந்தவாற்றால்
விதிக்கரிதா மாதலத்தும் வேதநூலெடுத்தெடுத்து
விரிக்குந்தெய்வ
நதிக்கரையு மியக்கர்பிரான் பூசித்துமகிழ்ந்துறையு
கோளிலோர்நாள். (சு)

விஞ்சரிச்செங் கதிர்மணித்தார் வேய்ந்துநற வுண்டளிபாண்
மிழற்றுந்தெய்வ
மஞ்சரிக்கொத் தணிவிரைத்த புட்பகமானத்திவர்த்து
வடதிக்கேந்தல்
சஞ்சரித்து வான்வழியாய் வரும்பொழுது சாந்துமர
தனமுழுத்துங்
குஞ்சரத்தின் கோமிகொங் கொழித்துவரும்பொன் னிறைக்கண்
குவிர்க்கண்டான். (௭)

பூவலயத்துள்ளோரைப் பென்னுலகத் தோதாக்கப்
புகுந்ததேயோ
பாவவிருளிரியவருட் பானுவடிவாயெழுந்து
பரந்ததேயோ

தேவர்தொழுஞ் சிவபெருமான் கருணைமடை திறந்தொழுகிச்
 செல்வதேயோ
 மூவகையில் யாதேயோ வெனவருங்கா விரித்தரங்க
 முழக்கங்கேட்டான். (அ)

பாற்கடண்மே னெளிந்தலைக டவழ்வதெனப் பகீரதியும்
 பரவும்பொன்னி
 யாற்கவரும் பூந்தரங்கத் திவலைகளா னனைந்துமட
 லவிழ்ந்துசெந்தே
 னாற்கடையு முவட்டெடுக்குஞ் சோலைகளுநந்தனமு
 டலைத்தோற்றந்
 தீர்க்குமருங் கணிவதரித் தருநெருங்கு பெருவனமுஞ்
 சிறக்கப்பார்த்தான். (க)

கடுங்கனல்கால் விழிகொலைசெய் வள்ளுகார்க்கா லுணங்கு
 புலால்கமழும்பேழ்வாய்க்
 கொடும்புலியும் புல்வாயுங் குடநிலாயும்பனைக்கைமதக்
 கும்பமாவு
 படுத்தகைய வயப்போத்துமாகுவு நாகமுமொன்றா
 யன்புகூர்ந்து
 நெடுத்தகைக்கோர் துறைகுழுமிநீருண்டு விளையாடு
 நிலைமைகண்டான். (க0)

சரநெறித் தகைதலைக்கொள் தவத்தோரு பருந்திசையாழ்
 தழைக்கத்தாக்குங்

கரதலத்துமுனிவேராருங் கின்னரருங்காந்தருவ

கணமூங்காலா

விரதமுளோனிகல்கடந்த யோகியரும்போகமெலா

மெள்ளிநீத்த

விரதமறைநூலோரு மனையதிருத்தீரமெலாம்

விளங்கக்கண்டான்.

(கக)

எண்டிசைசூழ் பெரும்புவன மொருமூன்று ளித்தலத்துக்

கிணையாய்வேறு

கண்டறிந்தோ மிலைநெடுநாட் கௌரிநாயகனமலக்

மூலபூசித்துத்

தோண்டிபடு தவப்பலனோ கண்பெற்றபெரும்பேறோ

தோன்றக்கண்டு

கொண்டதிந்தமாதலத்தை யெனமயிர்க்கூச் செறிந்துகரங்

கூப்பிநின்றான்.

(கஉ)

ஒப்பிலான்கருணையின லுலைமெழுகுபோலுள்ள

முருகியிந்த

வைப்பினிடைமாதொருபா லமர்ந்தவனைப்பூசிப்பான்

மனத்துஞன்ன

வப்பொழுதங்கவனருளா விருவிசும்பி னிடையிருந்தோ

ரமுதவாணி

யெப்பயனுமடைந்தநிதிக் கிழவனிருசெவிதுளைப்ப

வெழுந்ததன்றே.

(கங)

முன்பயிலுந்தவப்பேற்றாற் பிங்கலநீசிவபூசை
 முறையினுற்றற்
 கன்புசிமந்துளரினேந்தா யாதலாலப்படியே
 யரனைப்பூசித்
 தின்புறுதற்கொருதான மியம்புதுங்கேளெழுந்துகரை
 யெறிந்துபாவத்
 துன்பமகற்றிடும்பொன்னி நதிக்குடபால் பவாரியெனுந்
 துறைக்குக்கீழ்ப்பால். (௧௬)

இன்னவிரூகடவுணதி மடுவணருமறைவடிவா
 மிலந்சைஞாங்கர்
 முன்னைவினைக்கருமருந்தாய்ச் சோதிமடமாயிலிங்க
 மூர்த்தமாகி
 மின்னவீர்செங் கோட்டுவரைக் கைநான்குருரோசத்தின்
 மேல்பால்வையும்
 பொன்னுலகும்பூவுலகும் புயங்கலோகீழுந்தொழுமப்
 புனிதத்தானம். (௧௭)

வேறு.

பண்டொர்வைகலிற் பாற்கடற்றெள்ளமு
 துண்டதேவர்க ளோங்குடற்றானவர்
 தண்டவெஞ்சமர்க் கஞ்சித்தளர்த்துபூ
 மண்டலத்துளிம் மாதலத்தெய்தினார். (௧௮)

ஐயர்போரி லவுணர்க்குலநதிடு
மெய்யர்சால வெருக்கொளுஞ்சிந்தையர்
கையர்முப்புரங் காய்ந்தவன்வாழ்ந்திடுஞ்
செய்யசெம்மொற் சினகரநண்ணினார். (௧௪)

சலந்தருந்திறற் றுனவர்போர்க்குடைந்
துலந்தநெஞ்சர்கை யுச்சிகுவித்துளார்
மலிந்தபொன்னி பவாநியின்சங்கம
விலந்தைமூலத் திறைவீனவாழ்த்தினார். (௧௫)

ஆந்தரத்தர் துதிப்ப வருடநடல்
கீந்தநந்தி கணாதிபர் சூழ்தர
முந்தைமூல விலிங்க முகத்திடை
வந்துதேதான் றினன் மாலயன்காண்கிலான். (௧௬)

தூயசுந்தரச் சோதியைக்காண்டலும்
வாயுவிந்திர னுதியனானவர்
மாயைசேர்திதிமைந்தர்களாலுள
மேயதுன்பமும் விட்டுவிளங்கினார். (௨௦)

காமதேனுவின் கீரமுங்கற்பகப்
பூமலர்த்திருத் தாமமும்புட்கர
வாமநீர்த்திரு மஞ்சனமும்விரைத்
தூமதீபசுகந்த பலங்களும். (௨௧)

மற்றுமுள்ளன வான்பொருளுங்கொடு
நெற்றியாரழ னேத்திரமூர்த்தியைப்

பற்றினால்வழி பாடுசெய்யும்பர்க்குக்
கொற்றம்யாவுங் கொடுத்தனன்கோதிலான். (௨௨)

அமரராரணநூன்முறையாற்புனற்
றமாவேணித் தலைவனைப்பூசித்துச்
சமரவாட்கைத் தைத்தியரம்பெருந்
திமிரவாருதியைச் செயித்தேறினார். (௨௩)

அன்றுதொட்டந்த வைப்புலகியாலினும்
வென்றிசால்விசையாபுரி வீறெலார்
துன்றுவீர புரியென்று தொல்பெய
ரென்றுமோங்கிய தீசனருளினால். (௨௪)

சேமமார்வச் சிரவண நீசுவ
பூமியாமிந்தப் புண்ணியத் தானத்தை
நேயமாகி யிலந்தை நிழற்கண்வாழ்
வாமதேவை வழிபடு வாயெனா. (௨௫)

சிலையழுத்துந் திருமுடி மேலெனா
மலரையிட்டி வணங்கினும் வாய்த்திடும்
பலனையாட்சொலப் பாலர்முன் னூனாவல்
நிலையிதுண்மை யெனநினை நீயெனா. (௨௬)

மெய்வழங்கி விசம்பினின் றிவ்வணந்
தெய்வவாணி தெருட்டலுஞ் சென்னிமேற்
கையழுந்த முகிழ்த்துக் கதியடைந்
துய்வதாயின நென்றுள் ளருங்கினான். (௨௭)

இரங்குநீர்மைய னுகியங் கீரிரு
மருங்கி ரண்டரை நாழிகைமத்தியு
ணெருங்கிலந்தை நிறைபெருங் காவன
வரங்கொள் வைப்பினை யும்பரின்வாழ்த்தினான். (௨௮)

வேறு.

வஞ்சவல் வினையைவெய்ய வடவைமாமுகத்திற்பட்ட
பஞ்செனத் தகிக்கும்பொன்னி பவாநிசூழ் கிடந்தநரப்பண்
விஞ்சிய தலத்தைக்காண்பான் விமானம்விட்டிழிந்துசெங்கை
யஞ்சலிமுகிழ்த்துச் சூழ்வந் தடிக்கடிவணங்கிப்புக்கான். (௨௯)

மனிதரீகன்பிறவிநோய்க்கு மாத்திரையனைய செய்ய
கனிதிரள்வதரித்தெய்வக்கானகங்காணப் பெற்றோர்க்
கினியொரு பிறப்புமுண்டோ வெனரினைந் தெய்திக்கண்கள்
பனிவரத் தனதனங்குப் பராசரனிருக்கை கண்டான். (௩௦)

காண்டலு முனிவர்கோனைக் கழலிணையிறைஞ்சி யன்பு
பூண்டிநின்றருகுமுன்புப் புருடவாகனைபுப் போத
மாண்டரு தவக்குன்றன்னன் வாழ்த்தருண் மகிழ்ந்துநல்கி
யாண்டொரு தருப்பையாற்செய் யருந்தவிசுருக்கையீர்தான்

பின்னருமிறைஞ்சியந்தப் பெருந்தவிசுருந்த தெய்வக்
கின்னரர்பிரானைநோக்கிக் கிளரருந் தவத்தோன்கூறு
முன்னைவருந்திநோற்று முயல்தவப் பலத்தாலிந்த
நன்னதிடுவெட்டோன்று நற்றலங் காணப்பெற்றாய், (௩௨)

அதிர்கடலுலகத்துள்ளோர் யாமெனுமன்புகூர்ந்து
கதிதருமினையதெய்வக் கடவுண்மா தானங்காணில்
வதிவுரிம்கணப்போதேனும் வசித்திடிந் மலர்வெண்டிர்கள்
பொதிசடை முடியெம்மண்ணல் பூரணவருள்பெற்றுய்வார்.

இருமையாலிந்தவைப்பி னிதாமும்வாக்கு மெய்யு
மொருமையா லுள்ளன்பூறி யுறையினு முமைகோன்செய்ய
தருமலர்ப்பதங்கள்பூசை திருத்தினுங் கருத்தினுங்
கருமம்யாதெனினுமுற்றிக் கவலைதீர்போகந்துய்ப்பார். (௩௪)

ஒப்பிலான்கருணைகூர்ந்திங் குவகையி னுறைதலாலிங்
வைப்பிடை மலரோனாதி வானவர்முனிவ ரானோர்
விப்பிரமாதிகே விஞ்சையரியக்கர் சித்த
ரிப்பதினீங்கமரேற்ற மின்னமு முனாத்தங்கேணி. (௩௫)

அடவியிலுறைந்துநீர்கா லடகுவையயின்று மைந்தீ
யிடையினினின்றுப்பஞ்ச விந்தரியந் தகித்துநோற்போ
ரடைவுறும் பெருப்பேறிந்த வருட்பெரும் பவானிகுடற்
கடவுண்மாதானந்தன்னிற் கங்குலுனெ ிந்தோ னெய்தும்.

தலமதிவ்மேலாமிந்தத் தலத்தியாரெனினுந் தானந்
திலமளவாற்றினுலஞ் சிலம்பதா மிங் குநூலோர்
குலமதிவெ றுவற்கன்னந் கொடுத்திடிந் கோடிநூலோர்க்
கல்கின்மாதலத்திலன்ன மருத்திய பலன்வந்தெய்தும். (௩௬)

பரசுகவிலிந் குநூறு பதிட்டைசெய் தன்புபூண்டு
புரிசைசூழ்காசிதன்னிற் பூசித்துப் பெறும்பேறிந்த

வரசிவபவாசிபொன்னி மருவருட் டானந்தன்னி
லொருசிவ விலிங்கந்தாபித் துஞற்றுபூசனைப் பேறீயும். (௩௮)

ஞானநாயகியானந்த லகரிநான் மறைப்பிராட்டி
பானவளருளேயிந்த வருட்பெரும் பவாசியென்னு
மாநதியிந்தவைப்பின் வசரணத்தொழுகு மந்தப்
பாளியமருந்தினோர்கள் பண்டமுதுண்டோரொரப்பார். (௩௯)

ஒருபொழுதுண்டுசால வுறுப்பெறுத்தடைந்து கங்கை
வருயிரயாகைமூழ்கி மகம்பலபுரிந்து மென்னுங்
குருநிழன் மணிகால்பொன்னி குடைந்தொருவதரிச்சாகைத்
திருநிழலமர்ந்ததேவ தேவனைத் தெரிசிபார்க்கே. (௪௦)

வேரினோட்டச்சூழ்ந்து விரிசினே விளங்குகேரிப்
பாருளசுயம்புத்தானம் பயில்சிவ கோசம்யாவுஞ்
சீருறவிதியாற்பூசை செய்திடும் பலமாமிர்த்தப்
பூரணவதரிச்சாகைப் புனிதனைப் பூசைசெய்தால். (௪௧)

அருந்தனபதியிவ்வண்ண மாதிரூன் மொழியென்றுள்ளந்
தெரிந்துகொளிணைந்தானஞ் சேர்ந்தருந்தவங்கனோற்றுத்
தருந்தனவமுதலிங்க தாபனஞ் செய்தியாமிங்
கருந்தன நித்தானந்த விணையில் பேரின்பம்வேண்டி. (௪௨)

வச்சிரவணரீயிந்த வதரிமா நிழற்கண்வாழு
முச்சிரப்படைக்கைமுக்கண் மூர்த்தியை யிமையமீன்ற
பசுளைங் கொங்கைவேதப் பாவையாகனை யன்டா
விசசையிற் பூசையாற்றி யெய்துதி யரும்பேறென்ன. (௪௩)

இனையபேருண்மையிங்ஙன் பராசரணியம்பக் கேட்ட
கனை கழலியக்கர்கோமரன் கண்கணீர்த் தாரைரகால
மனநினைந்துருகிக்காய வாணியும் தூக்கினோக்கித்
தனையொரு சிறிதுபோது மறந்தனன் தகைக்குமன்பால், (௧)

நெடிதுபோதிருந்துபின்னர் நிகரறுமுனிவற் போற்றிக்
கடிதெழுந் தமலன்பூசை கடைப்பிடித்துருகு மன்பாற்
குடினனையோ நிரண்டுங்கூடுங் கோதகல்தானந்தோய்ந்து
புடிவறு கடன்களையாவும் விதிவழிமுடித்த பின்னர், (௨௫)

கண்டுகை யாரஞ்சென்னி களங்கரம் வினங்கீற்றின்
புண்டரங் துலங்கரோமம் பொடித்திடத் தேவராவின்
தண்டருபயமுங்கக்கா சலமுமைந்தருவின் போதுங் டுகான்.
கொண்டணி யணியாயும்பர் கொணர்ந்திடக் கோயில்புத்
அங்கமோராறும்தேவ தமனைத்தையு முணர்ந்தசைவ
மங்கலமறையேர்சொன்ன வாகமலழித்தாய் வந்து
சங்கமவிலிங்கனானச் சயம்புவை யபிடேகாதி
தங்கருத்துவப்பவென்று தனித்தனி சிறப்பித்தாட்டி, (௪௭)

பஞ்சகௌவியத்தாலேந்து பரிமளவழுதாற்றெய்வ
மஞ்சனப்புனலாற் பாலான்மதுக்களாற் றதியானெய்யா
லஞ்செழுங்கண்ணற்சாற்றா லரும்பலவருக்கச் சாற்றால்
விஞ்சியபசங்கற்பூர வினரகமழ் சாந்தச்சேற்றால், (௪௮)

ஆந்தணர்முனிவர்தாபித் தருமறைசெபித்த செம்போன்
மந்திரக்கலசரீரால் வானவர்வடித்த தெய்வச்

சந்தனக்குழம்பாற்கங்கைச் சகத்திரதாரைரீரம்
சிந்தூப்போர்வையான்றன் றிருமுடிஞ்சிரவாட்டி. (௪௧)

போற்றருங்கிருமெய்யீரம் புலர்த்தியற்புதமா யார்க்குஞ்
சாற்றருங்கிருவொற்றாடை தரித்திருட்களங்கும்வாங்கத்
தோற்றியதபனரென்னச் சுடர்விடு மணியிராசி
மேற்றியகலன்கள்வெவ்வே றிலங்கிடப் புனைந்துபின்னும். ( )

கந்தமுமலரும்பாலக் கதையும்வெள்ளறுகுஞ்சைவப்
பைந்தளிர்க் கரந்தைக்கற்றைப் படலையுங்கடுக்கைத்தாரு
மைந்தரு பலரும்வில்வ வலங்கலுலங்கொள் பைம்பொற்
சுந்தரப் பணிகளையாவும் தனித்தனி சுடரச்சூட்டி. (௫௧)

வூர்ய்மலர்ந்தெழுந்துசாம மறையொலிதழங்க விண்ணோர்
தூய்மலர்மாரிதூர்ப்பத் தூந்துமிழுங்கத் தூவெண்
சாமரை யிரண்டுபாலுஞ் சாரதிரட்டத்தெய்வத்
தேமலர்க்குமுலாராடற் சிலம்பொலி யெழுந்துதேங்க. (௫௨)

முறைதெரிபராசனாதி முனிவரருரைத்த வாற்றா
னிறைதருதூபதிப றிவேதனமுறையாற் செய்து
துறைதிகழ் சடையுளானைச் சோடசவுபசாரத்தாற்
குறைவற விதிவழாது பூசித்தான் குழைந்தநின்றான். (௫௩)

தூயவானிமுதிர்வெந்த சுவையுறு பதமுமுக்க
னாயகற்களவிலாது றிவேதித்தானலஞ்சேர்வைப்பின்
மேயவட்கீர்துவேத மந்திவிதிவழாது
தாயனையானைப்போற்றித் தனிவலஞ்சூழ்ந்து தாழ்ந்தான். ( )

தூரந்திருளமெண்ணுன்கு துலாம்பகம் பொன்றாற்செய்து
 சரந்தனிலிடைக்கெலாம்வெண்டரளவாண்மணிகள் கோத்து
 புரிந்ததுபருதித்தேவும் பூரணமதியு நரணக் [ப்
 கரந்தையஞ் சடையாணுள்ளங் களித்திடக்கனிவி னிட்டான்.
 பின்னருந் தனதன்செங்கை பெருமணிமுடிமேற்கூப்பித்
 தன்னிருகண்ணாணந்தத் தாரைநீர் வழந்த்சோரக்
 கன்னலஞ் சிலையாற்காய்ந்த கடவுளைப் பவாநிகூட
 லென்னையாளுடையமுக்க ணிறைவனைத்துக்கவற்றான். ( )

வேறு.

கங்கையணி வேணியகலாதர பவாநி
 மங்கையரு ணன்மறை மடந்தைபணவாள
 வெங்கடனிராயக விலந்தைநிழல் வாழுஞ்
 சங்கரபுராதன சதாசிவ மகேச. (௫௭)

சேயகனகாசல சிலாதர முகுந்த
 சாயகவிரிஞ்சகிர தாரணவுண் டந்தேவர்
 தாயகசெளந்தர சடாமகுட லோக
 நாயகபராபர நிராய கிரீச. (௫௮)

மங்கள கரம்பொலி பவாநிநிதி பொன்னி
 சங்கம மனோகர தயாபர கணிச்சிப்
 புங்கவ வசண்டபரி பூரணபுயங்க
 கங்கணம காவதரி காவன மகேச. (௫௯)

போதசாணஞ்சுருதி நாயகபிராண
 நாதசாணஞ்சாண நாகணிகுழைப்பூங்

காதசரணங்கொடிய காலனுயிருண்ட
பாதசரணஞ்சரண மென்றடிபணிதான். (௬௪)

சிறந்துத னுயிர்க்குயிர தாயுளதுதேதகாய்
நிறைந்துசுடர் கிடைத்துமு னீரினிடைவந்து
பிறந்தது சுலபமெனு மோர்மணிபிறைத்தா
ருறைந்தசடை நாயகனுவப்புற வணிந்தான். (௬௫)

இம்முறைமெய் யன்புட னியக்கர்ப்திழுக்கட்
செம்மலை யருச்சனை செயக்கருணை தங்கு
மைம்மலர் விழிச்சுருத் மங்கையொரு பங்கார்
ஐகம்மழுவ லானுவகை யிற்களிசிறந்தான். (௬௬)

மாலுமலர் மேலவனும் வானகமுமண்ணுங்
கோலவன மாயளவில் கோடியுந்நோடிச்
சால்ஷம வருத்தியறி தற்கரிய பெம்மான்
மூலமே யிலிங்கமுதன் மூர்த்தியினுதித்தான். (௬௭)

சேணிரவிமட்கவிரி செஞ்சுடர்களுற்றும்
வேணிமுடியும் பணில வெண்குண்டியு மூரல்
வாண்முகமும் வான்மகளிர் பங்கலங்கீர்வ
நாணிலைசெய கந்தரமு நான்குதிட்டோளும். (௬௮)

மல்லல்செறி வெள்ளிய வராகவெண்மருப்போ
டல்லரியுளாமையு மராவணியுடவேத
வல்லியொரு பங்கும்வர தாபமும்வன்னிக்
கொல்லையின் மணப்பய மொழித்தவிருதாளும். (௬௯)

உத்தரதி சாபதியு ளத்துவகை வெள்ளந்
தத்திலை யாதலைக டள்ளவ்வினி துள்ளப்
பத்திசெயு மன்பர்கள் பலக்கடல் குடிக்குஞ்
சத்தியுள கைப்படைக ஞந்தனிதயங்க. (௬௬)

நந்தி முதலாயகண நாதர்புடை ஞமுக்
கந்தருவர் கின்னரோகன் காணவிசைநீட
வந்தரரி ரங்கிமுடி உஞ்சலி பணிப்ப
வந்தெளிதி னின்றனன் மறைக்குமினமெட்டான். (௭)

ஆரணமுடிக்கு மரிதாகிய வசண்ட
பூரணன் வெளிப்பட விபூதியணிசண்டி
தாரண வியக்கர்பதி தாளில்முனம்வீழு
மேராரணி மரத்தினுரு குற்றெதிர்விழுத்தான். (௬௮)

தேடினனிரங்கின நெழுந்துமுடிசெங்கை
சூடினனெடுத்தர வெதைத்தொனி முழக்கிப்
பாடின னடித்தன னரும்பர வசத்தீற்
கூடின னிருங்கருணை யங்கடல் குளத்தான். (௬௯)

இன்னணம் வழுத்திறையை நோக்கியருளீச
னுன்னரிய பூசையி னாலுவகை மீக்கே
நின்னுளம் நினைத்தவரம் யாதெனினுநீதான்
பன்னுதி யளிக்குது மெனப்பர னுரைத்தான். (௭௦)

தோழனுமழந்து சுருதிக்கொடி மனாள்
ருளிணை வணங்கியிரு தாமரை மலர்த்தரட்

காளென விருந்திடு மெனக்கரிதி யாதிவ்
வாளிரவி சூழுலகி னென நினைம் வழுத்தும். (௭௧)

வேறு

ஏகராயக லம யனேற் கன்றுநீ யிதைய
வேராகையாற்றரு முத்தர வளகைபோலிந்தச்
சராகையப்பதி தனக்குலின் மனக்குமப்பொரோ
பாகவேண்டுமென் வரமிதென் மடிமலர் பணிந்தான். (௭௨)

முக்கணக்கனு முகமலர்ந் தா. பிளை நோக்கி
பக்கணத்திலாங் கங்வுறா கொடுத்தது மகில
திக்களைத்தினுந் தெக்கண வளகையாய்திறுப்பேர்
தொக்கதாலண கேசனும் சோதியுஞ் சிறந்தான். (௭௩)

தொல்லரும்புக ழிமையவர் மலர்மழைநீர்ததா
ரல்லறீர்ந்தொய் யன்பர்களர வென வார்த்தார
எல்லையில்தவக் சூரேபரனுக்க வ்வுணம் வேத
வல்லிராயகன் வரங்கொதித் திலிங்கத்தூண் மறைந்தான். (௭௪)

வெற்றிவெள்ளினை யண்ணல்பால் விழுமியவரங்
பெற்றபேம்படு தவத்தனயப் பிறங்கிய தனதன்
மற்றுமப்பெரு வதரியை தருமிடை னனததை
முற்றுமாநகர் முறைநெறி விதித்திடவுன்னு. (௭௫)

தனத்தினுன்மயன் றனையழைத் தினிதூபசுர்த்திவ்
வனத்தையீண்டுதென் னளகையாய் வளங்கொள்வரன்பதிக
ளனைத்தினுக்குமோர் திலதமாயமைபெணக் களிகூர்ந்
தினித்திடுந்தையா னய்முறை யியற்றுவா னிசைந்தான். (௭௬)

பாங்கொங்சனும் படர்சிறை களைந்துவண் பனைக
 னோங்கிவான்றோடு தருக்களை யெறிந்துமிக்குயர்ந்தோர்
 வாங்கியோராயு வகைப்பகை ஆமித்தல்பொன்மறித்துத்
 தேங்குமன்பர்கள் எம்மைபோற் சுசியுறத்திருத்தி. (௭௭)

காப்புறப்புறங் கணாதிரன்காவிரி பவாநி
 நாப்பணற்கட றழுவியதிருமிநா நகம்போற்
 சேப்புறங்கதூத தினகரமண்டலந் தடவிப்
 பார்ப்பதாமெனப் பரவூழ் மூதெயில்பதித்தான். (௭௮)

உடுத்தமேகலை யாமெனவோசிரு மருங்கு
 மடுத்தவாறே யாதையின்கிடங்கரா மனமத்தான்
 கடுத்தபிபிய கருணையானருளிஊற் பிறவி
 தடுத்துமேவருங் கத்புகும் வானவர் தச்சன். (௭௯)

ஆழிகைக்கொள்வோ னுறக்குபாற் கடலிலேணி போ
 லேழிகற்பசும புரவிநாவிளைப்புற நிவந்த
 குழிகைக்குலப் பாடியுஞ் சுடர்வீடு பாட
 மாழிகைக்குல நிகைஞந் தனித்தனிவகுத்தான். (௮௦)

சிகரமாமணி மேடையுந் தெற்றியுமாங்குப்
 பகரொணுவெழிற் சதுக்கமும் பரித்துவன்வேறு
 யிகலிலாதமைத் தில்நதையந் தருவனமேளைத்து
 மகாதோரண வனமென மறுகெலாநிறைத்தான். (௮௧)

ஆதிநூலுவ லந்தணர்க்காலைய பொருபா
 னீதிநூலுணர் நிருபர்மந்திரநிரை யொருபாற்

நீதின்மாமதி யமைச்சர்க டிரண் டனபொருபாற்
கோதின்மாரிதி வசிபர்தங்குழாத்திட மொருபால். (௮௨)

தடங்கொள் காவிரிக் கணியதாய்ச் சைவர்மாமுனிவர்
மடங்கெண்ணில் றெட்புறவகுத்தும்ற்றுநனோர்க்
கிடங்கள் வயிடுவ றுழுகறவியற்றிநனை வேலை
விடங்கொள்கண்ட னுக்கடிமைசால்மொனனுமேலோன் (௮௩)

கொன்றைதாதகி குங்குமங் குருந்தயந்தார
மன்றன்மாதவி பரதிரி சன்பகமவகுளங்
துன்றுசந்தனங் கூவீளவ கோமகமசோக
நின்றநுதன வனம்பல குழுவிறைததான்.

ஈடவிழ்ந்தசெங் குழுதமிந் தீவரமெழிற்பூந்
தோடலர்ந்தபைங் குவளை யஞ்சரும்புகுழ்கமலங்
காடலர்ந்தென வலர்ந்தபூந் தடங்க றுந்கழுநீ
ரோடையும்புற வணியதா யோங்குறவியற்றி, (௮௪)

உருத்தயங்கிய வுத்தரங்ளைகக்கு மேலாய்த்
திருத்திமற்றைய புறவணியுள வெலாந் தெய்வப்
புரத்திள்ளேம்படு மநகர்க்காக்கிவான் பொதுவி
னிருத்தனார்க்குறை யாலேபப்பணி நிருமித்தான். (௮௫)

தலங்குமாரணப் படிவமாமிலந்தையைச் சூழ்ந்து
வலங்கொள்வான்றட மணிமதிலணியுற ள்குத்துக்
குலங்கொளாடகக் கொடுமுடிக் குன்றமேசிகர
மிலங்கவந்துநின் நேத்தல்போற் கோபுரமியற்றி, (௮௬)

பூதநாயகன் வானவர்நாயகன் புனித
வேதநாயகி நாயகன்வியப்புற விண்ணோர்
காதல்கூர்மணி மானசே கரசினகரங்க
னாதிதூன்முறை வேறுவேறு நமசுநவாற்றி. (அஅ)

மற்றுமுள்ளை பணியெலாம்வரன்முறை முன்னூல்
சொற்றவாறனுத் துணையினும் திறம்பிடா தியற்றிச்
சுற்றுமூதெயி னகரினைச் சுரொடுஞ் சுவணன்
தெற்றெனச்சிவ னருளினுற் பாவனஞ்செய்தான். (அக)

விருப்பினால்வகை வருணமும்நகர் விளங்க
நிரப்பிவேண்டுவ நிலைபெறுவளங்களு நிறுத்தித்
திருப்பொருத்திய தெக்கணவளகையாய்த் திருப்பே
நிருப்பதாக்கின னந்நகர்க்கிருநிகிக் கிறையோன். (அ0)

சின்தைவாக்குமெய் யொன்றியதெளிவுளோன் சிறப்பால்
வந்துமாதவப் பராசரணடிமலர் வணங்கி
யந்தமாமுனி தன்னொடுமவன்பதித் தனுமத்த
சுந்தவாரமுத விங்கத்தின் சந்திக்காரந்து. (அக)

ஆவிபன்னவ வாரமுசலிங்கத்தின் கீழ்பாற்
நேவதீர்த்தமொன் றுள்ளதக்தீர்த்தத்தின் விதியா
லோய்விலன்பினிற் குடைந்துபே ரொளிவிடுமுத
பாவனப்படி விவிங்கபூசனை பரித்தாற்றி. (அஉ)

அங்கனாயக னருள்பெரி தடைந்துமெய்வேத
மங்கைநாயகன் மசிழ்ந்துறை தெக்கணவளகைப்

புங்கமாநகர்த் திருத்தெருவலஞ்செய்தப் புரிக்கண்
டங்குபூசுரர்க் கரும்பொருள் விருப்பறத்தந்து. (கக)

பணிகொள்வார்சடைப் பரனருள்விடைகொடு பரரசன்
றுணைகொடரடொழு தத்தணராசிமேற் குடி
மணிகொள்வான்முடி வச்சிரவணன் மலரலங்க
லணிகொள்புட்பகத் தமர்ந்தன காபுரிய்டைந்தான். (கச)

அலைத்தவெம்பவ மகற்றுவான் வேண்டினோரந்தத்
தலத்துவைகிட வேண்டுமென் றருட்சூர்மறைநூ
லொலித்தகாதலான் யானுமக்குரைப்பதென் னாங்கோர்
திலத்துணைப்பொழு துறையினும் பிறவிநோயிதையும். (கரு)

ஞானமிக்கடே ரறிவுளீர்நறுங்கனி வதரி
கானமன்னது கடிக்கமுத்தெங்கண வளகை
யானதிவ்வண மெனறனனருமறைக கொடிக
டானிவர்ந்திடத் தாங்கருட்டரு வலுஞ்சூதன். (கசு)

இவையெடுத்தருண் முனிவரனியப்பிடக கேட்ட
சவுனகாதிமா முனிசூர்கடண்டபிலா னந்த
வுவகைவங்கடல் குளித்தனார் களித்தனாருணர்வுட்
வைவயுறுஞ்சிவ சிவவெண்கண்கணீர் சொரிந்தார். (கௌ)

குபேரன்சிவார்ச்சனைச்சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம்-க-க்கு ஷிறத்தம். (க௭௦.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாலாவது

பராசரச்ச் சருக்கம்.

கராசலவுரியினைக் கனகன் பூசித்து
வீராசிதநகர்செய்த மேன்மையீதினித்
தராசெனநிலபெறு சமாதிகைவரும்
பராசரனாங்குசெய் பணியியம்புவாம். (க)

தன்னிகர்வேறிலாச் சவுனகாதியர்
பின்னரும்வினவுகார் பிறங்குகேண்மையோ
யன்னமெய்ப் பராசர னமுதலிங்கமப்
பொன்னகர்புத்ததும் பூசைசெய்ததும். (உ)

உள்ளரும்புலவர்கட் குணவதாயுயர்,
தெள்ளமுதநகர் சேர் தம் மாமுனி
வள்ளல்பால் வர்த்தகம் வகுத்துரைத்தியென்
றொள்ளியோர் வினாவறு முனர்த்துஞ்சுதனே. (ங)

கிளையெறி பாற்கட லலறப்பண்டையிற்
றொலவறுமகரஞ் சுரரும்வாகுகி
நிலபெறு வடத்தினு னிழல்செய்யாடக
மலையெனு மத்திடை மதனஞ்செய்யுநான். (ச)

வருந்திமெய் யுணர்வொடும் வழிபட்டோர்க்கெதிர்
பரிந்தருட் சிலம்பெவளிப் படுதல்போற்சுர
ரருந்துவான் துரைகட லகடுவாயவிடச்
சுரந்துமே லெழுந்தது தூடவாங்குதை. (ரு)

அமரியாங் குதித்திடு மெல்வையார்கலித்
தமரமுநகீழ்படத் தயித்தியாகையோ
ரிமையவர் தமககுமுன் பினாந்துமுந்தினு
ரமையமாங் குணர்ந்துமா லணங்குனெய்தினுன். (சு)

வந்தமோகினிதிரு வடிவச்செஞ்சுடர்
முத்தியவண்டுபோன முசித்தானவர்
சிந்தைநைந்துருங் யிசுழியறுண் ணிடைப்
பைந்தொடிநமக்கெனப் பலருபெண்ணினார். (எ)

தடம்புயத்தமரரைச் சயித்துத்தண்குதைக்
கடங்குளக் கதிர்விடுங் கனகவாண்டணிக்
குடம்புரை முவிழுலைக் கொவ்வையிவட்
கடங்கலு மென்குமென் றவசமாயினார். (அ)

அடுத்தா லீரண வர்க் கருத்துவானருள்
மடுத்திடு நெஞ்சினுன் வலிய ரணவர்
தடுப்பருங் காபரோய் தலைக்கொளததனி
தொடுத்தவாண் முறுவலான் சுதையவெளவினுன். (ஆ)

அஞ்சனவண்ணமா லணங்கு மோகினி
வஞ்சனைத் தொடர்பினு லமயக்கிவரளமர்க்

குஞ்சரவவுணர்கைக் கொடாதுவேறிடத்
தெஞ்சலில் சேமஞ்செய்திருத்திவைத்தபின். (க௦)

மாயையான் மருந்தினை மறைத்துநாள்சில
போயபின் னருளிநாம் புலவர் மாதவ
ராய்வுறும் விஞ்சையர் பிதாக்களை தியோர்க்
கோய்வற வேண்டுவ வுதவிப்பினனரும். (க௧)

மற்றுளசுதையினை மாயனோர் புகம்
பொற்றடங் குடத்திடை நிரப்பிப்போதவுந்
தற்றனக் கேற்பன் கவர்நது தண்டுழாயக்
கொற்றவன் மீட்டுந்தன குறிப்புள்ளெண்ணிலுன். (க௨)

பரிந்தருந் தவம்பயில் பராசனா யோ
ரருந்திடவழங்குவா எனிலத் தற்றமே
தருந்தல விசேட மாயத தயங்குதீர்த்தங்கள்
பொருத்துநன் னலத்தவாய்ப் புகழினமிக்கதாய். (க௩)

அம்புவியுளதலத் தடைந் திவ் வாடகக்
கும்பவாரமுதினைக கொடுபராசர
னண்பனுக் களித்தியென் றியமபில்கினுன்
வெம்பணிப் பகைவனும் விடைகொண்டேகினுன். (க௪)

பத்தியிற்றொக்கொடு பவானிகாவிரி
மத்தியின்வினங்கிய வதரிவை பிடை
யத்திணையடிபணித் தழுத குமபத்தை
முத்திதேர்பராசர முனிக்குகல்கினுன். (க௫)

(வேறு.)

வாங்கினன் பவாந்கூடல் வளளலார்த முள்ளரு
ளீங்கிருந்த வண்ணமென்கொ லென்றிரங்கி யன்பினாற்
பாங்கிருந்த வாணவப் பகைச்செருக் கறுத்தரு
ளோங்கருந் தவத்துளோ ருடன்கலந்துவப்புரு. (௧௯)

வடித்திடுந் தவப்பராசன் மாதவத்தின் வண்குதைக்
கடத்தைநாடி யவுணர்வந்து கவர்வரென்று கரானினுந்
தொடுத்தமால் வரைத்தலங்க டொறுமிருந் தருந்தவ
மடுத்தயோகர் பலரையங்கு வரவழைத் திருத்தினான். (௨௦)

தூயமாழுனிக்கணத் துடன்குதைக் கடத்தையோர்
சாரைவைத்து வந்துபன்ன சாலேவா யிருக்குநாள்
வாயித்தி லவுணரிந்த வஞ்சகஞ்செய் தெம்மையிம்
மாயைசெய்து ன்னுமேக வண்ணென்று னெண்ணினார். (1)

வெங்கண்வா ளரிக்குழாம் வெகுண்டபேர லெழுந்தெரி
செங்கணர் படைக்கலங்கொள் செங்கையார்கள் சேனையோ
டங்கண்வா னடைந்ததேவ ரஞ்சியோட வந்தக
ரெங்குநாடி யம்புவிக்க னெண்ணிலார்கண்ணினார். (௧௧)

வந்துகரம ருபராய் வளைந்துமா திரந்தொறுஞ்
சந்திலாது டோக்கிநீடு சா தூங்க சேனையோ
டுந்துகா விரிக்கரைக்க னெண்ணொடு வொழுக்கிடுங்
கொந்தலர்ப் பொழிற்பவாநி கூடலெல்லே கூடினார். (௨௦)

கங்குலிற் கறுத்திடுங் கனத்தபாச மெய்யினார்
பொங்கமோடு பந்தெனப் பொருப்பையேந்து னையினார்

செங்குணரில் யோகர்மேற் சினைத்தெழுந்து காந்தினர்
மங்குலேப் பிழித்துநீ ரர வாய்மடுத்து மாந்தினர். (௨௧)

இன்னவண்ண மனிகமோ டெழுந்ததான வர்க்கெலா
மன்னர்நால்வ ரிலவணு சுரன்வரத்தின் வந்துளார்
வன்னியன்ன தண்டகன் மறங்கொள்வீரன் வஞ்சகன்
புன்னுவென்றி வகிரா சுரன்சுரர்க் கடந்துளார். (௨௨)

(வேறு.)

கரித்திரளிரதங் கடும்பரியரக்கர் கலந்தநாற்படையினை
நான் காய்ப்

பிரித்தனர்தண்ட காசுரனென்னும் பெற்றியோன்
கொற்றவாட்படைக
டரித்தபோரவுண ரோரொண்ணுபிரவர் தம்மொடும்
விசயமாநகர்க்கு

மருத்துறுதென்பால் மாதவன்மகிழ்ந்த மங்கலகிரிப்புறத்
திழிந்தான். (௨௩)

காரொணக்கவிட்த படையினுன்வெய்ய கடு வ்கண்ணீ
ராசுரனென்பா

னீரையாயிரவ றொறுள்வலித்தடக்கை
யெஃகவேற் றயித்தியரொடுமவ்

வீரமாநகாசு மெற்றிசையெல்ல மிடைந்தனன்
வஞ்சகனென்னுஞ்

ஞாநங்கிருமுவாயிரவுணர் தம்மொடுங்குணதிகை
தொக்கான். (௨௪)

உக்கிரமுகத்தோ மிதிததானவரீ ரொன்பதி

னாயிரரோடும்

வக்கிரரூர னென்பவன்பதினா யிரமத

வாரண வலியான்

றெக்கணவளகைக் குத்தரபாலிற் றிங்களங்

குழவியீற்றிருக்குஞ்

செக்கர்வான்சுடையா னினினுறைவேதத்தி நுமலைச்

சாரலிற் செறித்தான்.

(௨௫)

கொழுதிவண்டலம்பு மலர்ப்பொழிற்பவாரி கூடன்மா

நகர்த்திருவெல்லை

முழுதுமானமருங்கு டிந்நெறிவளைந்து முழங்கிய

கருங்கட லென்ன

விழுதெரிசிறத்த தானவர்தளம்வந் தியுத்தலு

மெண்ணருந் தவஞ்செய்

தெழுதருமறைதேர் பராசரஞ்சி யிருடிய

ரொன்செய்வார் தினகத்தார்.

(௨௬)

சுந்தரப்பசும்பொன்ஹோடகத்தமைந்த துய்யவான்

சுதைக்கடத் தினைப்பு

பந்தனஞ்செய்து பவாரிநாயகனைப் பரசியப்

பராசரன்முதலோர்

கந்தமெயிரா வதமுனைத்தசலங் களைச்சிற

கறுத்துயிர்கரத்த

விந்திரநீபிக் கடத்தினைக்காப்ப தியற்கையென்

றிருடியர்புகழ்ந்தார்.

(௨௭)

அண்டர்கோன்முனிவ ரிருடியர்குழாங்க ளச்சமுற்
றுரைத்த சொர்க்கோளா
கொண்டலைக்குலவும் வாயுவைவிரிந்த குரைகடற்
குரிசிலேநோக்கி

மண்டலத்திருந்த மருந்ததுதெரியா வண்ணமண்
புனல்சில மழையாற்
கண்டிடாதாங்கு மக றந்திடப்பெய்து காத்திரென்
றுரைத்தனன் விடுததான்.

(24)

சங்கமால்வகைவே தாசலம்பதும சயிலமா
காகவெற்புயர்ந்த

மங்கலமிரியென் றுரைத்திடும்பஞ்ச
வரைநடு வைகுமாதலத்துட்
டங்கோலேத ளாயகிபாகன் சாநிதித்தெக்கணச்
சார்பிற்

பொங்கிவான்மேக மண்புனல்கலந்து பொழிந்தது
கதைக்கடம்புதைய.

(25)

எதிர்ந்தவாள்வுணர் கவர்நீதிடாவண்ண விரும்புவிக்
கேழுவாழ்ந்து

புதைந்தவாரமுத கடந்தனைமுனிவர் புங்கவன்
சங்கரனருளாற்

கதந்தருங்கொடிய வவுணரைத்துர்க்கா கன்னியாரற்
கடந்தாங்குப்

பதித்தவாரமுதைச் சிலபகற்பின்னர் பதிட்டைசெய்
திவிங்கமாப் புதித்தான்.

(26)

புரைதவிரமுத விலிங்கநாயகனைப் புலவருமுனிவரும்

போற்றக்

கரதலவிலிங்க மெனப்பெயர்கவித்தக் கடவுடன்

சுநிதிக் கீழ்பாற்

றிரமுறுதேவ தீர்த்தமொன்றற்றிச் சிவபரஞ்சுடரினைத்
தியானித்

கிரவொடுபகலொன் றின்றிமாயோகத் திருந்தனன்

பராசரனென்பான்.

(ருக)

என்றருள்குத முனிவனைமீட்டி மிருமலவலிகடந

துடனீந்த

வென்றிசான்முனிவர் வினவுவாரந்த வெயயரைத்

தூர்க்கையருதித்துக்

கொன்றதுமன்னோர் கொற்றமும்பின்னர்க் குவிந்தும்ண்

புதைபடுங் குடத்தி

னின்றவாரமுத மிலிங்கமாய்த்திரண்ட நீர்மையு

யககுறிநிலையுட்

(ருஉ)

தேனலர்துளவோன் றந்ததெள்ளமுதச் சிவக்குறி

கரதல விலிங்க

மானதுமந்த வருந்தவக்குரிசி லலையெறிகாவிரி

பவாந்

மாநகிராப்பண் டேவமாதீர்த்தம் வருத்ததும்

வரநதியெனும்

தூநறுந்தீர்த்த மகிமையுமதனிற் றேயுய்த்தவ

ரடைவுறும்பேறும்.

(௩௩)

விரித்தெமக்குணர்த்த வேண்டுமென்றறவோர் வினவலும்

வினம்புவான் பவாநி

புரித்திருமகிமை சதுர்முகனாலும் புகன்றிடற்கரிதவ

னெருகாட்

டரித்துமாபதியைக் கண்டெதிர்வணங்கூந் தன்மையோர்

பலன்சிவபுரத்தி

லிருத்ததிமென்றால் வேறினிச்சொலுமா மெங்நனநுங்களுக்

கியம்பீர்.

(௩௪)

பதிவுறுமிப்பி வெள்ளியங்கலிற்றுப் பணியுமேற்

படர்ந்தகான்புனலு

மிதுவெனவுலகை யுண்மையினினைந்த வெதிகளாற்

புகழ்ந்திடப்படுமம்

முதுநகர்வதரி மூலநாயகனை மூவீருகாலமும்

பணிந்து

வதிபுர்பலனைக் கற்பகாடவிவாழ் வானவர்களும்

பெறமாட்டார்.

(௩௫)

ஐற்றயிக்குயர்ந்த வப்பெருந்தலத்துக் கிணைதோயிறிதலை

யநுதால்

சூற்றிருத்தவழந் தானமும்பலவாய்த் தழைப்பதந்

காதவான்முன்னுந்

வேற்றொருபுலத்து மன்னவன்மாசித் திங்களிற்

சிவநிலிவிரத

நோற்றருந்துலாதா னஞ்செய்தியார்க்கு னுவலரும்

பரகதியடைந்தான்.

(௩௧)

பெருந்திருவுடையோ னளப்பருந்தானம் பெரியவர்க்கத்தலத்
தளித்துப்

பொருநகிடிம்பலனைக் குறையுளானுதவும் பெருநூல்களையா

தெனினுமங்குயர்ந்தோர்

கரந்தனிற்கொடுத்து வணங்கிடிற்பெறுமாற் கங்குலோர்

பரீதியிற்சிவனை

யொருங்குமெய் யுணர்வால் வலஞ்செய்துதொழுவுவோ

ரொருகுடைக கீழிலம்புரப்பார்.

(௩௨)

பொருதிகைக்கவகை நதிக்கரையடைந்து

பூசுரர்க்காயிரம் பசுக்கள்

மருமலர்த்துளவே னுமூனியலொழித்த

வயிரவன் சநிதிமுன்றிற்

பரிவுடனளித்தோர் பெறம்பலணிந்தப்

பவாரியம பதிக்கணோர் மறையோற்

கொருபெருஞ்சுரயி டளித்துளோன் பெறுமா

வரைப்பதென் னுமக்கியாம்பலவும்.

(௩௩)

பரிந்தொருவைகல் வசிக்கினுநினைத்த

டடிபெலாமுடிக்கும்ப் பவாநி

புரந்திருக்கைலை யேயலால்வேறு

புகலவேண்டிவதிலை யனைத்துந்

தெரிந்துளபராச னந்நகோற்றந்

தெரிதலான்மாயையைச் செயஞ்செய

தருந்தவத்தனைத்து முணர்ந்தனனவனவ்

வவுணரைச்செயிக்குமா றறிதோ,

(100)

நான்காவது பராசரச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம், ச-க்கு விருத்தம், (100)

திருச்சிற்றம்பலம்,

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

துர்க்கையவதாரச் சருக்கம்.

சொற்கவானவா தொழுந்திரு நனவுளுறையு
மற்கைவாரண வுரிககருணைவாரி யருளால்
விற்கைவாளவுண வேலையைமுன வேதவுமைபரற்
முற்கைமாதர்க ளுதித்தவை தொலைததல் புகலவாம. (க)

எதிரிலன்புணாவு ளீரினிது கேண்மினுலகிற்
கதிதரும்பதி கலநிதி குலாமுடியுமா
பதியுவாதிடு டவாநிவள மாநகரலால்
விதிதரும்புவன மீதுதலம் வேறுமுளதோ. (உ)

அனையதொன்னகர் வயிற்பயில் புராச னருள்கூர்
முனிவர்தம்மொடு மம்மூரிவடி வாளவுணர்வெவ்
வினையமஞ்சியவர் வீறையற வெல்லமதியம்
புனையுமெதைதிரு வாலையமடைத்துபுகழம். (ங)

ஐயசின்னரு ணலத்தினிது காறுமடியோந்
துய்யவாரமு திருத்தின மினிச்சுகுதிறற்
கையராமவுணர் கைக்கொளுவ ரென்றுகவலா
மெய்யர்யாவரும் வெருண்டன ரிருண்டமிடனோய். (சு)

வந்தடைந்தமறை மைந்தனெதிர் வந்தமறவி
சிந்தொஞ்சுடல் சிதைந்திட முனிந்தகழலாய்
முந்தையண்டமுதல் மூவுலகுமுண்ண முடுசு
மந்தகாரவிட முண்டியிரளிதத வருளோய். (ரு)

பூதநாயக புரந்தரன் முகுந்தன்மலரோ
னாதிநாயக மெய்யந்தணர்க னுபகவருள்
வேதநாயகி தன்னுபகமெய் வேதசைவச்
சோதிநாயக சரண்சரணெனைதுதி செய்தான். (சூ)

ரீலசண்டவள கேசுர நிர்ஞ்சனதிரி
சூலமங்கன சுருபமணி மார்பகதையைச்
சாலநங்கன விழிக்கடை நிரம்புதயவாற்
பாலனஞ்செய்தி யெனச்சுருதியிற் பரவீனான். (௭)

சுருதியிற்சொல்பல பேர்கொடு துதித்தளியினர்
கருதியிற்வணம் வழுத்தலும் கிரம்புகருணை
விரிதினைக்கடல தாய்நிறை யிலந்ததலிமல்
னரியசோதி வடிவாயவ ணுதித்தனைனோ. (௮)

பாணீலாமதி குலாமுடியும் வெய்யபரசு
மானும்வென்றி வரதாபயமும் வேதமடமான்
னாணீலாவுமொரு பாகமுமில்ங்கு தபனர்
போனெடுத்திரி சிரப்படை பெரலிந்தவழகும். (௯)

துர்க்கையவதாரச் சருக்கம்.

(௫௫)

(வேறு.)

இன்னவண்ண மெதிர்தோன்று
மிறையைட்பராசன் முனிவரொடுந்
சென்னிமிசையஞ் சலிகூப்பித்
தேவர்தம்மி லிந்திரனீ
மன்னுபிரமா திகளின்மிக
வயங்குநான்கு முகத்தோனீ
துன்னுமாயா கடவுளரி
லுவணமுகைககுந் தோன்றனீ.

(௧௦)

தரித்தவேணி யுருத்திரர்க
டம்மிலருள்கூர் சங்கரனீ
விரித்தமறையுட் சாமரீ
வருணநான்கின் வேதியனீ
தெரித்தகற்றைச் சுடர்விடுமா
தித்தர்தம்மி லுபேங்கிரனீ
திருத்தமஹாதேர்ந் தினிதுயர்ந்த
தெய்வமுனியி னாரதனீ.

(௧௧)

உயர்ந்தகடவுண் மடந்தையரி
லுமைநீயொளியிற் கதிரோனீ
யியைந்தயோக பண்டிதரி
லிலங்குசனற்கு மாரனீ
வயங்குமீசர் தம்மின்மயேச்
சுரனீமல்கும் பறவைகளி

னயந்தகலுழ னீவரையி
னலஞ்சேர்செம்பொற்சைலநீ. (கஉ)

மதவாரணத்திற் றிறலயிரா
வதநீ நதியின வரநதிநீ
கதமார்வீரர் தம்மிலுயர்
கழற்கால்வீர பத்திரனீ
விதமரங்கடவுட் கணங்கடமில்
மிக்கவருஞ்சேர் விநாயகனீ
பதமீரிரண்டின்மேலாய
பதமாய்விளங்கு முத்தியுநீ. (க௩)

மனுக்கடனிற்குவாயம்பு
மனுநீபூத மதில்வானீ
நீனைக்கவுறுமிந் தியங்கடனின்
மனநீநிகரில் வில்லிகளிற்
றனுகையுளவி ராமனுநீ
தருக்கடனிலைந் தாருவுநீ
யனைத்துநீமற் றெவகெங்கு
மானபிரம நீயாமால். (க௪)

என்னமுனிவன் முனிவரொடு
மிவ்வாரேத்த வெழிற்குருதி
மின்னாயகன் றன் றிருவுள்ளத்
துவனைபொங்கி மெய்யன்பரன்

துர்க்கையவதாரச் சருக்கம்.

௫௭

முன்னேநின்ற முனிவரனை

முறுவல்கூர்ந்து முகநோக்கிப்

பொன்னூர்வேணி வதரிவனப்

புனிதன்றிருவாக்கருள் செய்வான்.

(௧௫)

புரியுந்தவத்தி லுயர்ந்தவுளைப்

பேர்வாரொவரிப் புவனத்து

விரியுந்தலத்து மேலாய்நாம்

வியந்ததலமீவ் வதரிவனம்

பரியுநலத்தா னாடியெமைப்

பன்னாள்வழுத்தி மிகநோற்றிங்

கரியதவப்பே றடைந்தவுன

தகத்துநினைத்த தறிந்தேமால்.

(௧௬)

வெம்போரவுண ரீண்டுபய

வேலைக்கடவு ளாரமுத

கும்பமதுகொண் டகல்வரெனக்

சூறிப்புளச்சம் விழிதியவ

ரிம்பர்வியக்கு மிந்நகர்வந்

தீண்டற்கேது முற்பவத்தி

னம்புற்றிறுந் தவப்பேற்றா

லீறிங்கதனானாடினார்.

(௧௭)

முத்திபயக்குந் தலமுலகன்

முனிவகேட்டி யயோத்திபுரி

சுத்தியவந்தி நகர்காசி

துவாரைமாயா புரிகாஞ்சி

பத்திபயக்கு மாமதுரைப்

பதியிவ்வேழிற் பவானிக

ருத்தமமதர் மிந்ககர்வா யுயிரீத்

தோரொம்முலகடைவார்.

(க௮)

சாதமாக வுணர்த்தியெம

தருட்சத்திகளாற் றுனவரை

மோதிமுறுகி நினதெண்ண

முடித்தும்முனிவ வதுகாறும்

போதமகிழ்ந்தெம் மாலயத்துட்

புனிதபஞ்சக் கரமுன்னி

பேதமகன்றிங் குறைதியென

மீட்டுமமல னியம்புவான்.

(க௯)

தாமநிலவுங் கருங்கூத்தற்சத்தியூடவார்

நால்வர்களும்

வாமமுவுக்கு மறைவல்லிவயின்னுதிப்பா

ரவராலத்

தீமைபயக்குந் தயித்திடரைச்

செகுத்துச்சகத்து மேலாமிக்

காமர்நகர்க்கு நாற்றிசையுங்

காவலாக விருத்துதுமால்.

(௨௦)

தூர்க்கையவதாரச் சருக்கம்.

௫௯

அலத்தாறொழுகா துணர்வினெடு
மனநதம்பிறப்பிற் செய்ததவப்
பலத்தாலிந்தப் பதியினிடைப்

பயிறல்கிடைக்கு மாதலினுற்
சலத்தாறுவககுற் துயித்தியரித்
தலத்துளாவி தனைவிடுக்கு
நலத்தாலவர்ககு மெளிதாக

நன்கிற்கிடைக்குஞ் சாரூபம்.

(௨௧)

சுநதங்கடித்த படைமணங்குற் தன்மை

போலச்செருனர்செரு
வந்திங்கிறககிற் கத்யுண்டா மறைதேர்முனியீ
துணமையெனச்
சிறைசுதெளிதி யெனததெருட்டி யபையமீத்து
தேவியைப்டார்த்
தந்தநிலமை யுருள்செய்து மறைந்தாளிலிங்கத்
தருளுமுாததி.

(௨௨)

இன்னவாறெம் மிடைநிகழ்த்தி மறைந்தபின்ன
நிருடியர்டுகா
வன்னையுலகின் றளித்தமறை யணங்கைவாழ்த்தி
யெழுத்தஞ்சு
முன்னியிருந்தால் சராசரங்கட் குயிராயிருந்த
வொருமுதல்பான்

மன்னுமுமைதன் சத்திகளி னூல்வர்தம்மை
வரநினைத்தாள். (௨௩)

நினைத்தகணத்து முரிபுருவ நெற்றியோடு
நெளிந்தலைகள்
கனைத்தகடலி னடுவுதிக்குங் கதிர்வாண்முகமுங்
கடும்படைக
ளனைத்துந்தரித்த கரநிரையும் பிறைவாளெயிறு
மண்டமிறத்
தொனித்தகழலுந் தழற்சேற்றத் தோற்றமொடுமாங்
கவதரித்தார். (௨௪)

நாகநடுங்க விருநான்கு
நகமுநடுங்க வரக்கர்ப்படை
சோகமுறச்செந் தீக்கதிர்கால்
சூலஞ்சுழற்றுஞ் செங்கையார்
'வாளைபுனைந்த முரட்புயத்தார்
மறலிவெருவுஞ் சேற்றத்தார்
சேருளவுணர் பலகோடி
திரளீமேய்ந்த வாட்படையார். (௨௫)

வியந்துஞ்ஞாலந் தொழுபேக வீளையுலகா
வீறுடைய
செய்ந்நிபுகழ்வண் கஞ்சுகமெய்ச்செயர்மர்த்
தினிவெஞ்சேற்றமுற்றிற்

பயந்துமறலி முதலானோர் பணியுஞ்சண்ட

காதினியென்

நியைந்தநாமம் பெற்றுள்ளா ரொதிர்வேறெருவ

ரில்லாதார்.

(௨௭)

(வேறு.)

தேவதேவனை யிசுழ்ந்துள கொடியரைச் செகுத்து

நாவைவாங்குகோ நாற்கடற் பொதிதழல விக் கோ

மேவிமேருவைப் பிடுங்குகோ வறிகிலம் வேதப்

பாவையாதுகொல் பணியெமக் கென்றடிபணிந்தார். (௨௮)

வணங்கியின்னண நின்றவர்வாண்முக நோக்கி

நிணங்கொள் வெம்படைத் தடக்கைமீர் நீவிர்போயிந்த

மணங்கொண் மானகர்ப் புறத்தலை கடலெனவளைந்த

கணங்கொள் தானவர்க் கடிந்திவண் வருகிறொன்றுரைத்தாள்.

ஆன்னையெம்பெரு மாட்டியையடிபணிந் தருடஞ்

சென்னிமேற்கொடு சென்றனர் சேண்விசும்புருவுங்

கன்னிமூதெயிற் புறம்புபேராய்க் கவிந்துரம்புறமுந்

துன்னுவோரிடந் துடித்துளந் துணுக்குறவார்த்தார். (௨௯)

வஞ்சிவேய்த்தவர் வாய்விடும் வலம்புரியோதைக்

கஞ்சிவாணவர் செவித்தலம் புதைத்தன ரழல்கால்

குஞ்சிவாண்முடி நஞ்சரர் கோளரிமுழக்கங்

குஞ்சரத்திரள் கேட்டபொற் கேட்டனர் குலைந்தார். (௩௦)

மைக்கரும்புயல் வண்ணன்முன் னிழைத்தவஞ் சனம்போ

லிக்கொழுந்தலத் தெதிர்ந்துபொ ரெம்மொடும் புரிவன

புக்கமரையின் புணர்ச்சியோ புராரிமாதவர்க்காய்த்
 தொக்கவீரத்திண்டோற்றமோ வென்கொலென் றயிர்த்தார்,
 என்றுபற்பல வெருவுறுமனத்தினு ரெண்ணி
 நின்றமந்திரம் குணர்த்துவார் தீங்கதாநிமித்த
 மின்றுநங்களுக் கியன்றதா லினிதுறைகனவிற்
 றுன்றுதிக்களுத் தோன்றலா லீறெனநினைந்தோம். (1௩௨)

எண்ணமெம்மனோர்க் கென்னவாய் முடிந்ததென்றிரங்கித்
 தண்ணீங்கினோர் தேறியின்றொருவழி சேர்ந்தாம்
 கண்ணலங்கனி யானேவேற்றானையோ டெதிர்த்து
 கண்ணழற்பொறி சிதநினர் கடுததுநின் றார்த்தார். (1௩௩)

மாதிரந்தொறு மிருந்தவர்வாய்மடித் துறுத்து
 மீதுவந்துவந் தெதிர்தலும் வெஞ்சில குனிததுக்
 காதுதூக்கைய ரொருவருக் கொருவராய்க கரையில
 சாதுரங்கவாணிகளு முலையுதிடத் தடைத்தார். (1௩௪)

சிலையும்கெல்களுங் குந்தமுநரந்தகத திரளு
 மிலைகொள்ளுலமுங் கணிச்சியுங் கதைகளுமெடுத்து
 மலையினுர்த்தமர் மலைத்தவாதலையெலாங் கொடிய
 கொலையினீர்ங் கணை மாரியாற்றனித்தனி குறைத்தார். (1௩௫)

கரையில்வாம்பரி யிராசியுங் கந்துகொல்யானை
 நிரையுந்தோர்களு நிருதநுகிழன்மணிக கழற்காற்
 பரையின்வந்தபொற் பத்திரையணங்களுர் சிலவாய்ச்
 சொரியும்வெஞ்சை தாணாயாற் சூறையாய்ச் சுழன்ற. (1௩௬)

துவசமற்றன மார்பகம்பினந்தன தொலையாக்
கவசமற்றன சிலைபலதுணிந்தன கனலாய்க்
குவிசினததொடு மெதிரந்தவர் கொடிஞ்சுமரன்றேர்போ
யவசமுற்றனர் சிலர்சிலரிரிந்தனரவுணர். (௩௭)

மடங்கல்போற்சிலர் வாளெயிறதுக்கி வாய்மடித்துத்
தடங்கொள்வான் றோடு தருக்களைத்தருக்குறு சலத்தாற்
பிடுங்குமேல்விடச் சயங்கொளும்பிறைமுகக் கணையாற்
கடுங்கணுர்கள்பல் லாயிரங்கண்டமாய்க் கரைத்தார். (௩௮)

மதிக்கொளும்பிறை வாளெயிற்றவுணர்வெங் குருதி
நதிக்கொண்ணெனில நடிப்பனவலகைகள் கவந்தங்
குதிப்போக்கியாங் குவப்பொடு குடங்கரங் கொட்டிக்
கதிக்கவர்ப்பன கூளிகள்களமெலா மன்றே. (௩௯)

இன்னதன்மையாங் கெப்திடச் சிலரெழுந்தோடி
மன்னர்நரல்வரமுன் வாய்புதைத் திளைஞ்சிவானவரை
வெக்துறச்சயங் கொண்டுநீர் மெல்லியர்வடிவாய்
மன்னிரால்வரதுந் திரையைய மடித்தன ரென்றார். (௪௦)

பேசருத்திறற் றானைப் பேருலகிருந்த
பாசினைச்சிறு மடந்தையர் படித்தனரென்ற
வாசகஞ்செவிப் புகுதறுங்கடையுக் வடவை
வீசருஞ்சிகை யொடுகொதித்தாலென வெகுண்டார். (௪௧)

அன்றுவாசவன் முதலினோர்யாரையும் யாம்போய்
வென்றவென்றியும் வீசமுமென்செய விறல்வாய்க்

தின்றோராயிழை நம்பெருந்தானையை யிரியக்
கொன்றபுன்மையே சாலுமென் றோர்ந்துளங் கொதித்தார்.

வருகதேரென வெயிறுதின் றெழுந்தவக்கிரனை
பருகிருந்தபோர்த் தண்டகன் விலக்கின் யான்பேரய்க்
கருகிருட்குழ லானாயோர் கணத்திடை யாவி
பருகியீள்வனீண் டிருத்தியென் றுரைத்தடி பணிந்தான். (௪௩)

வன்மைமிக்கநம் மாற்றல்புன் மாதர்மேலாற்றல்
புன்மையன் றியும் பூவையராருயிர் கோற்ற
தன்மையும்பழு தெனரினைத் துயர்ந்துளதக்கோ
ரின்மைகூர்ந்திடின வெள்கல்போல் வெட்கமுற்றெழுந்தான்.

மட்டில்பாரவெஞ் சிலையினைவாய்மடித் தெடுத்தான்
புட்டில்வீக்கினான் கவசமும்புயங்களிற் புனைந்தான்
விட்டமுன்றவெஞ் சீற்றத்தான்முன்னவன் விடைகொண்
டட்டதிக்குளேமர் டடுக்குறக் களத்தடைந் தார்த்தான். (௪௫)

கொற்றவாட்படை தோமரங் கணிச்சுவெங் குலிசங்
கற்றைவெங்கதிரச் சக்கரங்கதாபுத முகலீன்
மற்றுமுள்ளன படைக்கல மெடுத்துவா முடிணர்
சுற்றினூர்திசை தெரிந்தில தூளியின்படலம். (௪௬)

ஆகவத்தடைந் தவர்தமை யணங்களு ரழுன்று
மோகரித்தெழ மூவரைவிலக்கியோர் கணத்தின்
வாகைபெற்றியான் வருவென்றடற்சிலை வாங்கி
யேகவீரையாக் கெதிர்த்தன ளவுணரு மெதிர்த்தார். (௪௭)

அழற்சரம்பல தொடுத்தன ரங்குசமெறிந்தார்
சுழற்செய்குலம்விட் டார்த்தனர் தடக்கைபார்மேயி
சுழற்றிவிட்டனர் தேரமரம்வீசினர் சுடர்போ
னிழற்செய் காலவேல் திரித்தனர் கதங்கவுணிருதர். (சஅ)

அரத்தவேணியன் வயிரவான் சிலைகுழைத்தன்னோர்
சிரத்தையாயுதத் திரள்களைத் திறற்சிலைகுனித்த
கரத்தவாகுவைக கவசத்தைப் பற்பலகளையா
விரத்தவாறுகத் துணித்தன ளிமையவர் மகிழ்ந்தார். (சஆ)

வந்துவந்தெதிர் மலைந்தவர் வடிககிணமழையாற்
சிந்தநோதகிய தண்டசன்றேரோடுங்கடிதின்
முந்திமூரிவிற குனித்தவன் வரணமுகநோக்கி
புத்துசுறமவெங் கனற்கண னொருமொழி பகரும். (ரு)

மண்ணிடத்துறை பேதையுன் மருங்குலும்வலியு
மெண்ணினோககிடி னொககுமென் றித்துணைப்பொழுதுங்
கண்ணினோககியான் றுழ்த்தன னன்றியுங் கலைகுழ்
பெண்ணெனப்பொழுது திருந்தனனாதலாற் பிழைத்தாய். (ருக)

தாரணிககண்மின் னுளையிர் தடிந்தன னென்ற
பேரெனக்குவந் துறாமன் பிழைத்துப்போ வென்னப்
போரரசுகர்கோன் புகலலும் புரத்தைமுன் பொடித்த
மூரலானென முறுவல்கூர்ந் தாயிழை மொழியும். (ருஉ)

கொண்டிரத்தமுந் தகைகளுநிணங்களுங் கொழுவு
முண்டளப்பருங் கழுதுகள்சுணவக்கவுன் னுடிலைத்

தண்டகக்கொடுந் தானவசகத்திர கண்டங்
கண்டமர்பொரு கணத்திடைப் படுததுவன்காண்டி. (௫௩)

என்றலுங்கொதித் திரும்பிலீ ரைம்பது துலாததிற்
சூன்மன்னதோர் கொடுங்கதை சுழற்றிவா ளெயிறு
தின்றுவீசினான் சேணிடிபேரல்வரு மதனைத்
தன்றடககையின் தற்சனிவிரவினும் தகர்த்தாள். (௫௪)

விட்டவெங்கதை பொடிபட வெகுண்டொரு வரிவி
றொட்டளப்பரும வடிககணை தூராதவ னுதலி
னிட்டபொற்பணித் தோள்களி னழுததலு மிமைப்பிற
புட்டில்வெஞ்சிலக்கவசமோர் பகழியாறபொடித்தாள். (௫௫)

வேறு.

காலவங்கியி னோர்தடங் கைத்தலச்
சூலமொன்றவன் மீதுதூக்கவு
மாலமன்னவ னுங்கொரு சூலமவிட்
டேலுமப்படை யிறறுக வீட்டினான். (௫௬)

எகவீரைமற் றென்மெதி ரில்லசோர்
வேகவெம்படைச சூலம்விடுத்தவ
னாகவெற்பை யகழ்ந்தவ னுவியை
மரகமேற்றினவ வானவர் வாழ்த்தினார். (௫௭)

தண்டகாகுர னாகநரைக்க னோர்
கொண்டல்தரமுங் குவடெனச் சாய்தலுங்
கண்டதேவர்கள் கற்பகப் பூந்தரு
கிண்டகரன்மவர் வீதிநின் றேத்தினார். (௫௮)

ஏகவீரை யிறையவள் கோயில்சென்
 றோகைகூட வணங்கலு மொண்மறைத்
 தோகையநகர்க் கீழ்திணைச் சூழல்வாய்
 வாகைபெற்றங் குறைவா நல்கினான்.

(௫௯)

நண்டுதண்ட கனிற்றசொற் கேட்டலு
 மூண்டதீயின் முழங்கினன் பொங்கினு
 னுண்டிவீர வசுரனென்பா னெனிக்
 தூண்டிதேரின னாகவந் துன்னினான்.

(௬௦)

கங்கம்வீழ்ந்த களத்தின் பரப்பெலாஞ்
 ஷெங்கணீருக நோக்கினன் றீப்புக்கை
 தங்குகண்ணினன் றண்டகற் செற்றுளா
 ளெங்கெனத்தன் னிதன்கடித் தானரேர.

(௬௧)

கயர்தரிப்பருங் கந்துகங் காற்பல
 முயாந்த தேரொடு ருத்திரத் தோற்றமா
 யியைந்தவீரன்வந் தெய்தலு மீறிலாச்
 செயந்திவீரஞ் சிலைகொடு முந்தினான்.

(௬௨)

சீயவேறெனச் செஞ்சிலை வரங்கியோ
 ராயிரம்பதி னுயிரங் கோடிபாய்
 மேயவன்னவண் மெய்யும் விசம்புமா
 காயமுங்கலை யாகநிரப்பினான்.

(௬௩)

பித்தனங்கை பிடித்தபி னாகநே
 ரொத்தவிற்குழைத் தொன்விழை யானவன்

பத்திரத்திரள் மாய்த்தவன் பற்றிய
கைத்தலச்சிலை யைக்கடிந் தானரோ. (௬௪)

கார்பொழிந்தெனக கைநொடிப் போதினிற்
தேர்கொடும்பரி சிந்திடத் தானவா
மார்பகழ்ந்திட வாளிகள் செம்புலா
னீர்பரத்திட வெங்கு நிரப்பினான். (௬௫)

கொடிதகர்த்தன குஞ்சர ராசிகள்
முடியிழந்தன மொப்பரி மாநிரை
யடிதுணிந்தன வாடகத் தேர்களைபோட்ப்
படிபடிந்து கிடப்பன பற்பல. (௬௬)

ஆதிநூல்வடி வாகிய வம்பிகை
பாதமுள்கியப் பாதகர் தம்பெருந்
தீதில்கொற்றத திரட்டிறற் றுணைய
வாதநேருறும் பூனையின் மாறறிஞன். (௬௭)

வெய்துநோக்கிய வீரன் வெகுண், முழு
கைதெரிந்துள விச்சுவ கன்மனாற்
செய்தவெங்கதை வாங்கிச் செயர்த்துண்
பெய்தியுங்கரித் திட்டெறிந் தானரோ. (௬௮)

உற்றதண்ட மதோடை மதக்கைமா
நெற்றியிற்றாரும் பாயெள்ளி நெய்கமழ்ந்
தெற்றருங்கதிர்ச் சூலமெடுத்தவன்
கொற்றவாவி குடித்திட வீசினான். (௬௯)

தடுக்கமற்றொரு சூலந்தறுகணன்
வீடுக்கவாங்கதை வீட்டி விரைந்துபோ
யடுத்தவீரன தாகமகழ்ந் துயிர்
மடுததுமீட்டிஞ் செயந்திகை வந்ததே.

(௭௦)

வீறுசரல்புய வீரனவ் வாக்கைநீத்
தீறில்தேவுரு வெய்தி விமானமீ
தேறிவென்ற செயந்தியை யேத்திவிண்
னாறுசென்று கயிலையை யண்மினன்.

(௭௧)

வென்றிவாய்த்த செயந்திவிரைந்துபோய்
மன்றல்வார்குழ லாரணவல்லிமுன்
என்றுதாழ்த்தலு நீயிந்த மாநகர்த்
தென்றிசைக்க னுறையெனைச் செப்பினன்.

(௭௨)

இத்திறதது நிகழ்ந்தவை யோர்ந்தெழீஇ
பைததகாராநிற வஞ்சக னூறரி
மொத்ததிண்வலி யானுருத் தெய்தினன்
மாத்தினிபீடையர் மாதவண் முந்தினன்.

(௭௩)

கொம்பன்னுளைக் கொடியவன் கண்ணுறீ
யெமபிமார்வலி வீரந்திடு நுங்களைக்
குமபமாவீனக் கோளரி கோறல்போற்
செம்புலாலுடல் சேதித்துங் காண்டியால்.

(௭௪)

பின்னர்தங்களிற் பித்தினை யாதலாற்
புன்னுனிப்பனிப் போதினி லாங்கவர்

மன்னுதானத்து நின்னையும் வைப்பதற்
குன்னினோமது காண்டி யுணர்விலோய். (௭௫)

வேறு.

தானவன் மருத்தினி சாற்றக் கேட்டலு
மானவெஞ் சினக்கனல் மனத்தைத் தீய்த்திட
வானவர்த் தெறுமொரு வயிரவாட்கைகொண்
டானவ டோள்கண்மே லடர்ந்து தாக்கினான். (௭௬)

படைச்சுடர் வாளுது பருப்பதங்களி
னிடைப்படு மண் ணென விற்றகாலயிற்
றொடைப்புய வஞ்சகன் சோபமுற்றுவாய்
விடப்பருங் கைவலி விறலிற்குட்டினான். (௭௭)

ஊழிவான் முகிலிடி யொருபொருப்பிற
வீழுமாறெனவவன் மீதுதாக்கலும்
பாழிமா முடிபகீர்த் தறுகுபாய்ந்தபோர்ச்
சூழிமால்யானையிற் சோர்ந்து சாய்ந்தான். (௭௮)

பருத்தவெண் புகழ்பெறும் பவாநிகூட லின்
மருத்தினிக் குயிர்தரும் வஞ்சகன்றனை
யுருத்திர கணங்கள்கொண் டோங்குவெள்ளிவெ
பிருத்தின ரிமையவ ரெவரும்வாழ்த்தவே. (௭௯)

மர்த்தினியருமறை மடத்தை முன்புசென்
றித்திற நிகழ்த்தியாங் கிறைஞ்சநோக்கியிச்
சித்திர நகர்க்குமேற் றிசைக்குக் காவலாய்ப்
பத்தியின் வைகெனப் பணித்திட்டானரோ. (௮௦)

வாவுமாத் தண்டகன் வீரன்வஞ்சகன்
மூவருங்காளியா மூவர்கையின
லாவிலீத் தருங்கதி யடைதலீதெனத்
தாவில்லீர் முனிவர்க்குச் சூதன்சாற்றினான்.

(அக)

அடுத்திறற்காளிய ரவுணர் மூவரைத்
தடிந்தவா றுரைத்தனை தயவினின்னமும்
திடம்பெறு சண்டகா தினியவ் வக்கிரற்
கடந்ததுங் கூறெனக் களறன்மையினான்.

(அஉ)

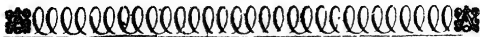
ஐந்தாவது துர்க்கையவதாரச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௫-க்கு விருத்தம். (உகக.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆ ரு வ து

வக்கிராசுரன் கதிபெற்ற சருக்கப்

தக்கிரந் தொறுவரிற் றனிலயின்றுளோன்
சக்கரம் பெறவரு டலைவன் வைகிய
தெக்கண வளகையாந் தெய்வவைப்பிடை
வக்கிரன் பதம்பெறும் வண்மைகூறுவாம். (அ)

தவலருங் கேண்மையோர் கேட்கத்தாபத
னுவுலுவான் பின்னரு நொசியுநுண் ணிடைத்
துவரிதட் சசிபுணர் தோன்மலாதிபேரர்
சுவுல்பதம் படச்செலத் துரந்தவககிரன். (ஆ)

சேற்றம்வந் துறிற்றனைத் திரணத்நெண் ணுவான்
காற்றென வுலகெலாங் கமனஞ்செயருவான்
கூற்றமுங் காண்குறிற் குலையுங் கொற்றததான
சேற்றுவெண் பிறையெனக் கினர்ந்த தந்தத்தான். (இ)

கதங்கொடு நிழல்சுழித் தெதிர்த்து கந்துகொண்
மதங்கவிழ் தறுகண்மான் மத்தவாரணரு
சதங்கொடு சதப்பெருக் கெண்ணிற்றங்கிய
சுதங்கொளும் புயத்தினுன் பருந்தவாயினன். (ஈ)

நனைப்பருங் கற்பக நரடுநதெண்டினா
கனைப்புறு மோரொழு கடலுந்தேர்கொடு
கிணப்பருங் காலெனச் சென்றுசுற்றியே
நனைக்குமுன் றுன்பயினிலையுளெய்துவான். (௫)

அன்புறத் தன்னொடொத் தமைந்தமாரத
ரோனபதி னாயிரத் திரட்டியோருளான்
பொன்பயி னேமியம் பொருப்புமேருவு
மின்புற வீணைததென விறுகுந்தோள்களான். (௬)

பூண்பொலிந திலங்குதோட் புலவர்கோன்முதற்
சேண்பயில் குரர்க டிசையுனோர்சமர்
மாண்புற வந்தெதிர் மலைந்தபோதிவன்
காண்பது பின்னலான் முகங்கன் கண்டிலான். (௭)

இன்னபே ராற்றலி னிருந்துளானெதிர்
மல னின் னிலர்கமம் வரய்புதைத்துநின்
மென்னலர்க கிடிபுன யும்பிமாரெலா
மன்னினர் துன்புலங் கன்னிமாதரால். (௮)

கேட்டனன் கடையுங் கிளர்ந்தவங்கிபொ
ளுட்டநீர் நெருப்புக நக்கவெண்பிறைக்
கோட்டெயி றதுககிவான் குலையக்கொல்படைத்
தோட்டுணை நோக்கினுன் றுரோணநோக்கினுன். (௯)

தடையகல் கேசரி சைலமரமுழைஞ்
கிடைபசித் திபங்கண்மே லெழுந்தபோலெழுந்

தடையலர் சொரிந்தகூ ரயிலுமாழியும்
பொடிபட வச்சிர கவசம்பூட்டினான். (௪0)

கொலைசெயுஞ் சரமெனுங் கொடியநஞ்சுமிழ்
சிலையெனும் பார்த்தளைத் தேவராதியோர்
கலையயில் புற்கள்வாய் கவரவென்றதோண்
மலையிசை யேற்றினான் மடித்தவாயினான். (௪௧)

எடுத்திட வெடுத்திட வெஃகமெஃகமாய்க்
கொடுத்திடுந் தூணியுங் குவவுத்தோட்டிறந்
தொடுத்திடக் கட்டினான் சுருகியோன்றறும்
படைக்கல முள்ளன பலவுமேந்தினான். (௪2)

பரசொடு சூலம்வெம் பாசநாந்தகங்
சரசிரகேடகங் கடிய வாளயில்
சொசுடைச சிலவர்கள் தாங்கித்தெண்டிரை
முரசமுங் கீழ்ப்பட வந்துமுந்தினார். (௪3)

கடகரிபரிபல கட்டி யீர்த்திடுந்
தடநெடுந் தேர்கொடு பாகர்சார்தலுந்
தொடுகழ லவுணர்க டோன்றல்பேரியும்
படகமு முழங்கியாற் பரிக்கவேறினான். (௪4)

விண்ணவர் வக்கிரன் வீரத்தன்மையைக்
கண்ணுறீஇ நடுங்கினர் கலங்குநெஞ்சினா
ரண்ணலம் பண்டவி யாதிசேடனுந்
துண்ணெனப் பஹலை துளக்கினாரோ. (௪5)

தேரொலி மும்மதஞ் சிந்துசிந்துரக்
காரொலி விலாழிவாய் கலுமுங் கந்துகப்
பேரொலி யவுணர்தோள் புடைத்துத் தாக்கிய
பேரொலி திசாமுகம் பிதிரவீங்கின. (௧௬)

மாற்றல னொனப்பகர் வறியகானினை
யாற்றலாற் பற்றிவா யருந்திநீற்றிடச்
சீற்றவெங் கனற்கடுந் தீயைமூட்டிடுங்
காற்றெனுந் தளத்தொடுங் களத்தைநண்ணினான். (௧௭)

பங்கமி லெம்பியர்ப் படுத்தபேதைய
ரெங்குளார் வரவென விரைத்தகொற்றவெண்
சங்கொலி யங்குள சண்டகாதினி
மங்கைதன் றிருச்செவி மடுத்தகாலையின். (௧௮)

கறைகெழு முத்தலைக் கடியசூலங்கொண்
டிறையவன் முப்புர மெரிக்கத் தோன்றிய
முறைமையிற் படைக்கல முழுதுமேந்தியாண்
டறைகழ லணங்கம ரகத்தையெய்தினான். (௧௯)

வந்தவ டனைக்குறித் தழற்கண் வாய்ப்பொறி
சிந்தவின் றுன்னையுஞ் சிறிய வெம்பியர்
தந்திறங் கவர்ந்துளார் தமையு மாதபன்
மைந்தன்மா நகர்குடி வைப்பன் காண்டியால். (௨௦)

கொத்தழற் செங்கணன் கூறமூரலுற்
றித்தனை வலியுமுன் னெதிரில் வீரமு

மத்திர மொன்றினு லறஞ்செய் யார்கடங்
கைத்தென விமைக்குமுன் கடிவன்காண்டிநீ. (௨௧)

பிறர்மனை நச்சினோர் பெருமைசேண்மைநல்
லறமிசை குறைதல்போ லடைந்து நின்னுனைச்
செறிபவர் தம்மையுந் திரணப் போதின்னீண்
டெறிசுடர் வாட்கிளை யிடுவன்காண்டிநீ. (௨௨)

கொற்றவை குறுகை கோட்டியிவ்வணஞ்
சொற்றசொற் கால்செவித் துருத்தியுடுபோ
யெற்றெறுஞ் சினக்கன லெழுப்பவிந்நிரன்
மற்றெறுஞ் சிலையைவாய் மடித்துவாங்கினன். (௨௩)

வடிக்கணை கடையுட வருடநேரெனத்
தொடுத்தனன் றொடுததலுஞ் சுருகியாயகி
யடித்தல நினைந்துபோ ராழிமேலிவர்ந்
தெடுத்தன னொருசிலை யேமவெற்பென. (௨௪)

விரைவினிற் குனித்தவன் விசுகரக் கி
ளிரையினைத் தொலைத்துமே னிரப்பிடுப்பல
சரநிரைத் தரரைக டடக்கைமாமத
வரைகளைப் புரவியை மடித்தவாலரோ (௨௫)

இரைந்தன ரவுணரிங் கிருவர்கார்முகஞ்
சொரிந்திடு வடிக்கணைத் துங்கமாரியால்
விரிந்தன கடல்களும் விசும்பும் வேணியுந்
தெரிந்தில வமரருந் திடுக்கமெய்தினார். (௨௬)

வேறு.

மரியொக் குங்கண ரிருவருமிடம்வலங் கறங்காய்த்
திரியக்கண்டிலாத் தேவருந்தீச்சிலை வழங்கு
மரியொக்குஞ்சர வனன்முகம் படப்படப் புஞ்சாய்க்
கரியக்கண்டனர் தானவர் சேனைவெங்கானம். (௨௭)

தன்னையொப்பருஞ் சண்டகாதனியெனும் வீரக்
கன்னிமற்றொரு கன்னலின் வக்கிரன் கடவும்
வன்னெடுத்தடங் தேரினைப் பாகரைவயிரக்
கொன்னுதிச்சர தாரையாற் குலைத்திடக் குமைத்தார்.()

ஒல்லையிற்பருந் தரையிடைக் குதித்தொரு நொடியிற்
பு கால்லயிற்படைக கூற்றனான் குரைகழை முழங்கப்
பல்விதப்பதி னாயிரயோசனைப் படிவாய்
வல்லையிற்பறி தோன்றினன் வரிசிலையோடும். (௨௯)

புருவரைப்புயத் தவுணர்கொ னுற்றலினமைந்த
வுருவனோக்கி டானுமய்வீருமடங் குருவா
புருமையிற்பொலித் தீண்டினுளியைவ ரெவரும்
பெருவெஞ்சிலை குனித்தனர்விளைத்தனர் வெம்போர்.

மங்குறையந்தி வானகநோக்கினும் வளைந்த
வங்கண்மாலில நோக்கினுமாயை நோக்கிப்
பொங்குமோரொழு புணரியைநோக்கினும் புவன
மெங்குநோக்கினு மிவர்கிலை யுமிழ்ந்திடுஞ் சரங்கள். (௩௧)
பட்டதர்னவ ராக்கையைக் கரியவாம் பரியை [றுக்
பெட்டியிற்றதுடற் குறைகவைத் தென்னோடொன்றி

கட்டியாரிவ கவந்தம்பந் தெறிந்திரு கரங்கள்
கொட்டியாரிவ பூதமூலகையின் குழாமும். (௩௨)

இன்னவாறம ரியற்றுவேற் சயமகள்ளென்னும்
பொன்னாள்புயப் பொருப்பின்மே லழற்சரம்போத
மின்னெயிற்றவன் விடுத்தலும் வெகுண்டொருகணத்தி
லன்னலாள்புன லம்புதொட் டாங்கதையறுத்தாள். (௩௩)
பண்டுநான்முகன் பாற்பெறு பத்திரம் பணைத்தோட்
சண்டகாதினி புரத்திடை யுடற்றினான் றழற்கட்
டிண்டிற்றினைச் சயமகள் செக்கர்வானிறக்கைக்
கொண்டல்வாளிவிட் டககணை யாற்றிலக்கு நறததாள்.

அரக்கர்கோன்கதி ராழியான் சரந்தொடித் தார்த்தன
புரத்தைவென்றாள் புங்கவன் பொருகணை விடுத்தச
சரத்தைமாற்றினு டானவன் பன்னகவிசிகட்
தூரத்தினுதை யுவனவெம் படையினுற் றொலிதாள்

சிங்கவாளிவிட் டார்த்தனள் சிங்குவாகினிசார்
மங்குல்போல்பவன் சிம்புள்வெம்படையினுன் மாற்றிட
பங்கமோகவெம் படையெடுத்துடற்றினான் ஞானப்
புங்கம்விட்டதைப் போக்கினுளொருதினைப் போதின.

பொருதவீரணிப் பூவையைச் சரங்களால்வெல்லற்
கரிதெனத்துணிந் தொருகதை யங்கையாற் சுழற்றிக்
கருவிச்சலங் கதைபல்கண்டமர்ச் சிதைத்தா
ளொருதினைப்பொழு தினிலுலை பழுத்தகூர்க்கணை யால்.

வேறு.

அண்டகோடிகள் பதைக்கவன்றுவரு மந்தகாகரணமானு
மித், திண்டிறற் சினவில் வீரனென்றுசில சிந்தியாவடி திறற்சி
ணச், சண்டகாதினியொர் கொற்றமுந்திய சரந்தொடுத்தவன்
வீணந்திடும், பண்டயன்கணுறு கவசமுஞ்சிலையி னுணையுந் துணி
படுத்தினான். (௩௮)

வச்சிரத்தனைய கவசமற்றுமடல் வரிசிலைக்குண்மறுந்துமாங்
கச்சமற்றமன வலிநிசாசரனொ ரயிலெடுத்தனை யகழ்ந்துடற்
பச்சிரத்தம தருந்தியாருயிர் படுப்பலென்றெதிர் விடுத்தவ
மெய்ச்சுவழ்க்கமுறை வேருவப்பவொரு வேல்தொடுத்தனை
வீட்டினான். (௩௯)

சூறையிற்கடிது கொலைபழுத்தொழுகு துங்கவாங்கிடுகு
கொண்டெதிர், மாறியொரத்தட லமாக்கனத்திருவர் மலைவுறு
ப்பொழுது நெடுவிசும், பாறிடைக்கருணை வேதவல்லிதிரு
வருளினாகுமச ரீரியொன், றீறில்கொற்றமுள் சண்டகாதினி
தன்னிருசெவித்தல னுழைந்ததே. (௪௦)

ஆய்வுறும்பல படைக்கலங்களிலி வவுணர்புங்கவன தாரு
யிர், மாய்வதின்றயன் வழங்கியிட்டபெரு வரமுமன்னதடி மா
றகேள், தீயவெங்கொலைய மயிடமத்தக சிருங்கமொன்று
கொடு தெற்றென, மேயவிங்கிவ னுரம்பகுத்துயிரை வீட்டினல்
லகதி காட்டென. (௪௧)

இருவிசும்பிடை யெழுந்தவாய்மைமொழி யிவ்வணஞ்சொ
லவுணர்த்துவெங், கரியசெங்கண்வீரி கவையடிக்குறிப கா

விறற்கடமை யுலவையொன், றுருவியங்கவ னூரம்பஞர்திட
உடற்றினுள்குருதி யாறுக, வருவியஞ்சைல மெனமபங்கியெ,க்
ரவுணர்புங்கவன் விழுந்தனன். (ச.௨)

பொறிகலங்கியலம் வந்துசோபமொ டிரண்டரைக்கடிசை
போதலு,மறிவுவந்தினி துதிக்கவாணவ மகன்றுசத்துவ குண
த்தனாய், நிறையுமன்பினிரு கண்கணீர்கலுழ நெஞ்சகங்குருந்
நீருக, மறைதொழும்பெரிய சண்டகாதினியை ரோக்கிவச்சி
ரன் வழத்துவான். (ச.௩)

முன்னையான்மறை முடிக்குமெட்டரிய முதல்வியாயுலகமே
ழினுக், சுன்னையாகியுள நின்னையொன்றுமறி யாதபுல்லறவி
னாயினென், மன்னியிநாகரி னின்னொடுஞ்சமர் மலீர்தவொ
யிழை பொறுத்துமற், நென்னையுய்யும்புழி செய்தல்கூட எ
தென்றுமீளவுரியம்புவான். (ச.௪)

மெய்தருஞ்சுருதி வாய்மைதெய்வபல மிலவந்தும்பிது து
மதி, யெய்தலுண்மைய தெனத்தெருட்டுமொழி, யெண்ணெய
ப்பெரி திருந்தசா, நெய்தலொண் கண்மலை வல்லிநீயெனநொ
ந்திடா துமறநெறிப்ப,செய்தனன்கொடியி பாவியெனருள் மெ
றிந்திடுங்கருணை யக்கனாய். (ச.௫)

என்றுபற்பல பணைக்கரஞ்சிர மிணைத்திரங்கின னாயம்பவ
மன்றலங்குழன் மடந்தைவாண்முக மலர்ந்துபேரரு ளளித்துநீ
யொன்றுமஞ்சலை யுனக்குவேண்டிவ துணர்த்தியீகுது மெனத
தொழா,வன்றிறற்கரிய குன்றமன்னபுய வக்கிரரகரன் வழத்து
வராக், (ச.௬)

(வேறு)

கன்னியர்க் கரசேநின்னைக் கண்களாற் காரணப்பெற்ற
நன்னலப் பலத்தினாலு நான்மறைக் கசிதாமிந்தப்
பொன்னியந் தலத்தினின்று டியானம் புரிந்ததாலு
மென்னுடை நாமமென்று மிந்நகர்க் கிருத்தல்வேண்டும். (சௌ)

பருந்திரை யுழைப்பவாநிப் பாஞ்சுடர் தனக்குமென்பே
ரிருத்திட வேண்டுமுன்கை யெறுழ்வலப் படையாற்சால
வருந்துமென் னாவிக்கிந்த வைப்பிடை விரைவின்மேதிக்
கருந்தலைச் சிருங்கம்வாங்கிக் கதிபரிந்தளிக்கவேண்டும். (சௌ)

இவ்வணமன்புளோரு யிந்ததலும் வினாவின்வேதத்
தெய்வநாயகியைச்சண்ட காட்டிசென்று தாழ்ந்ததெம்
மையினையிதை நுசியிட்டு வர வுரைத்தலு மருங்குநதன்ன
செய்வா மளித்தமற்றுக் கருவருள்விறப்பால்சா. (சௌ)

பருங்கமா வுரிப்பிரமணம் பரையுமுன் பணித்தவாறே
கருங்குடிரிந்தர்வேந்தைக் கருணைகூர்ந் துரத்துண்மேதிக்
கருங்கவெம் படைபைவாங்கக் கிவகிவவெனக்கைகூப்பி
யொருங்குபை பாவிவிட்டா லும்பர்துமாரிதூர்த்தார். (இர)
அந்தரத் திருந்தோர்தெய்வ வாடகமணிவிமானம்
வந்தோரு கணத்தினெய்த வடிவமுந் தேசாய்த்தோன்றிப்
பாந்தோடி தன்னேவேதப் பாவையைப் பவாநிகூட
வெந்தைய வாய்த்திமேற்கொண் டெய்தினுன்கைலைக்கம்ம.

கயிலையை யடைந்துதெய்வக் கணங்களிற் பொலிந்தானிப்
பான், மயிலியற் சரயற்றண்ட காதினிமடந்தைவேணிப்

புயல்கிடர் துறங்குஞ் செங்கேழ்ப் பொன்முடிக்கேர்யிலெர்தி
யயில்புரை நெடுங்கட்செவ்வா யரணக்கொடியைத்தாழ்ந்
தாள். (௮௨)

பத்தியின் வணங்கிவின்ற பத்திரைதனைப் பவாநிக்
குத்தரதிசையின்வைக வுவகைகூர்ந் தருள்செய்தோங்குஞ்
சித்திகள் பலவுநல்கி விடைதந்தாள் தேவர்போற்றக்
கத்திகையோதிமின்னாள் வடதிசைக் காவல்பூண்டாள். (௮௩)
வென்றிகொள் குணபாலேக லீரையுஞ் செயர்திமின்னாள்
தென்றிசை யிடனுமேல்பாற் செயமருத் தினியுந் தெய்வர்க்
கன்றிய சேற்றச்சண்ட காதினிவடக்குமாநிக்
மன்றலம் பவாங்கூடல் வைகாணு ருலகமுய்ய. (௮௪)

கேசவன் புசுமூமந்தா கினிரதி கிடா ததேயவக
காசியம் பதிக்குக்காரி காவலாயிருத்தல் போலப்
பாசினுத் தூர்க்காகண்ணிப் பாவையர் பவாங்கூடற
நேசுள நகர்க்குநான்கு திசைகளுஞ் சிறந்தாரன்றே. (௮௫)

அங்கண்மா ஞாலத்துள்ளோர் யாரேனும் மனையகண்ணி
மங்கையர்ப் பூசையாற்றி வணங்கிடி னினைத்தவாடித்
பொங்கமா யடைந்துவாழ்வார் புரவலர்பூகித்தாடேற்
றுங்கமா நிதிக்கோவாகித் துன்னலர்க் கடந்துவாழ்வார். (௮௬)

மண்ணிடை வானங்குன்றின் மதிநுதற் கருங்கட்செவ்வாய்
வெண்ணகைத் தூர்க்கைமாரை வேண்டிமெய் யன்பிற் பூசை
பண்ணிடின மாரிபெய்து பலவளஞ் சுரக்குமிந்தப்
புண்ணியக் காதைகேட்குற் போதவுஞ் செயங்களுண்டாம். (௮௭)

இனையபே ராற்றற்கன்னி யேந்திழை மார்களாலவ்
வனைகழற் புனைகாற்றிண்டோள் வக்கிரனாதிபாய
முனைகெழு மவுணர்யாரு முடிந்தபின்முனிவர்கோமா
னனையதொல் பராசயோகி யளப்பருங் களிப்பிலாழ்ந்தான்.()

(வேறு.)

தொக்கநான் மறைதேர் முனிவர்முப்பொழுதுந் தொழுவ
ருள்கிருநண்ணுவுடைய, முக்கண்ணடியார்க்கெளியனாதலினுன்
முறைமயின் வக்கிரன்வேண்ட, வக்கிரபுரமென் றந்மகர்க்
க்யுறபேர் வரம்பெறவமைத்தனன்னுநம், பொக்கியில் தவத்
துவக்கிரேகரவுட் பொருத்தன னிரம்புமாதாவால். (௩௯)

காதமர்ப்பலில் குழையினருளால் வக்கிரன்கதிபுருநீர்மை
யிதென்குத னியமபலுமிதம்பு தெய்கியசவுணகரதி
மகவராரு மகிழ்சிறந்தந்த மருந்தருளு சிவக்குறிவன்னு
மேந்தருக்கடவுட் டிர்த்தமுமுறையி னுணர்த்துதி விரித்தினி
யென்றார். (௪௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுவது வக்கிராசுரன் கதிபெற்றசருக்கம்

முற்றியது.

ஆகச்சருக்கம் சு.க்கு விருத்தம்-(௩௯௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

அமுதலிங்கப் பிரதிட்டை.

வரலாறுரைத்த சருக்கம்.

மகந்தவாதுயற்று முனிவாகுழபவாநி வைப்பிலை வககிரன்
கயிலை, புகுந்தவாந்நிது புகன்றனமனியப் புண்ணிய நகரி
டைமுன்னாண், முகுந்தனாங்களித்த வா - கக்குடத்து முதிர்சு
வை யாரமுதெடுத்துச், சுகந்தமாரிலிங்கப் படிவமாட்ப் பதிட்
டைதொன்முனிபுரிந்தமை சொல்வாம். (க)

கரிசறுத்துயர்ந்த சவுனகராதிக்கடவுண்மா முனிவராகேட்ப
வுரைசெய்வானசூதன் றொல்லேளாளாண ரொல்லையி லொழ்
ந்தபின்பராச, னிரைசெறிவதரிநீழனாயகன்சுந்திசுருமேன்ரு
தியின் றீசைவா, யரிநிலைலாழ்ந்து கிடந்தவாரமுத கடந்தனீ
யகழ்ந்தனனெடுத்தான். (உ)

படிமிசைப்பன்னாண் மண்சிலைமாரிபதித்திடப் புதைந்ததெ
ள்ளமுதந், கடினமாயொன்றாய்த் திரண்டிடநோக்கிக் களிப

அமுதலிங்கப்பிரதிட்டைவரலாறுரைத்தசருக்கம் அந்

பொடி கங்கைதேக்கெறியு, முடியுளபரம விலிங்கவாகார மீதெ
னமுனிவர்கோ னினைந்தாங், கடியவர்பலர்க டம்மொடுமமுத
வருட்குறிபதத்திட கினைந்தான். (௯)

ஆர்த்தலேபுரனும்பாற்க—லமுதமாழ்ந்திடு முழைஞ்சினையமு
த, தீர்த்தமாயியறறி யன்னதிற்கங்கைச் செழுந்தியாகுபதெய்வ
நீர்த்திருநதிக ளனைத்தையுமாவா கனஞ்செய்து நிருமலனருளா
லேத்தருமுனிவர் கமண்டலதீர்த்த மெவையுமவ் ழோடையி
ற்பெய்து. (௧௦)

எண்ணருந்தவத்தேதார் தம்மொடுமந்த வெழிற்சுதா சங்கம
தீர்த்தப், புண்ணியத்தடத்தைப் பூசனைபுரிந்து பராசரன்
போதவைந்தெழுத்து, முண்ணினைந்தாடி வீதிமுறைக்கடன்க
ருவகையின்முற்றிய பின்னர்ப், பண்ணவர்புமவா யிரவருஞ்சங்
கற் பத்துடன்குடைந்தறமுடித்தார். (௧௧)

பூத்தருள் சொரியுங் கற்பகநாட்டுப் புண்ணியக்கடவுள ருவ
ப்பக், கோத்திரத்துயர்ந்த பிதிர்க்கடவுளர்கள் குதுகுவித்துவ
கைமீக்கூரக், கேத்திரபீண்ட மிரணியசிரார்த்தமெனமறைகி
ளர்த்திடவனைத்து, மாத்திரிதண்ட வைதிகமுனிவர் வரன்முறை
வழர்தவண்முடித்தார். (௧௨)

எல்லையிறவததோர் தம்மொடுப்பின்ன ரிகபரமுணர்ந்து
யர் பராசன், வல்லையினெழுந்து மறையொடுந்தெய்வ மங்க
லதூரிய முழங்கத், தொல்லையவதரி மூலநாயகனை வலஞ்செ
ய்து சுதாகடத்தொடும்போந், தல்லுறழ்க்கண்டத் தெந்நை
யாலையத்துக் கணித்ததாநிருதியின் றிசைக்கண். (௧௩)

சம்புமாதேவன் சங்கரன்சைவச் சங்கமச்சிவக்கொழுந் திருக்கைக், சம்பிதிதூரத் தடைந்தனர்சைவ வாகமமுறையின் வேதிகைசெய், தும்பரும்வியக்கு மங்கலமுருர்த்தத் தொளிதிக முதிப்பிய வமுதைத், தம்பருங்கரத்தா விலிங்கமாய்த்திரட்டிப் பராசரன்றரபனஞ்செய்தான். (அ)

கதிதருமமுத விலிங்கநாயகனைக் காவிரிகரைபொருபவாசி, நதிநடுகிலத்துப் பதிட்டைசெய்தன்பர் ஞானமாதவர் சுரரோடும், விதிமுறைவழாது பூசனைமுடித்து வேதமோர்நான் கினும்விளங்கு, முதுமொழிப்பயனாற் தடங்கணீர்புரள முன்னர்தின் றிறைஞ்சினன்றுதித்தான். (ஆ)

வலந்தருபுலிக்கான் மாதவன்மழிலை மதலைபால்வேண்டிட விரங்கி, நலந்தருதண்பா னறுங்கடல்பரிந்து நல்கியநம்பனை போற்றி, சலந்தருங்கனகன் றுககியதூணிற் சனித்தடுமானிட மடங்கற், கலந்தசெங்கதிரோ னனையகூராழி யளித்தரு ளமலனைபோற்றி. (க)

பொருப்புரங்கடந்த புங்கவன்றன்னைப் புறந்தரப்பொருத வன்றந்தை, புரப்பரும்புயங்க ணெரிநிதிடல்வாருசற் றூன்றிய தாளினுய்போற்றி, முரிப்புறுபுருவ நெரிததுவாய்மடித்த முயலக்குறளினைச் செக்திக், கரப்பருங்கணகன் பிதுகிடமிதித்த கழன்மலர்க்காலினுய்போற்றி. (கக)

அடுத்தநெடுகொண் பூட்டியகன்ன லஞ்சிலைகுனித்தலர்க்கனைக, டொடுத்தவனாகந் தூன்படச்செக்திச் சொலித்திடு நுதற்குணுய்போற்றி, முடுக்குறுகொற்ற கிசைர்புரங்கண் மூன்

அமுதலிங்கப்பிரதிட்டைவரலாறுரைத்தசருக்கம் அள

றையுமொருதினைப்போதின், மடுத்தெரியுண்டு தேக்கிடவழங்
கும் வாணகைக் குரிசிலேபோற்றி. (கஉ)

திருந்துமாலயனு மிருநிலங்கீண்டுஞ் சிறகடித்தெழுந்துமே
ற்பறந்தும், நிரந்தரந்தேட வண்டமூடுருவ நிமிர்ந்தருள் சோதி
யேபோற்றி, பரிந்துபேருணர்வாற் பற்றெலாமற்றுன் பதம
லாற் பரம்பி நிதினெயன், நிரந்திடுமேழை யெம்மனோர்க்கிரங்
கியெனவருமீசனே போற்றி. (கங)

கந்ததெறுகட் கடாங்கவுட் பன்னக்கைக் கதக்களிற் றுரியனே
போற்றி, யந்தகனாவி பறித்தசெஞ்சூல வடற்படைச் செங்
கையாய்போற்றி, வந்தெதிர்கூற்றை மடித்தொருமறையோ
ன்மைந்தனுக்காருயிரளித்த, சந்திரமவுலிசசடையனேபோற்றி
சங்கராசயசயபோற்றி. (கச)

ஞானநாயகனா யடியனுக்கிரங்கி நறுஞ்சுதை கவர்ந்திடவெ
ழுந்த, தானவர்க்கடிந்திவ் வதரிகாவனத்துட் சந்ததம்விளங்கி
யென்பெருட்டால், வானவர்க்கரிய சுதாமயவிலிங்கவடிவமு
மாயினெயன்னுமேனியிர்செங்கை முகிழ்த்துநாத்தழும்ப விவ்
வணம் விமலனைத்துத்தான். (கரு)

மறைவழியொழுகும் வைதிகவிரதர்தம்மொடும்வடித்தபேர
னபா, னிறைதருபராச னிம்முறையுணர்வா னிமலனைப்பழி
ச்சலுநீலக், கறைகெழுமிடறும் பிறைதவழ்சடையுங் காதலங்
பொலிவு மெண்டோரு, மெறிகதிர்பூர னிலவொடுந்தோன்
றியிறைவனவ்விவிங்கழமெழுந்தான். (கஊ)

கரந்தை யஞ்சடையான் வெளிப்படக்கண்ட கறையறுமு
னிவர்கோனுருகிப், பரிந்தெதிர்திற்ப வருளலெகாழிக்கும்
பார்வையான் கடைக்கணானேக்கி, யருந்தவநீயிவ் வழுகிளவி
லிங்க மமைத்திவண் பதிட்டைசெய்தன்பாற், புரிந்தபூசனையா
ன்மகிழ்ந்தனமென த்தன் பொன்முடியசைத்திவை யருள்வான்.

தலங்களின்மேலார் தலமிதினவதரிச் சரகைவாய் முளைத்தி
மூல, விலிங்கம்விட்டகலா துறைதல்போலிந்த வெழிற்சுதா
மயம்பொலிந்திலங்கு, நலங்கொளிக்குறியின் வைகுவோமிந்த
நற்சுதாமயசிவக்குறியை, யிலங்கியார்பூசித் திறைஞ்சினுமூல
விலிங்கபூசனேப்பல மடைவார். (கஅ)

அறநெறியிகழ்ந்தோர் குரவரைப்பழித்தோ ரந்தணாரும்
பொருள் கவர்த்தோர், பிறர்மனைவிழைந்தோர் பொய்மொழி
நாளும் பிதற்றுவோருன்சுவைத்துண்போர், நறவினைக்குடிப்
போர் துணிந்துபொய்ச்சான்று நவிலுவோர் நான்மறையோ
ரைக், கறுவுவெஞ்சினத்தாலிகழ்ந்துளோருயர்ந்த கற்புடைய
ரைப்பழுதுரைப்போர். (கக)

தந்தையைத்தரையைத் தமர்களைவிருந்தைத்தணப்பருமனைவி
யைத் தகைசான், மைந்தரைநாளும் வழிபடுவோரை யதிதையை
வான்கதைப் பசுவைப், புந்தியிற்பரிந்து புரந்திலோர்கண்டி பூ
தியையிகழ்ந்துளே॥ ரெம்பாற், சந்ததம்விளங்கும் தண்டுழாயல
ங்கற் தலைவனைப்பிரித்து வேறுரைத்தோர். (உ௦)

ஒருமைசாலவைக்கண் வழக்கினிலோர முரைத்துளோ
ரொண்பொருள் கவர்த்து, கருமலர்நெடுங்கட் டெயிரிதட்கனி

அமுதலிங்கப்பிரதிட்டைவரலாறுரைத்தசருக்கம் அசு

வாய்க் கன்னியர்க்கொடுத்துளோர்காத, லுரிமைவேறிருப்பப்
பழிபடுகணிகையொள்ளியையார்நலந் துய்ப்போ, ரிருமைசால்
யிறந்தந்திருவினிலழுக்கா றெய்தினோர்பிறர்க்கிடரிழைப்போர்.

மங்கலநெடுநாண் சுந்தரத்தொழிந்த மங்கையர்ப்புணருவோ
ர்மாற்றா, தங்களை யெறிவதல்லது சேர்ந்தார்த்தடிந்துளோர்
சதுமறைபுகன்ற, புகமமார்கடவுட் புண்ணியத்தலங்கண் மகி
மையைப்பொய்யென நினைவோர், பைங்கயலூர்நீர் மொக்குளி
ன்வாழ்க்கை மானிடர்ப்பாடியே திரிவோர். (௨௨)

என்றிவைமுதலா மளப்பரும்பவங்க ளனைத்துமிக் காவிரிப
வாந், யொன்றியநகர்க்க ணடைந்துநீகண்ட வொண்கதாந
திபடிந் துவப்பா, லின்னுநீயமைத்த சுதாமயலிலங்கத் தெம்
மையாராதனை புரியிற், றுன்றியபனிவெஞ் சுடர்தெறத்தொ
லையுந் தன்மைபோற்றொலைந்தருள் பெறுவார். (௨௩)

எனத்திருவாக்கா லருள்செய்துமீட்டு மிருந்தவன் வேண்டி
யவரங்க, ளனைததையுட்கி யமலமாய்விளங்கு மச்சுதாவிலிங்
கததுள்வதரி, வனுகுத்திறைவேத நாயகிபாகன் மறைந்தனன் வா
னவர்மலாக, ளனைத்தையுந்தூர்ப்பமுனிவ ராவென்றார்த்தன
ரஞ்சலி முகிழ்த்தார். (௨௪)

ஈங்கிவையமல னருள்தரப்பெற்ற விருடியர்புங்கவன் மகிழ்
வுற், றுங்கமுதிருந்த குடத்தினைக்கொடுபோ யச்சுதாசங்கமத்
தடத்து, ளோங்குறப்பதிப்பக் காவிரிபவாநிக் குள்ளறவூற்
றெடுத்தொழுகி, நாங்கினர்மூல வாகினியாகிக் கலந்ததச்சுந்
கமநகிவாய். (௨௫)

பொன்னியேகங்கை யமுனையேபவாநி பொருவரும்பரா
சரன் வகுத்த, ஸின்னவிரமுத நதியதேவாணி டல்லதுவேறல
விந்தத், தன்னிகர்பிறிதில் தலந்திரிவேணி சங்கமமாதலாற்றெ
ன்பாற், கன்னிமாமதில்கூழ் காசியின்மேலாய்க் கவினுமிக்கடி
நகர்மாதோ. (௨௬)

புளையறுதவத்துப் பராசரனமைத்த புண்ணியவாரமுதிலிங்
கங், கரதலந்திரட்டி யமைத்தலானாங் கரதலலிங்க மூவுல
குஞ், சுரர்களுஞ்சுருதி யருந்தவர்குழாமுந் தொழுஞ்சுதா
சங்கமலிலிங்கந், திரனுறுமிந்தத் திப்பியலிலிங்க நாமமிவ்வாற
தாய்ச் சிறக்கும். (௨௭)

(வேறு.)

இன்னதொல்லாமுத லிங்கமுர்த்திதன்
சன்னிதிக்கெதிரரு டலோத்தவானுளோர்
மன்னெடுங்கரங்களால் வகுத்தகழந்தெடுத்
தின்னறீர்தீர்த்தமொன் றியற்றிராரோ. (௨௮)

திரனுறுதெள்ளமு தளித்தசெங்கண்மால்
வரனுறுங்கருணையால் வானுளோர்கழ்ந்
தூனுறக்கண்டத லுயர்ந்துளோரொலாஞ்
சொழுறுதெய்வத்த் தீர்த்தமென்பரால்.

சுரர்கரமலர்களாற் றொட்டதாதலிற்
கரதலதீர்த்தமென் றுரைப்பர்காட்சுகர்
சுரதநன்னெறியினி தளிக்குஞ்சாரந்தி
னொருமுறைகுடைந்தவர்க் குண்மையீதென. (௯௦)

அமுதலிங்கப்பிரதிட்டைவரலாறுரைத்தசுருக்கம்கூக

திருத்தகுங்கடவுளர் செய்ததீர்த்தம்புக்
கருத்தியினுடியங் காதிசேசவன்
மருத்திருமலரடி வணங்கினெய்திடுங்
கருத்தினிலுள்கிய கருமம்யாதுமே.

(௩௧)

மந்திரமார்திரு வாரிமீமிசைச்
சுந்ததம்விளங்கிடும் தலைவதண்டுழாய்ச்
செந்திருமார்பக தெவ்வர்க்காரய்துயர்
புந்திகூர்கடவுளர்ப்புரந்தநேமியாய்.

(௩௨)

ஆரணக்குரவனை பாடகாம்புயப்
பூரணநாயகம் பொருட்டினேந்திய
நாரணவெனதிதுதி நவின்னுநாண்மலர்ச்
சேரணிபதபுகந் தியானஞ்செய்துபின்.

(௩௩)

நின்றிருவடிவடாய நிரம்புமிப்புன
லின்றினிதாடுது மெனவுளன்பினுற்
செனறதிற்படிந்ததற் பணஞ்செய்வோர்திரு
நன்றிசால்பயனெலா நன்கிற்றுயப்பரால்.

(௩௪)

நவையறுசுரர்தட நண்ணிநாற்குலத்
தெவரெனுமிம்முறை படியினீர்ங்குழற்
றுவரிதட்கமலைமென் றோகைநாயகன்
றவலருந்திருவரு டழைக்கவாழ்வரால்.

(௩௫)

மெய்ச்சுடர்நடுவுற மேடத்திங்களிற்
றச்சுனஞ்சுரர்தொடிக் தடத்திற்றற்பணித்

திச்சையினாடினோ ரிகத்தெலாமடைந்
தெச்சதூறவற்கரு மின்பந்துயப்பரால். (௩௯)

மதிகதிரவனிடையொன்றும்வைகல்வாய்
நதியொருமூன்றுசேர் நலங்கொடரத்தின்
முதிர்வுனற் சிரார்த்தங்கண் முதலசெய்குனர்
கதியினிற் குலத்தொடிக் களிப்பின்வைகுவார். (௪௦)

தேசினிற்கிளர்துலாத் திங்கனிற்றுலா
ராசியிற்பாற்கர னணுகும்போதினின்
மாசறமவுனமாய் மலினயாக்கையைத்
தூசுகன்றொழிந்திடச் சுத்திசெய்துயின். (௪௧)

தன்னூரியவனொடுஞ் சங்கற்பத்தினம்
முன்னதிமுகத்திடை யடைந்துமூழ்கினோர்
முன்னையிறப்பொரு தூறின்முற்றிய
பன்னரும்பவங்கனற் பஞ்சிற்றீயுமால் (௪௨)

இர்திரைநாயக னினிதினீன்றருள்
மைந்தனைநிகர்த்திடு மைந்தர்பெற்றினுஞ்
சந்தத்தனதனாய்த் தரைக்கண்வாழ்ந்துயின்
கந்தரங்கறுத்தவன் கழற்கணையதுவார். (௪௩)

இந்தமுன்னதிருடைந் திரங்கியன்புகூடர்ந்
தந்தணற்கோதன மருத்தினோருயர்
சந்திரமண்டலஞ் சரித்துவாழ்ந்துயின்
பிந்திராசனத்திருந் தின்பந்துயப்பரால். (௪௪)

அ முதலிங்கப்பிரதிட்டைவரலாறுரைத்தசருக்கம் கூறு

இருபிறப்பவர்களி லொருவற்கேனுமிவ்
வருந்திதீரத்தி லன்னமீய்கதிடின்
வருபலன்வினேந்தெல் வயல்லலாந்தரப்
பெருகுறுபலனினும் பெரியதாருமால், (சஉ)

திங்களையிரவியை யரவந்தீ ண்டொநா
ளங்குருககேத்திர மாதிவைப்பிடைப்
பங்கமில்தானஞ்செய் பலனெலாந்தருஞ்
சங்கமந்தியிலோர் தானஞ்செய்திடின், (ச௃)

கள்ளகாரன்பொறிகளைக் கடிந்தமாதவன்
றெள்ளிதிற்றொடுஞ்சுதா தீர்த்தத்தோய்ந்திடிற்
கொள்ளோவெம்பவமெலாங் குறிப்பறிந்தருள்
வள்ளியோர்ப்பொருதினோர் வறுமைபோலுமால், (சச)

காற்றெறவுடைபடுங் காரின்வெம்பவ
மாற்றிடுந்தப்பிய வளங்கொடர்த்தங்கட்
கேற்றமீண்டிசைத்திட வெல்லையல்லதாற்
சாற்றினஞ்செவ்வெனப் பின்னுஞ்சாற்றுவான், (சடு)

(வேறு)

இஃதனையசுதாஸிங்க மகிமையுந்தீர்த் தாதிகளினிருமையாவு
மெத்தைபிராணருதவன்வேண் டிடக்கருணை கூர்ந்தளித்தவி
யல்பினாலே, சந்ததமும்விளங்கியரு டனழதகிடுதெக்கணவள
கைத்தலத்துவைகுளு, செந்திருமால்விடையாற்குத் திருவிழா
பபாசமுனி சிறப்பித்தானால், (சசு)

சுத்திசிறந்திடுமேடத் திங்களின்முன் பக்கமகிற்செங்கைநா
ஞஞ், சத்தபியும்பொருந்தியிடுஞ் சுபதினத்திற் றுசாரோணந்
தான்செய்துள்ளப், பத்தியொடுமிந்திரனே முதலாயதேவர்மு
தற் பதவிவாழு, முத்தமரைப்பராசமுனி வரவழைப்பவனைவ
ரும்வந் துற்றாரன்றே. (சஎ)

பங்கமில்லீர்முனிவர்கூரர் பராசரைப்பார்த்தமுதநதி பவாநி
பொன்னிச், சுங்கமத்தானமும்வதரித் தாருவுமச்சாகையின்
ழத் தயங்குங்கோடி, செங்கதிர்போன்முளைத்தமுக்கட் டே.
வையுறும் மாலியாங்க டெரிசித்தேமென், நங்கவர்கள்புகழ்
ந்திடலு முனிவர்பிரான்முகமனுரைத் தன்புகூர்ந்தான். (சஅ)

மங்கலதூரியமுழங்க மறைமுழங்கவைங்கரனை வழுத்திப்பி
ன்னர்க்கங்கைமதிச்சடையானைப் பூரணைநாட்காறுமுயர் கட
வுட்டச்ச, னங்கையினுலமைத்தவெழில் வாகனத்துந்தினந்தி
னமு மமரர்கூழ்ந்து, செங்கைமலர்குவித்துவர மறுகுதொழந்
திருப்பவனி சிறப்பித்தானால். (சக)

இந்நெறியாயிருடியர்கோன் றிருத்தெருக்க டொறுமுல
கின் றெடுத்தவேத, மின்னொடுமைங்கரன்குமரன் முதற்றே
வரொடுமில்ந்தை விமலன்றன்னை, நன்னிலத்திலுள்ளோரு நா
கநாட்டுறைவோரு நயனந்துஞ்சாப், பொன்னுலகத்துள்ளோ
ரும் போற்றநவதினமும்வலம் புரிவித்தானால். (நு)

பருவமுறும்பூரணைநாட் டனதனடாத்தியசுவணப் பதுமா
கூரத், திருவுருவம்பொலிந்ததடந் தேர்கண்மிசைத்திரிபுரங்
கன்செற்றகொற்றத்,தொருவனைவேதாம்பிகையை யொரும

அமுதலிங்கப்பிரதிட்டைவரலாறுரைத்தசருக்கங்கூடு

ருப்புளோனையிலோனையேற்றி, உருமறைவாழ்த்தெடுப்ப
வுல குய்யவுயர்திருவிழா வாற்றினானால். (௫௧)

புண்டரிகப்படிவாய் பெண்ணிரத்திருவிழாப் பொலிவை
க்கண்ணாற், கண்டவருந்தேர்ச்சிகரங் கைகூப்பித்தொழுதவரு
ங்கயிலைவாழ்வார், தண்டடந்தேர்வருமுன்னர்ச் சதுர்த்தசிரா
ளிணையதிருத் தலபுராணங், கொண்டுணர்வினாற்பாராயணம்
புரிந்தாற் பிரமகத்திருலையுமன்றே. (௫௨)

இம்முறையெம்பிரானார்க்குத் திருவிழாவிருடியர்கோனிய
ற்றியாங்கு, மும்மலர்தீர்முனிவரோடும் வதரிநிழன்முனைத்த
சிவமுதலைத்தன்பூங், கைம்மலராற்பதித்தருளங் காதலநாயுத
னையறு காலந்தோறு, மம்மர்கெடப்பூசித்து மாதவஞ்செய்தந்
தகரின் வதிவான்மன்றே. (௫௩)

பொற்கலத்துப்பால்கலந்த வழுதிருக்கப் பசித்தொருவன்
புழுங்கல்போலு, நற்கடிநீர்நன்கிருப்பவொருவனீர்நசையானா
வறத்தல்போலுங், கற்பகம்போனிழலிருப்ப வொருவனெடுங்
தீச்சுரத்தாற் காயீதல்போலு, மற்புதவிந்ககிருப்ப வடைந்
துய்யாதொருவனய லடையுந்தன்மை. (௫௪)

திருந்தியவிந்ககராமந் திருநண்சங்கமகேத் திரஞ்சீர்சா
லப், பொருந்துமகாவீரபுரம் விசயநகர்வதரிவனம் புவனமுன்
றுந், தெரிந்திடுதெக்கணவளகை பராசரகேத்திரம்பிறவி செ
குத்துஞானம், பரிந்தருள்வக்கிரபுரம்பே ரானந்தநெறியளிக்
கும் பவாநிகூடல். (௫௫)

சேனாடர்தொழுஞ்சுருதிச் சேயிழைபங்கமர்ந்தகிவக் கொ
மூந்தைச்சென்று, காணாதகண்ணுமந்தக் கடிநகராவலஞ்செய்
யாக் காலுமேலா, மாணாநற்கதியளிக்குந் திரிவேணிசங்கமத்தி
ன்வந்துதோயா, வீணாயாக்கையுமா னிடரடையின்சேத
னமே வேறென்றன்றால். (௫௬)

அங்கதேயத்தினிருந் தொருமறையோ னினையதலத் தடை
நதுமுக்கட், சங்கமேசனைவழுத்திக் கதிபெறல்பேரளீவிரும
த்தலத்தினுண்மை, பொங்குபேரன்பினெடுமுணர்ந்தனுட்டித்
திடுதிரொனப்புகன்றானன்பி, னெங்குமாய்நிறைந்தகதா விலிங்க
வரலாறனைத்து மெடுத்துசூதன். (௫௭)

அமுதலிங்கப் பிரதிட்டைவாலாறுகாத்த

சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம். எ - க்கு விருசதம். (௪௦௮)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எ ட் ட ர வ து

மாலுதானவிருட்சரித்திரச்

ச ரு க் க ம்.

மேலுளானமுதச் சிவகோசம்விதித்தவண்
ஞாலமுய்யவழி படுநீர்மை நவ்ன்றனஞ்
சாலவின்னுமோ ரந்தணன் செய்வடுச்சாபமாய்
மாலுதான முனியினொழித்தல் வழுத்துவாம். (க)

சங்கையில் தவத்தோன்றனை மீட்டுமத்தாபத
ரங்கதேய மறையவன் யாவரிலந்நகர்த்
தங்கியெப் பணியூற்றி வெஞ்சாபந் தணந்துபோய்
நன்ஊடைந்தன்ன சாற்றெனச் சூதனவிறுவான் (உ)

உம்பர்க்கோய் விலுவப்புற வேள்வியுஞற்றிடு
மம்பொற்றார்ப்புரி நூன்மணி மார்பரளப்பிலார்
நம்பற்போற்றி யினிதுறை யோர்நகர் நாவலஞ்
செம்புத்தீவினி லங்கர்தந் தேயத்திருக்குமால். (ங)

தேவராலையமுந் தருமங்கள் தினைத்திடு
நாவினான்மறை நாளுநவீற்றி நலத்தொடு

மோவிலாரழற்கூட்டிப் பின்னுண்ணுமுயர்குலப்
பூவினார்கூர் வாழ்தலிற் பொன்னகர் போன்றதால். (ச)

திருமினாடுமச்சீர்க்கர் வேதியர்தங்களிற்
றருமசாலனென் றோர்மறை யோனுயர்சைவமெய்ப்
பெருமைசான்றவன் பெண்ணொருபாதி யன்பெய்கழற்
கொருமைமீடுமெய் யன்பினன்மிக்கவொழுக்குளான். (ரு)

அத்தியானபரன்றரு மங்களனைத்தையு
நித்தியாகமநீர்மையிற் செய்பவனெஞ்சகச்
சுத்தியான்பரிசுத்தமு னோர்களுடன்பயில்
பத்தியான்பரமார்த்த வியாபகப்பண்புளான். (சு)

இன்னதன்மையன் றன்வழி யெக்கியசன்மனென்
றுன்னுநாமமுளான்பல வோமமுஞ்றிய
தன்மையன்றன் மரபினொழுக்கந் தவாதவன்
வன்னியோம்பி வளர்ப்பவன் மரசதுமரண்பினான். (எ)

த ற்குபேரறஞ் சார்தரு மெக்கியசன்மனென்
றோங்குமந்தணன் பாலொரு சேய்வந்துதித்தன்
பூங்கழைச்சில வேளினும்யாணர்ப் பொலிந்துளான்
தேங்குமாற்றல்கொடே வளர்ந்தான்வளர்திங்கன்போல்.

வட்டவாண்முக மைந்தனை நாமம்வடுவென
விட்டழைத்தன னின்னமு மோர்பெயரேற்றமே
தொட்டதன்ம சருமனுமாமென்ச் சூட்டினான்
சிட்டன்மைந்தன்றனக்கு வயதைந்து சென்றதால். (க)

வென்றியாரணவேதியன் சேய்க்குபவீதமா
மன்றலாற்றினன் வைதிகநன்னெறிக் கேற்கவே
யொன்றுதேசிகன் மாட்டருநூல்களுணர்த்தினான்
வன்றிறற்சுதனின்நெறி மாண்புறவாமூநான். (௧௦)
வேறு.

தக்கபேருணர்வுநல்குங் கல்வியுட்டயவாற்றந்த
மிக்குயர்கூரவற்பேரற்றி வியப்புறுதருமசன்மன்
றெக்கணையளித்துமீட்டிந் தேசிகற்பணிந்துதங்க [ன்.
ளொக்கலைப்பிதாவைத்தாயை யுவப்பொடுஞ்சென்றுதாழ்ந்தா
அங்கவராசிகுடி யிருக்குளாவனுக்கன்பரல்
முங்கலவதுவையாற்றத் தொடங்கினார்மரபுக்கேற்ற
தங்குலத்துயர்ந்தசார்பிற் றனிமகட்பேசுமன்றற்
பங்கினிதாற்றவேண்டும் பொருளெலாமீட்டிமெல்வை. (௧௨)

ர்றிசுடரழல்வேட்டுண்ணு மெக்கியசருமனென்னு
மறையவன்மகளைநோக்கி. மைந்தபோய்மகத்துக்கேற்ப
யறைதருதருப்பைஞஞ்சீ மரசமம்பலாசமாதி
யறைதருசமித்தையெல்லாங்கொணர்கெனநிகழ்த்திவிட்டான்.
யடுவெனுந்தருமசன்மன் மறைச்சிறார்சிலவரோடுங்
டி. தி. னோர்வனத்திற்புக்கான் கடவுண்மாமகத்தீக்கூட்டப்
யடுவனக்காட்டம்வேண்டிப் பழுவத்துட்படருங்காலை
யடுவுறுதவத்துவைகர னசமுனியிருக்கைகண்டான். (௧௪)

காலுனுந்தவத்துவைகர னசமுனிக்கடவுண்மைந்தன்
சாலனஞ்ஞணர்த்தமாவ தானமாகவத்தோன்வேக

ிலையுமுடிவுகண்டோன் புண்ணியநலங்கொடர்த்த
 நூலமீதுள்ளவெல்லாம் யாத்திரைநடந்துதோய்வோன், (கரு)
 ிண்டவைம்பொறிகளாதி விடையவாசனைத்தாங்கோர்
 ண்டளிர்த்தாருநீழ்ம் றவஞ்செய்தான் றவஞ்செய்வோனைக்
 ண்டனன்றருமசன்மன் சிற்றினங்கலத்தலாலே
 ண்டையவிதியின்சார்வாய்ப் புந்தியும்பாய்ந்ததன்றே, (கசு)
 விரிந்துமேற்படருங்கற்றை வேணியுமேனியெங்கும்
 பொருந்தியவுரோமக்காடும் வள்ளுகிர்பூண்டகையும்
 பரிந்துளவிகராரூபப் படிவுமுற்றிருந்தானென்று
 தெரிந்துமண்கற்கள்வாரிச் சிந்தினர்திருமெய்மீதின், (கௌ)
 தன்னையுமறந்துமேலார் தத்துவமுணர்ந்தியோகத்
 தின்னிலைகண்டுதூங்கா தினிதுறங்கிடுவோன்றனைப்
 பின்னருமணற்கல்வாரிப் பெய்தனர் பெரியோன்கண்டார்ங்
 கன்னவர்கிறுரொன்றுன்னி யகன்றுவேறிடத்திற்போனான், (1)
 அறிந்தவனகலப்பின்சென்றறிவிலர்புறத்திற்றாக்க
 வெறிந்தனர்கல்லாலந்த வெல்லையிற்சிறிதுசீற்றம்
 பிறந்ததுகல்லாய்நீவிர் பீடழிந்துறுமினென்னச்
 சிறந்துளோனறிவுகொன்ற சிறியர்மேற்சாபமிட்டான், (கசு)
 ஆயிடையறத்தைநேரக்கு மர்தணன்சாபமென்னுந்
 தீயிடையாடியோடிப் பணிந்துநாஞ்செய்தகுற்ற
 நீயிடையொறுத்துக்காத்தி நிகரிலோயென்னயார்க்குந்
 தாயினுமினியானுள்ளத் தயாவொடுமுரைப்பதானான், (20)
 தக்கவர்குலத்திற்றோன்றுந் தன்மையிருமக்குத்தந்த
 விக்கடுஞ்சாபநீத்தற் கேதுவொன்றிசைத்துமிந்த

மைக்கருங்கடனீர்சூழ்ந்த மலர்தலையுலகின்மேலாய்
மிக்கதோர்கடவுட்டான முண்டதுவிளம்பக்கேண்மின். (௨௧)

தெய்வநதிகையிற்கொங்கு தேயத்திற்றிகழுமந்த
மிக்குயந்தான முன்னீர் விரைவினிலுண்டோன்றந்த
பொக்கமில்பொன்னியாறும் பவாரியும்பராசப்புத்தே
டொக்கபேரன்பாற்கண்ட துய்யதெள்ளமுதயாறும். (௨௨)

ஒன்றதாய்க்குடிமந்த வெரப்பருந்தெய்வத்தான
முன்றிருவதரிநீழன் முளைத்தருள் சுயம்புமூர்த்தி
தன்றிருநிநுதித்திக்கிற் றயங்கிடுமதனாலந்த
மன்றன்மாநகரங்கொங்கின் வதரிகாவனமென்றோங்கும். ( )

வந்தவர்பாவமென்னும் வறுமையைறுத்துஞானச்
சுந்தரவாக்கநல்குஞ் சுயம்பிரகாசமாகிச்
சுந்ததம்விளங்குமுத்தித் தலமதையல்லால்வேறு
மைத்தர்காள்பிறிதுகாணே னென்றனம்ற்றுஞ்சொல்வார்.

மாசகல்கையைதன்மாடேயாயிரமறையோர்க்கன்ன
நேசமுற்றறித்துத்தற்ப னுதிசுனியமத்தோடும்
பேசருந்குரவர்தேவர் பிதிர்க்களுக்கியற்றிற்கோடி
பூசுரர்க்கன்னதானங் காசியிற்புரிந்தபேறும். (௨௩)

புருவருங்கையின்மாட்டு வடதருநிழலின்ஞாங்கர்ப்
பரிவொடும்புகல்பிரேத பருவமூலத்தின்மன்கீ
மொருமறையோனுக்கன்ன முதவிடிற்சுருதிநான்கு
மருமையினோர்ந்தகோடி யந்தணர்க்கருத்தனேராம். (௨௪)

தில்லைகாணத்திகாஞ்சி திருமுதுகுன்றஞ்சேனார்
தொல்லையவருணைகும்பீச் சுரமுயர்சுருதிக்காண
மல்லலந்திருவையாறு மதுரையாலங்காடிந்த
வெல்லையில்தலங்கனெல்லாம்விசேடமென்றிரைக்கும்வேதம்.

இன்னதொல்தலங்கட்கீண்டி விப்பிரரொருவற்கேனு
மன்னமாங்கனிக்கிற்கோடி யந்தணர்க்கருத்தும்பேறும்
பன்னுமித்தலங்கடோறும் பயின்றதானப்பேறெல்லாம்
பொன்னியிற்பவாங்குடும் புகழ்நகர்கொடுக்குமன்றே. (௨௮)

அருட்டுறுவாசதீரத் தருணடம்புரிவோன்முன்றிற்
றருத்தநாட்டோன்வாழுஞ் சன்னிதியிடத்தும்பவ்வ
முருக்குமுன்னதிசூழ்தெய்வச் சங்கமமுகத்தின்முன்னி
யொருப்பிடச்செய்ததான மொன்றினுக்கனந்தமாமால். (௨௯)

இனையதொல்தானத்தீண்டி யீசனைக்குறித்துமுன்னூல்
புனைபவருவப்பத்தானம் புரிந்திந்தத்தலபுராண
மனையவீர்தம்பாற்கேட்கு மன்புளோர்கடல்நீரெல்லாந்
தனியறப்பெய்துதானந் தந்திடுபலந்நைச்சார்வார். (௩௦)

செறிபொழிற்பவாங்குடற் றிருநகரடைந்தியாரேனு
மறையவர்தமக்கோர்முட்டி மாதவர்தமக்கோர்பிட்சை
யறிவுடனளித்தோரிந்த வம்புவிடுகிலமெல்லா
முறுசுடர்க்கதிர்போனேமி யுருட்டியோர் குடைக்குளாவார்.

மணிதிகழமுதக்கேணி பவாங்காவிரிவந்தொன்ற
மணிபுனரோய்ந்துநூலோற் குதவினவளித்ததுயோ.

ரிணையறுதெவ்வலோகத் திற்கடைக்காமதேனுப்
பணிபுரிந்தேவல்செய்யக் கற்பமும்பயில்வர்மாதோ. (௩௨)

கங்கையம்பதியிற்கோடி கபிலையான் கற்றோர்க்கீயுந்
துங்கநற்பலமிங்கிந்து சுடர்புகுந் தினத்தும்பார்தள்
பொங்கிரு சுடர்காய்நாளிற் றிங்கனும் பிறப்பிற்போத
மங்கல மறையேரர்க்கன்பாலோர்பசு வழங்கினோற்காம். (௩௩)

ஞானவாரமுதலிங்க நாயகன்றனக்குங்கீழ்பாற்
பீனவார்தேவதீர்த்தம் பெட்புறத்தோய்வோற்கங்க
வீனமதகலுமீசற் கேறுவிட்டவர்க்ள்வெள்ளி
மானகத்திருந்தெம்மீசன் மலர்ப்பதமடைகுவாரால். (௩௪)

பூரணத்திதியுமாங்குப் பொருந்தியவனுமீனாளுஞ்
சரர்வுறினமுதலிங்க பாரிசந்தயங்குசெவ்வே
லோரனுமுகப்பிரானெ யொண்கருகெய்தற்போதா
லாரினிதற்சித்தாலு மருங்கவிவல்லோராவார். (௩௫)

திருகனோராமந்தத் தேமலராற் பூசித்தா
லங்கவர்முகரேனு ம்ருந்தமிழ்க்கார்வெற்பார
மங்கலமுனிபோலாவ ரங்கத்தால்வலஞ்செய்வோர்கள்
பொங்கொளியரசராய்முப் புவனமும்புரப்பரன்றே (௩௬)

(வேறு)

மகரத்தாதபன் வந்துளிவண்குதை
திழ்பொற்றீர்த்தஞ் செறிந்திரிஞ்சங்கம
முகநற்றீர்த்தத்தின் முன்னிநின்றாடியாந்
குசுரத்தாசை யுதவின்குடிகேனார்.

(௩௭)

மன் தல்வாரசடை வானவன்வாழ்வுறு
மின்றயங்குகயிலையை வெய்தினிற்
'சென்றுயோனிச் சென்னத்தைவேறதக்
கொன்றுகோடி குலத்தொடும் வைகுவார். (௩௭)

சுருதியன்றியம் மேன்மைமற்றோர்சொலற்
கரிதுறுங்கட் கடைந்தவிச்சாபமப்
புரிதனிற்சென்றப் புண்ணியதீர்த்தமாந்
திரிவிதப்புண றேயந்திடிற் றீருமால். (௩௮)

மாலுதானமுனிவனிவ் வாய்மையைச்
சாலவோதித் தவத்துறைவைகினுன்
மாலுளந்த தருமசன்மன்மறை
வாலரோடு மருண்டிவழிக்கொள்வான். (௩௯)

கலையெலாந்தனி கற்கினுமுழிலாற்
கலகில்புல்லறி வேமிகுமாதலாற்
குலனில்வந்து நன்கோதியுடந்தமக்
கிலகுமிக்குறை யெய்திற்றென் றேங்கினுன். (௪௦)

இந்தவாறுனி யேகுமளவையி
னந்தமார்க்கத் தடைந்தவர்க்கண்ணுறீஇ
வந்துசாபம் வலித்திடும்வாறெலாந்
நந்தைபாற்சென் றுணர்த்திடச்சாற்றினார். (௪௧)

பேதையோங்கள் பிழைத்திடப்பின்னும்
மாதவத்தனஞ்செய்த வாழ்வுலாம்

மாலுதானவிருடிசரித்திரச்சுருக்கம்.

க௦௫

போதவோதவீரங்கினர் போயினார்

யாதிதும்விதி யாற்றிலவெவ்வாயார்.

(ச௭)

மட்டியேரகவை கானசபுத்திர

னீட்டசாடம்வந் தும்மெனநான்மறைச்

பிட்டரமையதரைச் சீறிவந்தாக்கையைத்

தொட்டகாலையிற் கல்லெதைதோன்றினார்.

(ச௮)

தேயந்தவெண்பிறைக் கண்ணியைச்செஞ்சடை

வேயந்தமுக்கண் விமானருளின

லாய்தருந்தவ னோறறைம்புலனகளைக்

காழிந்துளார்கதம் யாவாகடந்துளார்.

(ச௯)

மாலுதானமுனிவவ ரோதயன

பேரலயாவா புரையறநோற்றுளோர்

மேலுமன்னவன மெனமைபெரிதெனாச

சுலருக்குயா னுதன்மெருட்டினான்.

(ச௯)

பட்டாவதுமாலுதான விருடிசரித்திரச்

சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசுசச நக்கம் அ-ககு விருத்தம். (ச௯ச)

திருசசிற்றம்பலம்.

வ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒ ன் ப தா வ து த்ருமசன்மன்கதிபெற்றசருக்கம்.

- கந்தனுக்ருந்தவவை கானசமுனிக்ஃகான்
மைந்தனதுசெய்கையை வழுத்தினமெய்ஞ்ஞானந்
தந்திடுபவாரிநக ரிற்றருமசன்மன்
வந்துருவடைந்துகதி மன்னியதுசொல்வாம். (க)
- தொல்லையமுனிக்குருசில் சொற்றகடுசரபம்
வல்லையினொழிந்துமறை மைந்தர்நெறிகூடி
நல்லகதியெய்திய நலம்புகறியென்னா
வெல்லையிலருந்தவர் வினாவிடவிசைப்பான். (உ)
- வன்மையுளகற்படி வமைந்துவனநிற்போர்
தன்மையவர்முன்சொல் வுணர்ந்தவர்தனிப்போய்
நன்மகவினைக்குள சமித்துநனிகொண்டு
தன்மகன்வரத்துனிய தந்தையையடைநதார். (ங)
- வந்தவரையெக்கியசன் மன்றழல்வளர்ப்பான்
கொர்த்துறுசமித்துகள் கொணர்ந்திடவிடுத்த
மைந்தனிகுறாறுமனை வந்திலனுடன்போ
நந்தினர்களுந்தனக நண்ணிலர்களுன்றான். (ச)

எண்டருவனத்திடை வழிக்கணெதிரீவீர்
கண்டிலிர்கொலோவெமது காளையரை யென்ன
விண்டமொழிகேட்டனர் விளம்பிடமறைத்தா
ரண்டரணையானவர் முகக்குறியறிந்தான். (௫)

ஐயமெவனுள்ளவை யகத்துமறையாதீண்
டொய்யெனவுரைத்திடுதி ஒன்றலுமுயர்ந்தோய்
தையலர்மயங்கெழி மருந்தருமசன்மன்
மையின்முனிசாபமிட வன்கலுருவானான். (௬)

கூடவருபூசுர குமாரருமவன்றன்
மாடுதுறுகல்லென வனத்திடையிருந்தார்
நாடுதிவிரைந்தென நவின்மொழிகேளா
வாடினன்மிகுந்துயர வாரியில்விழுந்தான். (௭)

காதினனுரத்தையிரு கைகொடுகிரத்தின்
மோகினனருங்கலைகண் முற்றுமெனதையா
வோதின்கொலின்னவை யுனக்குவரவோயரன்
போதென வனத்திடை அருத்தினன்முடித்தேன். (௮)

அருந்துயருளந்தவனை நோக்கியறிவுள்ளோய்
வருந்தலைமனக்கவலை மாற்றும்வழியுண்டாற்
றெரிந்தமுனிசாபமது தீரவுபதேசம்
புரிந்தசெயல்கேள்விகள் புலப்படவுரைத்தார். (௯)

சுரத்திடையெமக்குமுனி சொன்னமுறையெல்லாம்
விரித்தினிதுரைத்துன்மகன் வெய்தினமைநீர்போய்த்

தரித்திலிர்களொன்றுகுறை யாதேமதுதந்தைக்
குரைத்திடுதிரென்றவ னுரைத்திடவடைந்தேம். (க௦)

என்றுமறைமைந்தன்மு னிசைத்தநலமெல்லா
மொன்றுமறவாதவ ருரைத்திடவுளததிற்
றுன்றியிடுகேதமத கன்றுசுரர்நெஞ்சு
ணின்னொளிர் பவாகிநகர் நித்தனைநினைந்தான். (க௧)

கிட்டினர்களன்பொடிரு கேள்வியினருதது
மட்டவிற்பவாநீமகி மைசசிரவணததால்
விட்டதுபெருந்துயர் விரேரசனகரங்கன்
பட்டிடவுடைநீதி பணிப்படலமென்ன. (க௨)

வல்லமறையந்தணன் மனத்திடையிருந்த
வல்லல் களிமைப்பிடை யகன்றதருளில்லரப்
புல்லறிவினோரிடை புகுந்திருவுமேலா
நல்லுணர்வினோர்கணுறு நல்குரவுமென்ன. (க௩)

உய்திறமுணர்த்தியிதை யததுஞவகைததேன்
பெய்தவர்தமக்குந்தி பெயதுவிடைநல்கு
மைதவிருளத்தன்மறை யோர்பலர்களோடும்
வெய்தினினடந்தினைய வெஞ்சுநுனழநதான். (க௪)

ஏகுநெறியிற்பறவை யேந்தலிடமாயுங்
காகம்வலமாயுமெதிர் கண்டிடுநலத்தால்
வாகைபெறுமோர்தரு மருங்குநிழன்மைந்தர்
நேகமுழுதும்பொ வி சிலாவடிவுகண்டான். (க௫)

மூசுபிறவித்துயருண் மூழ்கியிடுகாயத்
தா சினையறுத்தரு ளளித்தடிமைகொள்வான்
பாசினையொர்பங்கொடு பவாநிபுரிவைகு
நீசனருளிவ்வண மிருந்ததெனவுன்ன.

(௧௯)

கருக்கொளிருளுட்கவரு காலையினுதிக்கு
மருக்கன்வரவம்புய மலர்ந்ததெனவிண்ணோர்
புரிக்குமுயர்சங்கம புரோசனருணைஞ்சை
யுருக்கியிடநெகருள முடைந்துருகின்றான்.

(௨௦)

விசசையுளவிப்பிரிந் மேலவன்மெய்யன்பி
னிச்சைகொடிநங்கியடி யார்களினிதிட்ட
பச்சிலையுவந்தருள் பவாநிநகர்வையும்
பிசசனையடைந்துகதி பெற்றிடநினைந்தான்.

(௨௧)

ஆய்ந்தமறையாளர்சில ரோடுமடர்சாபந்
தோய்ந்தசிலையைசசிலர் சுவற்சுமையவாக்கி
வாய்ந்திடுகுடும்பமொடவ் வண்புறவநீங்கப்
பாய்ந்திடுமெய்யன்பினொடு தென்றிசைபடர்ந்தான்.

(௨௨)

நாடுநகரும்பரு நகங்களுநறும்பூவ்
காடுநதியும்பல கடந்துமணிமன்று

னாடுமலன்றல மனைத்தையுமிறைஞ்சி
யீடுபயில்சேரனுறை யெல்லையினையுற்றான்.

(௨௩)

(வேறு.)

வல்லையிற்சிவ வடிவமாம்வதரிகாவனத்தி
னெல்லையைத்தனி யடுத்திடவடுத்திடவெடுத்தி

ந்லுருப்பொறை நெட்டியின்பொறையெனக்காண
ல்லறீர்ந்தமெய் யந்தணை திசயித்தடைந்தான். (உக)

காலமாழிகைகிறைகளுங் கோபுரப்பொலிவு
மலைவானவரிறைஞ்சிடு விமானமுஞ்சுருதி
'ஹமோர்ந்தரு ணயந்தவர்தடாத்திடுமோம
லைமலையுந்தெரிந்திட வடிக்கடிதாழ்ந்தான். (உஉ)

'ரினோங்கிடு மங்கலமுரசமுங்கற்போ
ராருநான்மறை யோதையுமும்பர்வாய்த்துதியும்
'ருளோர்தொழு முழக்கமுங்காவிரிபவாநி
'ரவா ரமுஞ்செவித்தலம் பருகினானைந்தான். (உங)

ஈன்றுதெக்கண வளகையிற்புகுந்தனன் செம்பொற்
ன்றமன்னதோர் கோபுரம்பணிந்துபோய்க்குறைதீர்ந்
தான்றுமந்க ரந்தணர்தம்மொடுமொல்லைப்
பான்றருந்திரிவேணிசங் கமக்கரைபுக்கான். (உச)

ஹதானன்முன்புணர்த்திய நன்னெறிவழாமற்
ஹரீர்மையிற் சங்கற்பநெறியொடும்வேத
சுந்தரிபாகனை யுன்னிகின்மலமாங்
ரவ்வானதிதுணையொடும் விதிமுறைகுடைந்தான். (உடு)

மடந்துதற்பணமுனிவர்க்குங் குரவர்க்குந்தென்பா
மடந்துளோர்கட்கு மமரர்க்குமன்பினங்கியற்றி
மடந்தசைவவேதிபர்முத லனைவர்க்கும்வெறுக்கை
! டர்ச்சுநல்கிநன்னிபதிக கெனறமுடித்து. (உசு)

சாபவன்கலைத்தக்கவர் கரந்தழீஇப்பதும
காபனன்முகனயந்துநன் மலர்கயேப்பரவு
நூபுரத்திருத்தாளனை நுவலரும்பவாநி
மீர்புரத்துறைமறைக்கொடி மனாளினையுள்கி. (௨௭)

மந்திரங்கனிலுயர்ந்த பஞ்சாக்கரமறைவாய்ச்
சிந்தையுட்பலவுருவுற வுண்மையிற்செவித்திட்
டிந்தவெஞ்சிலைமுன்னுருப் பெறுகவென்றீண்டி
யந்தனாறரப்புனவிடை மும்முறையாட்ட. (௨௮)

இட்டவேதியன்சாபமங் கிளஞ்சிறுநாகஞ்
சட்டைவிட்டீல்போற் கழன்றதுவேதகந்தாக்கப்
பட்டவல்லிரும்புருவுபோய்ப் பைம்பொனானதுபோற்
சட்டகத்தொடுநோன்றினன் தருமசன்மாவே. (௨௯)

வந்துதாதையையன்னைய மருங்கெலாநிறைந்த
வந்தனாறரைத்தாழ்தலு மரவெனுமோதை
பிந்திராதியர்செவிகளிற் புகவெடுத்திறைத்தார்
கந்தவார்சினைக் கறங்கப்பூந்தருமாரி. (௩௦)

சாதனன்னெறித்தருமசன் மாமறைமுழங்க
வேதநாயகிபாகனை விதிமுறைபூசித்
தேதநீங்கியங்கப்பிர தக்கணமியற்றி
மாதவன்புகலறநெறி வழாதெலாமுடித்தான். (௩௧)

எச்சமங்கிருந்திருமையர் லீசனுக்கியற்றி
செச்சுந்திரிகாஸமு நிமலனைப்பூசித்

திச்சையுள்ளனயாவையு மிலந்தைமீழலின்வாழ்
பிச்சுணன்மறைப் பிராட்டியநாயகன்மரப்பெற்றான். (101)

சங்கமத்துறைபடிந்துயர் தனிப்பெருஞ்சுருதி
மங்கைபாகனைவான்முறை பூசித்துநெடுநாட்
டங்கியெம்பிரானருள்தரத் தந்தைதரையொடும்பேர
யங்கத்தேயத்தையடைந்தனனருந்தவமடைபேரான். (102)

அருமகம்புரிந்தறம்பல செய்தரனருளாற்
தருமசன்மனுக்கருமண முடித்தருந்தவஞ்செய
தொருமையன்புறவாழ்ந்துபின் னிறுதியினுமைகா
னிருமலர்ப்பதஞ்சாரந்தன் னெக்கியசன்மன். (103)

தாதைதற்க்கியடைந்தபின் தவலருங்குணத்தோன்
போதநாடொறுமளப்பரும் போகக்கடுத்து
மாதவத்தனாய்த் தருமசன்மாவெனுமறையோன்
வேதநாயகநாயகன் வியன்பதமடைந்தான். (104)

சிதையும்புளோர் திரிகரணங்களிற்சேர்த்த
துதைதருங்கொடும் பவமெலாந்தூயறுண்பஞ்சு
கொதிதருந்தழற்பட்டபேரற் குலைத்திடுமிந்த
வதரியந்திருவைப்பிடை யொருபகல்வதியின். (105)

சித்தமாயொளிர்நிருமலப் படிவமாய்நிரம்பு
சுத்தமாய்நிகழ்சுருதியின் சொருபமாய்க்கதிக்கோ
வித்துமாயந்தமாதலம் விளங்கலால்விமல
னுத்தமத்திருவதரிமீழலை விடாதுஹந்தான். (106)

வேடமிக துணர்டராசரன் சுதனுயர்வியண்டன்
காதிபுததிரனகாசிபன கவுதமனகயிலன்
மாதவபபெருமபரத்துவ னாதன்வசிட்டன்
கீதராயண ஹிதியோர டோற்றகருவதிவார்.

(௩௮)

தாதுகுதிருவதரிமா நகர்க்குமுத்தரத்தி
ஹேஹுன்னலோர் மூன்றினுனொப்பறவுயர்ந்த
கேதவ மபெணமொருமலை விமலமுய்வினங்கு
மாதலாலதரபெருமையை யாரறிந்திசைப்பார.

(௩௯)

கிளக குமிநகரக கையிருகன்னவினழீபர
லாடபருநீசுடர வாரணசயிலமுமமர
ஞ்ஞததுவகெழி வரகமாவடுக்கலுமிடையின்
புளபபருவகமலாசல முநதனிவைகும்.

(௪௦)

பரபபுதெனறிசைப் பாவகர்மங்கலகிரியென்னும்
பொருப்பிலங்குமினையவாயப் புதலுமோனாநது
பருபடதங்கலி னுபபணிநுபமுமறைக்கரிதாய
மருபபொலிந்திட விளங்குமிமவதரியங்கானம.

(௪௧)

சீலமிகககர யததிரிசிலையொருமூன்று
மூலவிவகமும வதரியுமுனோததருளவடிவாயச்
சாலவேரவகியவருமறைச சயிலமுங்கடலருழ
ஞாலமீதினிலொனறலாற் பிறிதிலைவிலிங்.

(௪௨)

இதேவுத்தமதானத்தை பெவரெனுமுணர்வாள்
வகதுகரணகினுங்கேட்கினு மிகவழிபடினுஞ்

ககசு

ப்வாநிகூடற்புராணம்

சுந்தைவேட்டனவனைத்தையு மிம்மையிற்சிறப்பா
ஸெந்தையார்தரத்துய்த்தயின் முத்தியெய்திடுவார். (ச௭)

சுருதியின்படித்தாந்திரு வதரிபைச்சூழ்ந்து
பருகிமாலையன்புரந்தரன் பன்னிருகூடரோ
ருரைதருஞ்சனகாதிய ருருத்திரர்வசுக்கள்
வரைதரும்புகழ் மேருவையாதியமலைகள். (ச௮)

கங்கையாதியகடவுண்மா நதிகணற்கதிக்கா
பங்கடைந்தருளுண்மையி னமலமரம்பொருட்டார்
தங்கிதிதியம்வதிதலாற் றனித்தனிவிரித்து
துங்களுக்கியானுணர்ந்துமா றெவன்மறைதுவன்றீர். (ச௯)

மாகரிந்நகர்மகிமையை யுணர்ந்தயின்றங்கள்
போகபூமியைமறந்தன ரலைகடற்புவிவரயப்
பேகனாகியபெருந்திறற் காதிசேயபிரம
யோகியரஸ்தவ் வுத்தமதலத்தினுலன்றோ. (ச௯)

அருமைமிக்கவிம்மாதல மகிமையுமன்பூபில்
பெருமையும்பெரிதாதலாற் பிறங்குநூற்கேள்வித
தருமசன்மனச்சாபகீத் தருங்கதிகாரந்தவ்
கருமையெய்தினு னென்றனனிருடிஉச்சோமான். (ச௯)

ஒன்பதாவது தருமசன்மன்கதிபெற்றசருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆசைச்சருக்கம் கூ-க்கு விருத்தம்-(௬௦க)

பெரியபுராணம்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப த் த ர வ து

வி சு வ ர மி த் தி ர ன்.

பிரமவிருடியான சருக்கம்.

தாதிவர்நறும்பூந் தடந்தொறுமலர்ந்த தாமரைப்பொருட்
டிடைத்தணவா, தோதிமச்சேவல் பெடையொடுந்தேற வுண்
டினிதுறைந்துகண்வளரு, மூதெயிலுடுத்த வனம்பொலிபவாநி
முதுநகரடைந்துநோற்றினிது, காதிசேய்பிரம விருடியாயுய
ரந்த காதையைவிரித்தினிப்புகல்வாம். (6)

அவிர்தருபோதே ஈவுனகராதி யருந்தவர் சூதனைமீட்டும்
புவிதனிவிதைமை பூண்டகோசிகனப் புனிதமாதலத்தடைந்
தருளா, விவாருந்தவஞ்செய் துலகெலாம்பிரம விருடியென்
றியம்பிடப்பெற்ற, தவலகுஞ்சிறப்பை யுரைத்தியென்றிசைப்
பமுனிவரன்மகிழ்ச்சியிற்சாற்றும். (2)

கத்திகைநறும்பூங்குழன்மடமகளீர் கவரிகளிருபுடையிரட்டி
மத்தமரெருந்தம் பொலிந்தொருகுடைக்கீழ் மாநிலமு
முலதும்புரக்கும், கொத்தலரண்கண் மன்னர்தங்குலித்துக் கோ

ககசு

பவாநிகூடற்புராணம்

சிகண்டோதகல்செங்கோ, லுத்தமநெறியான் மனுமுறைநடாத்
தி யுலகரசியற்றுமந்நாளின். (௩)

தன்னுழையவராற் கள்வராற்றன்னாற் றரியலர்மறவிலங்
கா, லின்னலோரனுவுமிடையுருவண்ணமினிபுகாததிருகிலம
புரக்கு, மன்னலோறைய கோசிகனொருநாள்விலங்கடுவேட்டை
மேன்மனனாய்க், கொன்னுனைவேற்கைப் படைககுழாததோ
டுங் குறுகினொருவனச்சாயில. (4)

தள்ளரும்பனைக்கை மும்மதநால்வாய்த தழற்கிறுதறுகலா
மால்வேழ, முள்ளருங்கவன வாம்பரிபுலிப்போத் துறழ்சினததி
தறுடைக்கழற்கான், மள்ளர்க்குளாடும்போய் வெண்பிணைக
கோட்டால் வாலினுற்சினதந்ததேனருவி, வெள்ளமாயோடு
மொருமலைச்சரப்பின் மேவிமாவேட்டையாடினனால். (5)

சல்லரிதுவைப்ப முருகியங்கறங்கச் சாபவன்கொலைஞர்கள்
குரவை, செல்லெனமுழங்க வடுகொலையிருகத் திரன்பலபுத்
துமேற்செல்லு, மெல்லவன்கரங்கண் முறுககிடச்சிலபோ தெ
ழிற்றருநீழ்வாய்வைகி, பல்லறீர்த்தளப்பி னுணைகளோடும்
வசிட்டனாச்சிரமத்தைபடைந்தான். (6)

தளப்பெருங்கடலோ டிணைந்தகோசிகனைத் தாயருமகவினை
க்கண்டாங், குளப்பருங்கனியா னோக்கிமாதவர்க்கு னுத்தமவு
சிட்டன்மாமுகம், னணப்பிலவணிப்ப வணங்கனனவ்டைதந்
தருளெனப்பசிக்கியா முதுவல், களிப்பெசுடுமருநதி யேகுதல்கட
னென்றுணர்த்திடக்கவுசிகன்புகல்வான். (7)

அருந்துதல்வாழ்த லனைத்துகின்னதுவே யல்லதுபிற்திலை
புள்வில், பெருந்திறற்றானையிருத்தலாமெமக்குன்பேரருளொ

விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியாணசருக்கம். கக்ள்

ன்றுமேசாலு, மருந்தவத்துயர்ந்தோ யென்னலுநகைகூர்ந்திற
லடடிந்தமலினப்பூசித், திருந்தமுதருந்தி பேலொமென்ன விய
மயினுனிருடியர் பெருமான். (அ)

போதமிக்குயர்ந்தோ னுஞ்செயக்கேட்ட புலன்றெரிய
மைச்சர்களுயர்ந்தோர், மூதுரைகடக்க லறணலவேனா முக
மலாதிசைசுதனனாகி, நீதியினொருப்பட்ட டேகினன்றனது நியதி
கணெறிமுறைமுடித்தான், மாதவன்கரம தேனுவையழைத்து
மேனாடுவவழங்கென வகுத்தான். (ஆ)

வந்தநாற்படைக்கு மந்திரத்தவர்க்கு மாசனம்வகைவகை
ருத்தியிரநிராகியர்க்கு மெய்தொணவமுதி னின்சுவைப்போ
னகவருககங், கந்தமார்பலவகள் முதலியவமைத்துக் காத்தினிதி
ருந்தி மெலலை, வந்தைசேர்விசுவாமித்திரனென்னும் வே
தனங்குவப்பொடுமெய்தா. (இ)

மறுவறுதவத்தோன் முகமொற்பந்தி வரிசையாலாசனத்திரு
த்தி, யறுசுவையுண்டிக் கமைதணவீனத்துங் கடவுளானவித
திடப்பெயது, நறியகெய்தயிர்பால் தீஞ்சுவைப்பலன்க ளாதிய
நனிவுறப்படைப்ப, வெறிகமழ்தாரான் சுரமுதருந்து மேன்
மையின் விருந்துசெய்தனனல். (ஈ)

தூக்கமிவிமையோர் மாதவனவித்த னயதெள்ளாரமுதுண்
டு, தேக்கிடல்போலச் சேனையும்பூகச் செல்வருந்திறல்கெழு
வேந்தும், தாக்கரும்பசிதீர்ந் திகபரமுணர்ந்த தாபதற்புகழ்த
வந்தகவால், பூக்கமழ்கந்த மரடைபொற்கலந்தாம் பூல்மும்வநீ
சையினுதவா. (உ)

இன்னணம்வேட்ட வனைத்தையுமிமையோ ரொழினகர்ச்சு
ரயிபீந்திலு, மன்னவன்காணு வதிசயமடைந்திம் மாதவவசி
ட்டன்மாட்டிருந்த, பொன்னவிக்ரபி யிருநிலமுமுதும் புரந்த
ரணுலகமுமடையி, னுன்னினவனைதிது முதவுமற்றிதனுக கொ
ப்பதொன்றிலையெனநினைந்தான். (க௭)

கரந்தனிலவிரு மாழியங்கமலக் கண்ணினன்கதிாமணிமா
ர்யி, னிருந்தவளிந்த வுருவெடுத்திருடிச் சியற்றியபணிகொ
லோவீசன், பெருந்திருவருளோ மாதிரவலியோ யாசெனப்
பேசுகேனிந்த, வருந்தவன்செய்த தவவலிகேற்றம் யாதெ
னவதிசயமடைந்தான். (க௮)

நிவப்புறுசெம்பொன் மேருவுங்குபேர னிதியமுநெடுங்கடல்
சூழ்ந்த, புவிப்பொறையேந்து புயங்கர்கோன்றிருவும் புரந்த
ராதியர்பெருவாழ்வு, மூவப்பெரடுங்காம மாதியவிடைய மொ
றுததுமிக்கொளிவிடநோற்குந், தவப்பெருவலிக்கோ ரணு
வெனநினைந்து தன்னரசாற்றிலவெறுத்தான். (க௯)

இவ்வணநினைந்த கருத்தினனாகி யிருடியைப்பார்த்தினிது
யர்ந்த, செவ்வியோயுனது தவப்பெருவலியீற் செகத்திரண்
முழுவுதுமங்கைத், திவ்வியாமலகக் கனியெனக்கண்டா யுன
க்கரிதொன்றிலைத்தெரியிற், குவ்வினைப்புரக்குங் கொள்கை
யாலெமக்கிக கோவினைகல்குதியென்றான். (க௯)

சுமையுலகனிகுந் தேரன்றலிங்குரைப்புக் கேட்டருள்தாய
வன்கரபி, கமதலவனித்தற் கரசநீயழைத்தால் னண்ணுமே
ற்கொண்டிசெல்கென்ன, வமைவொடுமுன்னர் வருநதிகாம

விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியானசருக்கம். ௧௧௯

ழைக்க வணைத்ததாலன்னதென்றுரைப்ப, யிமையவராணைத்
தூதர்நீருபாயத் தெம்முழைத்தருகிரென் றிசைத்தான்.(௧௭)

கணங்கொடுசென்ற காலையரசன் கட்டுரைதலைக்கொடு
சென்று, குணங்கனாற்கொணரார் குணங்கனாற்பிணிப்பப்
பொடிபடக்கோட்டிநுற்சிதைத்துத், தணந்துயர்தவத்து வசி
ட்டன்மாட்டெய்தித் தாமுந்தியான்பிழைத்தவரென்கொண்
மணந்தருமடிகட் கென்னமுன்வணங்கி வரய்மையாலினிதிசை
ந்திடுமால். (௧௮)

சின்மனதுவக்க வளித்ததோவன்றி கிருபர்கோனெனைமன
ச்செ, வன்மையிற்பற்றித் தன்னகர்செல்வான் மதித்ததோ
சாற்றெனவுயர்ந்த, சன்மதியுணைநான் தரவிலைநிரையுன் றன்
னதென்றலுந் தடைதீர்ந், தென்மணிகுயிற்றுந் தன்னமரிநு
க்கைக் கேகுதற்கெழுந்திடுமெல்லே. (௧௯)

சற்றுறுசினத்தாற் றுனையேநோக்கித் தாரதிபனம்முழைவி
ரைந்து, பற்றுகிர்தருகிர் பசுவினையென்னப் படைக்குழாமொ
ல்லேபோய்வளைந்து, சுற்றலுந்தெய்வச் சுரபிவெஞ்சீற்றஞ்
சொலித்துடன்மயீர்த்துளேதோறுந், தெற்றெனப்பலர்க ளுதி
த்திடநினைப்பச் செனித்தனர்திறல்கெழுவீரர். (௨௦)

படைக்கலந்தாங்கு யுதித்தவரந்தப் பார்த்திபன்றானேமேற்
பாய்ந்து, முடிக்கிவெஞ்சீற்றம் விளைத்தலும்வேந்தன் முனைப்
படைமுரிந்துபோய்ப்பைம்புல், விடைக்கிடைப்பற்ற கோக்கிய
கவுசி கேந்திரன்வெங்கியாமெழில்சேர், குடைக்குலமன்னர்
குலத்திடைவந்து மென்செயவென்றுண்கு குறித்தான். (௨௧)

வேறு.

எய்தியதானைகள் டிவந்திடல்கண்டரு ளிகல்வேலான்
மைதவிர்மந்திரச்¹ தகுகளேநாக்கியிம் மகியாவும்
மெய்தகவாளுகி னும்பலமொன்றிலே மேலாகச
செய்தவமேபெரி நாயுனதென்றுரை செயதானால். (௧௨)

கீட்டியசெங்கதிர் சூழவிருந்த நிலப்பார
மாட்டுறைமந்திரர் மீதுசுமத்தி வளந்தேங்கு
நாட்டின்விடுத்தினி நான்மறையேசனென நனியோக
மீட்டுவனென்று நடந்தனனல்வினை யிசைவாலே. (௨௩)

மன்றல்செறிந்து வினங்கிவனங்கெழு மாமேருக்
குன்றமடைந்தலர் தண்டலேசுன்றிய குணபாலிற்
சென்றனன்வன்னி நறுந்தருநீழல் சிறந்தங்க
னென்றினன்வைகி யிருந்துதவத்தி னெருப்பட்டான். (௨௪)

மிககமனப்புல சூடியவிந்திய வெங்காளை
யக்கரமைந்தெனும் வாழ்கொடகற்றிமெய் யருண்ஞானந்
தொக்கமெய்வித்தினை வித்தியருட் சேரூர்பாணநத
மிக்கபலன்செய் தருந்தவயோகம் விளைந்தானால். (௨௫)

ஓடியவெம்பரி மாலைகிறுத்துறி னுள்ளராக
கோடியவெங்கடி வாளம்வலித்திடு குணமேபோ
னீடியிரிந்த மனத்தைகிறுத்த சிவந்தோடு
மீடுளவாயுவை யீர்த்தசைவின்றி யிருந்தானால். (௨௬)

(வேறு)

மயர்வறவுயர்ந்தவேதம் வகுத்தவட் டாங்கயோக
மியபுநன்னிடமமீறி லாகனம் பிராணயாம

விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியானசருக்கம். 1௧௨௩

முயர்பிரத்தியாகாரந்தா ரணையுரைப் பருந்தியானங்
 தையயுனசமாதி யெண்ணச் சரற்றுமில்வியோகமெட்டின். (௨௭)
 விந்துளவுயிர்கொல்லாமை மெய்மைகளாமையன்பி
 னொருங்குமித்தியமடக்க லொருவர்பாலேற்றிடாமை
 பரிந்துளவியமமாகும் பன்னருமறைகடேர்த்
 னிரம்பியமகிழ்ச்சிபூசை சவுசநன்னியமமாமால். (௨௮)
 ஊருவிறுள்கண்மாறி பேற்றிமாலொழிந்திருத்தல்
 சீருறவோங்குபத்மாசனமெனத் தெரிப்பரிந்த
 வேர்கெழுதவிசியாக்கை யெய்தியவழிபிராண
 னேருறநிறுத்ததன்னைப் பிராணயமென்பர்நூலோர். (௨௯)
 தாங்கருஞ்செபத்தோடாற்றல் சகற்பமாந்தனிச்செபத்தை
 நீங்கியபிராணயாமங் கற்பமாநிகளாங்காரத்
 தோங்கிவன்றுயர்த்தகாயத் திரியினையுதித்துமீது
 தேங்கிடமுக்கால்நன்குற் செபித்தலும்பிராணயாமம். (௩௦)
 விண்டரேசகநன்மூச்சை விடுத்தல்பூரகமதேற்றல்
 கொண்டுளெயிறுத்தத்தன்னைக் கும்பகமாகுமென்பர்
 திண்டிறல்விடையுந்தண்ணி லிந்தியஞ்செலர்தடக்க
 லெண்டருமறைகள்வல்லோர் பிரத்தியாகாரமென்பார். (௩௧)
 திறனுறவிதையமுச்சி யுந்தியிற்சித்திந்தன்னை
 சிறுவல்தாரணையதாரு நிமலமாய்கிறுந்தமுக்கட்
 கறைமிடற்றவனைக்கால காலனைக்கருத்துணுன்றித்
 திறனுறவேறொன்றெண்ணு திருத்துதல்தியானமாகும். (௩௨)
 புறம்பினுமுள்ளுமெங்கும் பூரணமாகின்ற
 திறம்பெறுபிரமந்தன்னைத் தெளிவுறவெங்குநோக்கல்

சிறத்திஞ்சமாதியாமென்றுணர்த்துவர்சிவரகமாதி
யறிந்தவரிந்தவோரோட் டங்கமாயோகமெல்லாம். (௩௩)

வீக்குமாசனத்தின்வைகி மேதகவிழ்கடன்னை
மூக்கினன்னுதியினாட்டி மாயையையமுறுககஞானந்
தேக்கிமிக்குயர்ந்தகாயத் திரியுனிச்சிவகொரூப
நோக்கியாயிரப்பத்தாண்டு துவலரும்போகஞ்செய்தான். (௩௪)

வாயுவுங்கந்தமூல வனமுநிர்ச்சலமுமாகி
யாயிரப்பத்தாண்டெல்லே யருந்தவமுயன்றயின்னர்த்
தியினுளுநுக்குஞ்செம்பொற் றேகமோடெழுந்துசென்று
மாயிரும்பிரமயோகி யாயினம்வகிட்டவென்னு. (௩௫)

என்றலும்பிரமயோகி யின்னநீயல்லையென்னு
வன்றவனுரைப்பவுள்ளத் தடக்கியசேற்றத்தோடுஞ்
சென்றனனுயர்த்தஞானத் திருமறைககாட்டினண்ணி
சின்றதோர்வன்னித்தாரு நீழல்வாயிருந்துநோற்றான். (௩௬)

பன்னருஞ்சிரத்துமீது பன்னிரங்குலீக்குமப்பா
னன்னர்சேர்மூலத்தன்னின் ஞானநாளத்துமீதே
யின்னனுவாதியாமெட் டிதனொடுஞ்சித்துருப
மன்னியபொருட்டினுப்பண் வயங்கியதொன்மேதென்னில.

ஆரொளிபரப்பிநூறு யிரங்கநிரவிர்தல்போலப்
பேரொளிவினங்குமென்று குடிசையேபேசுகின்ற
வோரொளிதன்னைமாறு துன்னிநின்றிலக்கமாண்டு
சேருறஞானச்சாவித் திரியுனித்தவஞ்செய்தானால். (௩௭)

விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியானசருக்கம். ௧௨௩

இவ்வணமிமையோரஞ்ச விருந்தருந்தவஞ்செய்தேகிச்
செவ்வணவசிட்டன்பாற்சென் றருந்தவந்திருந்தநோற்றியா
மெவ்வமற்றுயர்ந்ததுய பிரமமாவிருடியானே
‘மாவ்வுதியென்னலோடு முனாசெய்வான்வசிட்டன்மீட்டும்.

திரமுறுதவங்கன்பன்னாட் செய்ததாற்றவசியாகி
யுரனுறவிளங்காசின்ருயென்ன லுமுவக்கானின்னும்
பிரமமாவிருடியென்று பேசிலனெனவுள்ளெண்ணி
யிருமடங்கின்னநோற்போமென்றுன்னியெழுந்துபோனான்.()

எல்லையிற்சையவெற்பை யெய்தினுனெய்தியாங்கோர்
நெல்லியந்தீரானீழனெடிதிருந் தருநூல்கொன்ன
நல்லவாறொழுக்கசகாவித் திரியுன்னிநாளுநோற்று
வல்லவீனாந்கிலக்கம் வருடமும்யோகஞ்செய்தான். (௪௧)

தடம்படுமுலகினுள்ள சராசரமனைத்துமெல்ல
நடுங்கிடநாகநாட்டோர் நாட்டமுஞ்செவ்யுமுடக்
குடைந்ததோரோடைதேனாகக் குரவ்னையாதவானோ
ரடைந்தனர்சையவெறியி லருந்தலத்துயர்ந்தோன்பாங்கர். ()

ஐயகின்றனைப்போனோற்றார் யாவர்க்கால்குருமாய்நீ
செய்தவம்பெரிதுயிக்காய்ச் சுறந்திடும்பிரமயோக
‘மெய்திலையினியிப்பூவி னேற்றமாம்பவாநிகூடற்
றுய்யமாதலத்துநீபோய்த் துன்னுதியென்றுபோனார். (௪௩)

வேதியனாதவானோர் வியந்துமுன்விளம்பிப்பேசுந்த
நீதகல்விசுவாமித்திரன் சிவனுருப்பெற்றற்குப்

போதல்போலெழுந்து தெய்வப்பொன்னியிற்பவாநிகூடு
மாதலத்தடைத்துசங்க மாதிரீர்விதியினுடி. (சஉ)

சிவவடிவாபகாயத திரிசிலையிடத்தும்நூனத்
தவமுள்ளங்கமேசர் சன்னிதானத்துமேலா
புவமையிலவேதக்குன்றத் துச்சியுமிருந்துபன்ன
ணுவலருககச்சூல நுகர்ந்துமாதவத்தைநோற்றான். (சரு)

முன்னருந்தவஞ்செய்தார்க்கு மும்மடங்கதிகமாமிய்
பொன்னகரிடத்துதூறு புண்ணியப்புத்தேழாண்டு
மன்னிமெய்வருதிநோற்கு மாட்சியாலுலகமெல்லாம்
வண்ணிபோலெழுந்தன்னோன்செய் மாதவாதகித்ததன்றே. (ச)
இந்திரனாகிவரனோ ரிதையமாடுக்கத்தோடும்
வந்தனர்வசிட்டன் றன்பரல் விழுத்தினர்வழுத்துங்காலே
பந்தணன்முனிபாலெய்தி யருந்தவபிரமயோகி
பிந்தமாதலத்திலான யினியுணக்கொப்பார்யாரே. (சஎ)

புரிதனிலுயர்ந்தவிந்தப் புண்ணியநகரின்வந்து
பெரிதூநீநோற்றலாலே பிரமமாவிரீடியான
யரிதுனக்கினிவேறில்லை யருண்மிகுங்கடவுளிரனை
வருதியென்றழைக்குமுன்னே வந்துமுன்னேவல்செய்யும்(சஅ)

என்றெதிர்வசிட்டன் கூற விகலறுபிரமயோகத்
தொன்றினமுனிவன்போத வுலகையின்மலர்ந்தகாலத்
துன்றியமுனிவராகி சுரமொலாம்புகழ்தல்செய்தார்
வென்றிமாதவஞ்செய்வேராகண் மகிமைபலிம்பலாமோ,
விப்பிரவிருடியான மேன்மைமேரான் பவாநிகூடன்
முப்புரங்கடந்தமூன் முதல்வனை மூன்றுமேரதுஞ்

விசுவாமித்ரன் பிரமவிருட்பாணசருக்கம் ௧௨௫

செபபமிககுடர்ந்தபூசை திருத்தியத் தெய்வஞான
வைப்பிடைவதிந்தானந்த மகிமைபாந் வழுத்தவல்லார். (௫௦)

ஆகலாற்பிரமபேக மருந்தவன் நனக்குநல்கு
மாதலமகிமையார்க்கும் வழுத்திடற் கரிதன்கெய்தி
யாதொருபுருடனேனு மருமறைச்சில்மயினோற்கிற்
நீதகலசரீரத்தோடும் தேவனாய்விளங்குறிண்ணம். (௫௧)

தெக்ளாற்புகழுங்காடத திரிசிலையிருந்துள் னன்பாற்
நீத புறச்சுசியாற்காடத திரியிலோர் செபஞ்செய்தாலுஞ்
சதுமனநுடத்திடாடை தான்செய்தபலன்வாதெய்தும்
டதிதருமவந்துகாணிற் டாவனராவரனதே. (௫௨)

சிவவடிவானகாயத திரிசிலையிடத்திபாரேனு
முலமைபினையுயர்ந்தவட்டோத் திரசுகத்திரததையுன்னிற்
புவியிடைமறறைத்தானம் புக்கிமெய்யன்பிற் கோடி
திவியமாயிருந்தகாயத் திரிசெயித்ததுறேரோக்கும். (௫௩)

விதியினாற்செயித்திடடாலும் விதிவீன்ற்செயித்திட்டாலு
மதிகமாமபலமேயல்லா லற்பமாம்பலமுருதா
வினுமடை நுவன்றவுண்ணை யென்றினிதுணர்வீரிந்த
முதுககர்பிறவிககாளை முதுக்கடுஞ் செந்தீயாமால். (௫௪)

தெள்ளியவிசுவாமித் திரச்சிவபோபவங்க
னெள்ளருந்தவங்களாற்றி யிருடியுற்றினைபாய்முக்கண்
வள்ளலைப்பரவிப்பணனாள் வதிந்துபின்வடபாள்மேரு
வொள்ளொளியடுக்கல்சார்தங் குவப்பெழும்பைகிணை

பதிகளிற்றிலகமாயிப் பவாநியம்பதிபைப்போல
வதிசெயம்பயக்குந்தான மகலிடத்துளதோவிநத
முதுதவன்பிரமயோகி யாகியமுறைமைசொற்ற
கதைபவுடிபத்திலென்று கழறினன்கருணைச்சூதன். (௫௬)

பத்தாவது விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியான

சருக்கம் முற்றியது.

ஆகச்சருக்கம். ௧௦ - க்கு விருத்தம். (௫௫௭.)

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப தி னோ ரா வ து

த ந்துவர்த் தனன் வரம்பெற்ற

ச ரு க் க ம்.

இன்னணம்விசுவா மித்திரன்பிரம வீருடியாயினசெயலீதிப்
பொன்னகரிடத்துத் தந்துவர்தனனும் புரவலன்போந்தருட்கு
ருதி, மின்னொருபாக நாயகனருளால் வேண்டிபவரம்பெரித
டைந்து, தன்னிகர்பிறிதில் கதியிணையடைந்த தன்மைபையெ
டுத்தினிதுரைப்பாம். (க)

நுணங்கியகேள்விச் சவுனகர்கேட்க நுவலுவான்மெரிவருது
ண்காற், பணந்திகழ்பாந்தட் பஃறலைக்கிடந்த பாரிடைப்பவா
கியம்பதியின், மணங்கமழ்வதரி மூலநாயகனை வணங்குவோர்
மிருத்துவைச்சயஞ்செய்திணங்குமெந்நூனச் செல்வராய்வீ
ட்டி விருப்பதற்கையமொன்றிலையே. (உ)

யாதொருகரும முற்றிடவேண்டி லந்ககடைந்தருள்வடி
வாம், வேதமங்கலைபங் காண்ப்பரவி வேண்டிடினெளிதி
னெய்திடுமம், மாதலமதனி னிரவிதன்குலத்து மன்னவனொரு

வன்முன்வந்து, மேதகவேட்ட பொருளெலாமடைந்து வியந்
தபின் விமலவீடடைந்தான். (௩)

என்னலுமன்னோன் செய்கையைவிரித்தீண் டியும்புதியென்
னவஞ்சுதன், புன்னுமின்னுமிழ மணிமுடிவேந்தா பாவுந
ந்திதல்கெழுதற்காற், பொன்னியந்துறைவன மரபினிலுதி
த்த புண்ணியன்புரந்தரீன்போல்வான, தன்னிகரில்லா மாண
பினுன்றகைசால் தந்துவர்த்தனனெனுந்தககோன. (௪)

தீமையுங்கொடிய பொய்மையுமொதுகதே தெண்கடலுடு
ததபார்முழுதும், வாய்மையும்புகழும் தருமமுந் தவமும வண
மையுமானமும் பொறையுந், தாமகவளிக்குந் தன்னம்போல
வனர்க்குந் தகமையான் றரியலரென்னும், பாய்மதவேழுத திர
ங்களைச்சாமிப் படர்சினககோளரிபோல்வான். (௫)

திருமகள்முகமுந் கலைமகணுவுஞ் செயமகள்புயங்களுந்திட
மாம், பெருமகன்மனமும பிறங்குசந்தானப் பேரணங்குதாழு
மென்மேற், திருமகன்காழுஞ் செருமகளுந் தயங்குசெளபா
கயமின்மார்பு, மருமையினுவந்து வீற்றினிதிருப்பப் பெற்ற
னனகுந்தவப் பலத்தால். (௬)

அறத்தவிசுறையு மருத்தவத்தோற்கு மந்தணர்தமககு மெய்
புன்பர, லுறைத்தபேருணர்வி னொருபட்டிசுருததா லுயர்நவ
ண்ணியச்சார்பின், றிறந்துவின்னொழுது நீர்மையானாகி சேட
றயிரஞ்சிரத்தரீனிற், பெருறுத்தபார்ச்சுமையை யாற்றிமனனு
பினைப்பு புரிந்தரவியற்றாமகநாளின் (௭)

கொலந்தருமறைநா லொருங்குணர்ந்துவர்த தூயவன
பொலுப்பர்த்துவாசு, குலத்தினிலுதித்தோன் றீர்த்தயாத்நிரை

தந்துவர்த்தனன் வரம் பெற்றசருக்கம். ௧௨௯

செய் கோதிலான்சைவவாகமநூல், கலைத்திரளுணர்ந்து தெ
விந்துளோன்சுக கன்னனென்போன்கமீம்பசியான், மலைப்பு
யன்றந்துவர்த்தனச்சோழ மன்னவன்மருங்குவந் தடைந்தான்.

குடைபயில்கரமுய குளிர்மதிமுகமுங் கோதிலாத்திருவெ
ண்ணீற்றழுகும், விடையவன்படிவக் கண்டிகைபூண்டு விள
ங்குமுன்னுண்மணிமார்பு, முடையதொல்படிவி னெதிர்வ
ரக்கண்ட வொண்முடிவேந்தர்கோனெழுந்து, முடிமிசைச்செ
ந்கை குவித்தெதிர்வணங்கி முறைமையாலுபசரித்தன னால். (௧)

தம்புகியொடுமத் தரபதமறையோன்றாண்மலர்விளக்கியப்பு
னலை, யும்புறும்விடக்கும புனலெனப்புறமுழுள் னாற்சுத்திசெய்
திறைஞ்சி, யம்பொஞ்சனத்தி னிருத்தலுமிருந்த வந்தனனர
னேனோக்கி, நம்பியவறனு மைந்தரும்வளமும் நன்மையோ
வெனநனிவினவா. (௧௦)

முகமலர்ந்தையன் வினவுதல்கேளா முகிழ்த்தசெங்கையின
ன்வேதச், சிகையுணருரவோய் நின்னருணலத்தாற் சிறப்பொ
டுமரசுசெய்திருந்தே, எனகமதினவேறு குறைபிறிதிலைச்சந் தா
னமொன்றருந்தனுப்பற்றின், மகவளித்திடுத லறிகிலாதைய
மைந்தனில்வாழ்வுளெனென்னு. (௧௧)

தானமாகாயஞ் சலதார்தியிரஞ் சசிமடந்தையர்குணஞ்சாந்த
மரனிகவன மந்திரஞ்சுபமா மங்கலஞ்சொற்பிரசங்கம்
பானியவோடை துறைகளாயஞ்சம் பகர்சபையருந்தமிழ்வா
ணர், பூரிறைபுகழ்கந் கொடைகுலமேலாம் புதல்வனாள்வினங்
டுமென்றே. (௧௨)

ஆதலானாதி நூலொருங்குணர்ந்த வந்தணவடியனேனினியு
ஷ், பாதநாண்மலர்கண் டிறைஞ்சிய நலத்தான் மைந்தரைப்ப
டைத்தவனானேன், றீததையகன்றே னென்றெடுத்திசைத்துச
செங்கரங் குவித்தலுஞ்சிறந்த, வேதியர்தலைவன் சிவனபத
நினைந்து வேந்தனைப்பார்த்திவைநவிலும். (௧௩)

சங்கலைதவழும் பொன்னினன்னாட கேளெனச்சாற்றுவான்
றகைசால், கொங்குமண்டலத்திற் காவிரிநதியிற் குளிர்மணி
கொளித்திடுபவாநி, சங்கமஞ்செய்யு நாப்பணிற்கடவுட் டான
மாயொருசிவதலமுண், டங்கதிற்பரமாத் புதவடிவாகி யவதரித
திருந்ததோர்வதரி. (௧௪)

அலங்குமத்தருவி னீழல்வாய்மறைகட் களுதியாய்முளைத்தரு
ள்பழுத்த, விலிங்கமொன்றருணச் சோதியின்வடிவா யிருந்த
நாலிந்திரனயன்மால், துலங்கருட்பராசன் வசிட்டனாரதனத்
தொன்னகர்தன்னை யெந்நாளும், வலங்கொடுவணங்கி மக
ஞ்செய்துநோற்று வதிந்தனர் வேண்டிவவடைந்தார். (௧௫)

கருதியவுதவுந் தருக்களேவந்தக் கடவுள்வைப்பிடைநெடுவத
ரித, தருவதாய்ப்பிணத்துப் பலங்களுக்கொத்தஞ் சாய்னசுய
மாய்வினங்கிடமம், மருவலர்வனத்தின் விஞ்சையரியக்கர் வான
வாசித்தர்கண் மறையோ, ரரவநாட்டவர்க ளிருடியர்முனிவ
ராதிபேரர்நீங்கிடமாட்டார். (௧௬)

மூதெயிலுடுத்த வச்சிவதான மூவுலகமூர் தொழச்சிறக்கு
மாதலினங்குச் சங்கமேச்சுரணையரியகரயத்திரிசிலையை
வேதவுண்கிரியை வதரிமாத்தருவை மெய்மையால்வலஞ்செய்

தந்துவர்த்தனன் வரம் பெற்றசருக்கம். ௧௩௧

ததினமூர், தாதவீழ்மலர்சேர் கரைத்திரிவேணி சங்கமப்புனல்
படிதக்கோர். (௧௭)

எண்ணியகருமம் யாதேனுமெளிதி எனத்திடுமாதலினந்தப்
புண்ணியதலத்தை வீனாவீனிலடைந்து புரவலசங்கமமரடிக்
கண்ணினுண்மணியாய் விளங்கிடும்வதரி காவனககடவுளேவி
தியா, லுண்ணிறையன்பின் வழிபடுவரயே லுனக்குநற்பொரு
ளுறுமென்றான். (௧௮)

பின்னருமுரைப்பான் பார்த்திபவேதப் பெண்ணொருபாகளை
லடத்துச் சன்னிதிநின்று வேண்டினவெண்ணித் தாழ்ந்துநூற்
றெட்டதாய்வலஞ்செய், திந்நிலைதிங்க ளளலையுமியற்று மெ
ல்வையினிலந்தையங்களியொன், தன்னவனருளாற் கிடைத்தி
டுங்கிடைத்தா லரும்பெறன்மகவுனக்குண்டாம். (௧௯)

கிட்டியதெய்வ வதரியங்கனியைக் கினர்கடர்மணிமுடிவேர
யுன், மட்டவிற்கூந்தற் கற்புடைமனைவி மலற்கரத்தளித்தவ
ட்கருத்தி, விட்டபிஞ்சுநீதை யருளிநுண்மகட்பே ரெய்துநீடே,
கெனவியாமிச் சிட்டநான்மறையோ னுஞ்செய்திறைவன் சித்
ப்பினிதளித்திடப்போனான். (௨௦)

(வேறு)

நூனெறியாள னிவ்வாறுநுவன்று
போனபின்வெய்ய புவிக்கொடியுள்ள
மானனிவாண்முடி மன்னர்பிரசனும்
வானவர்கோளின் மகிழ்ச்சிசிறந்தான்.

*(௨௧)

மந்திர்தம்மொடும் மாமறையாளன்
வந்தருடன்மை வழத்திமெய்யன்பா
லெந்தைபவானி நகர்க்கினி தெய்தச்
சுந்தையொருப்படி செய்கையானான். (12)

கங்குலுநன்பக லுங்கடிமன்றல்
பொங்குபவானி புரித்திரிவேணி
சங்கமநாயகனைச் சூர்வேத
மங்கைமணாளனை வாழ்த்துவதானான். (13)

அங்கமொராறு முணர்ந்தவரன்பாய்
மங்கலவேரரை வகுத்தகினைத்திற்
சங்கமகேத்திரஞ் சராவெழுந்தா
னெங்குமெழுந்தின் னியங்கன்கறங்க. (14)

வேதியர்மங்கல வாசிவிளைக்க
மாதவர்வந்து வெண்ணீறுவழங்கப்
பேரதுதியென்றுயர் புண்ணியர்கூற
வரதுலரின்மை யகன்றினிதேரூட. (15)

மாமிசைமந்திரர் வந்துவணங்கத்
தேர்மதமாப்பரி சேனைகன்குழத்
தாமனாயான்பயி றண்சடிமார்ப
சேர்மணியான மிவர்த்துநடந்தான். (16)

முத்தமணிக்கொடை மொய்த்தபதாரகை
சுத்தவியங்கடி வைத்திடவானீர்

நா.துவர்த்தனன் வரம்பெற்ற சருக்கம் ௪௩௩

தத்திலியின்புடை சாமனாதிங்கள்
வத்திரமாமட வார்களிரட்ட. (௨௭)

இன்னெறியில்லொடு மெய்தியமன்னர்
மாணனனிக வளத்தெரெழுந்தே
கடம்பிமதிற்கடி மாநகர்நீங்கிச்
செநநெறிமேற்றிசை சேரநடந்தான். (௨௮)

தன்றிருநாட்டின சைவதலங்க
னொன்றும் விடாது வணங்கியுளன்பாற்
சென்றுதனெல்ல கடந்தணிசேரன்
குன்றடருங்குடகொங்கையடைந்தான். (௨௯)

வண்டிகடத்தலர் வாயுகுதேற
லுண்டிகளிப்பொடு செவ்வனியுதக
கொண்டல்படிந்துடா குன்றின்முழங்கக்
கண்டிப்பிப்பன காமருமஞ்ஞை. (௩௦)

தேறல்வளர்த்தீ கறிக்கொடிசேண்காம்
பெறிநலுந்தரு விற்படர்கிற்கு
மீறிவ்வரைக்க ணிருந்தினிகான
யாறினமுனிக்கற லாம்பல்களுட்டி. (௩௧)

ஓர்பொழுதுங்குனி ருதைபொருமற்
கார்முகிலாகிய போர்வைகவித்துச்
சார்வுளசெம்மணி யைத்தழன்மூட்டி
பேர்பெறகின்ற வடிக்கல்கனெல்லாம். (௩௨)

பருப்பதநீடிய பச்சிமகோங்கின்
 றிருப்பொலிவவப்படர் செம்பியர்கோமான்
 வீருப்பொடுநோக்கியிவ வில்லவன்மேனாட்
 டரிப்பொடுசெய்தவ மேதவமென்றான். (௩௩)

இன்னணமெண்ணி மகிழ்சியினெய்தும்
 பெரனனின்றுந்துறை வன்புகழ்வேத
 மின்னொருபாகன் விளங்கியநண்ணு
 வென்னுமரும்பதி பெயல்லைடையுற்றான். (௩௪)

ஆழிகெடுங்கிரி யாரையுமம்பொற்
 சூழிகையுங்கதிர் தோய்மணிமாட
 மாழிகையுந்தனி கண்டருண்மனனன்
 வாழியயான மிழிந்துவணங்கி. (௩௫)
 (வேறு.)

சங்ககன்னனாஞ்சுதுமநைகருரிசின்முன் சாற்றியதலமீதென்
 றங்கைகூப்பிநின் றடிக்கடிதாழ்ந்துசென் றமைச்சரகன்புடை
 சூழப், பொங்குதானையைப் புறத்தினிலிருத்திமெய்ப பூசுரொ
 திர்தோன்றி, மங்கலஞ்சொல மலரடிவணங்கியம் மாநகரி
 டைப்புக்கான். (௩௬)

செந்தூச்செழுஞ்சுண்ணமும் பொரியும்வெள்ளரிசியுந்திருச்
 சாந்துங், கந்தமும்பணி மலர்களுந்தருப்பையுங் கலவையும்வா
 ம்பின்றிச், சித்திபெங்கணுங் கிடந்திடுமந்தணர் திருத்தெருவ
 லஞ்செய்தே, வந்துவாணவர் நெருங்கிடுங்கோபுர வாயிலைப்ப
 ணிந்தாணல். (௩௭)

தந்துவர்த்தனன் வரம்பெற்ற சருக்கம். க்உரு

பந்துவர்க்கமும் பாவலர்வர்க்கமும் பரந்திருபுடைசூழத்
தந்திரபபெருந் தலைவர்களுடன்வரச் சாமரைபுடைதுள்ள
மாதிருக்கலை மறையவராசியின் மங்கலவணிதாங்கித்
தந்துவர்த்தன மன்னவனன்பொடுஞ் சங்கமக்கரைபுக்கான். (1)

அங்கமாவையுஞ் சுருதியோர்நான்கையு மளந்தருண்மறைச்
செலவா, தங்கள்வாயமனு வழிமுறைசங்கற்பந் தனிப்புகன்ற
ருளவேத, மங்கைபாகனை யுன்னிநற்றுணையொடும் வரன்மு
றைகுடைந்தாடி, யங்குதற்பண திகண்முதற்கருமங்க ளனைத்து
முற்றியபின்னர். (100)

இப்பிவாய்ப்படுமுறைமணியாதல்போ லிரும்பலம்பெரிதீய்
மரபிலுததமமறையவர்க்கறநெறி யுறும்பொருண்முதற்றா
னந், துப்பினீர்துபே ரன்பொடுமருந்தவர் சூழ்வரப்பெருஞ்
சாயகை, செப்புவோரொடுஞ் சென்றுகாயத்திரிசுசிலையினைப்
பணிந் தேத்தி. (101)

அஞ்சலித்தசெங் கையொடுமுருகிய வகத்தொடுமெழுத்தஞ்
சுஞ், சஞ்சரித்திடு நாவொடும்ஞானகீர்த்தும்பியவிழியோடு, ம
ஞ்சரிக்குழல் வேதனாயகிமண வானன்வைகியசெம்பொன், வி
ஞ்சுமாலையம் புகுத்தனன்மறையொலி வேதியர்குழுவோடும்.

வேதநாயகி பாகனைமாலயன் விபுதருக்கரியானைப், போத
நான்மறை முடிகளுந்தொடர்வரும்புனிதனைப்புரங்கொன்ற
சேதவாணகை விடலினைக்காண்டலுஞ் செங்குணல்மெழுகாடி,
யோதகீரொழ வுருகினன்கரங்குவீத் தோவியமெனநின்றான். (102)

கடியையொன்றுசெல் காறுமெய்யானந்தக் கடல்படிந்தெ
முந்தான்போற், படியில்வீழ்ந்தனன் பன்முறைபரவினன் ப
ண்ணவர்தமைப்பார்த்தெம், மடிகளுக்கவி டேகமாகியவினா
ந் தாற்றுதினெனத்தூவெண், பொடியுணிர்தருள் புண்ணியர்
திருக்கையாற் பூசனைசிறப்பித்தார். (ச௭)

முன்னியக்கர்கோன் பூசனையியற்றிய முறையினும் பெரிதா
க, மன்னம்மன்னவன் சோடசமுகமனால் மறைவிதிவழுவாம
லென்னையாளுடை யிறைவினைப்பூசைசெய் திறைஞ்சிவாழ்த்தி
னெனந்தை, தன்னருட்பெரி தடைத்துவேதியரொருரு சன்
னிதிவலஞ்சார்வான். (ச௮)

பிரதமைத்தின மாதியாய்முப்பது பெறலருந்தினங்காறும்)
விரதம்வைத்தொரு நியமமாய்நினைந்தவன் வேதியர்திரள்சூழச்
சரதநான்மறை முழங்கிடத்தூரியந் தனித்தனியெழுந்தாற்பத்
தெரிதருங்கதிர் மரபினன்றிருப்பிர தெக்கணம்வருகின்றான்.

வலஞ்செய்வான்வரும் போதினிறீறையலத வதரியந்தருச்
சார்பி, னலங்கொள்பூங்கனி யொன்றெதிர்தோன்றலு நான்
மறைக்கொடிபாகத், திலங்குமீசன தருனெனவிதைஞ்சின
னெடுத்தனனினின்போற், றுலங்குகண்கனி லொத்தினன்மகி
ழ்த்தனன் சுடர்முடியிசைவைத்தான். (ச௯)

இன்னபேரரு னதிகயங்காண்டலு மிருமருங்குறுநூலோர்
மன்னின்றனக் கனவிலாப்புகழுடை மைந்தன்வந்துதிப்பா
னென், நன்னலேரர்சொல வணங்கினன்வேண்டில வளித்த

தருதுவர்த்தனன் வரம்பெற்ற சருக்கம் கருள

னன்களிலெள்ளந், தன்னிலாழந்தனன் வலஞ்செய்துராயகன்
சன்னிதிக்கெதிர்சார்ந்தான். (சௌ)

அருத்தி ரான்மிக வணங்கினன்றுதித்தனன் னருளடைந்தன
னாக், கருத்துமுற்றிய பன்னிகைவதரியங் கனிடளித்தனன்பி
ன்னத, கருத்தருதலமனையவர்க்களவறுசெம்பொனல்கியன்
பாயப், புரததுவேளவிக ளத்திபூசைகண்முதல்யாவையும்புரிந்
திட்டான். (சஅ)

இன்னரீர்மையி னுட்குளான்பின்மிக் கேற்றமாயெழில்
வேந்தன் மூன்னாவேகியன் மொழிப்படிநூல்வழி முறைமை
புந்தவிராமற், பன்னிதன்னொடு முப்பதுநீனமுமப் பதியிடை
வழிபட்டாகு, குன்னரும்பணி யுள்ளமுடபுறம்புமொத துஞற்
றாநாளினிலோர்நான். (சக)

சாலவேதியர் தம்மொடுருத்தியாற் சங்கமேசனைமூன்று
காலமுந்தொழு தாலையும்வலம்வருங் காலையினருளதேக்குஞ்
சேலெவென்றகண் மறைக்கொடிதன்னொடுந் தெக்கணவள
கேசன், மூலமாந்திரு வதரியஞ்சாய்கைவாய் பூளேத்தனன்வே
ளிடின்ருன். (கூ)

கண்மென்னவன் கண்கணீர்கவழந்திடக் கையினைநெடு
மோலி, கொண்டிமெய்யயிர்க் கூச்செறிந்தன்பினாக் குளறிவீ
ழந்தெதிர்நிப்ப, வண்டர்நாயக னருட்குணுக்களித்தநின் னன்
பினுண்மகிழ்வுற்றேந், தொண்டநின்றால் தனமுத்திடவுயர்தரு
கதன்றினையளித்தேமால். (கூக)

தந்துவர்த்தன மன்னந்தமையிந்தத் தலத்துநீவழிபாடு, வந்
தியற்றவந் துதித்திடமகன்குல வர்த்தனனெனநாம, முடதவைத்
தெம தருளிஞாலகெலா முறைமையிற்புரந்தீறி, விந்தவைப
பிடை பெம்பதம்பெறுதி யென் றியம்பினன்மறைந்தானால். ( )

வேறு.

இவ்வாறமல னிசைத்து மறைந்திடவச்
செவ்வாறுணர்ந்த திறல்வேந்தன் செங்கைகுவித்
தொவ்வாவெளியேனை யுன்னடிமைக் காளாககு
மெய்வாய்மை வேதவிழுப்பொருளுன் றுள்சரணம். (௫௭)

காயாமலர்மேனிக் கண்ணனும் பூங்கஞ்சமலர்
மேயானுங்காணு விமலா வடியேனைத்
தாய்போற் றலையளித்தென் றன்னைப்பணிகொண்ட
சேயாரும்வேணிச் சிவனே நின்றாள்சரணம். (௫௮)

விண்ணாகமண்ணாய் விரிபுனலாய்த் தீயாகித்
தண்ணாருங்காலாய்ச் சராசரமாயெவ்வுயிர்க்குங்
தண்ணாயனுத்திரண காட்டங்களு நிறைந்த
நண்ணவுடையவரு ணையகின் றாள்சரணம். (௫௯)

பூவேறுகண்ணினெடும் புள்வாய் கிழித்தருளு
மேவேறுகையா யெளியேன் குறைதீர்த்த
தேவாதிதேவா திருகண்ண வீற்றிருக்குஞ்
சேவேறுடைய சிவனே நின்றாள்சரணம். (௬௦)

என்னத்துதித்தா னிறைஞ்சி யருள்பெற்றான்
பின்னுஞ்சித்தப்பாற் பெருமானைப் பூசித்தான்

தந்துவர்த்தினன் வரம்பெற்ற சருக்கம். ககக

மன்னும்வதரி வலஞ்செய்து மாமறையோர்க்
குன்னும்பசும்பொன்னொருகோடியாங்களித்தான். (௫௭)

தேசிற்பராசனமைத்த சிவலிங்கம்
பூசித்தருள்பெற்றுப புண்ணியஞ் செயண்ணரிதா
மாசிப்பெருங்கவச மந்தணர்க டாம்பூட்ட
ரோசித்தணிந்து நிருபன்விடை கொண்டான். (௫௮)

பன்னியொடுகோன்கு படையும்புடைகுழச்
பின்னமொழிதாரை சிலம்பச்செழுங்கவரி
கன்னியர்கள்வீசக் கதிர்வெண்குடைநிழற்றத்
தென்னன்கைமின்னை வலஞ்செய்தபுறம்போந்து. (௫௯)

வேதகிரியைவலஞ்செய்து வீழ் திறைஞ்சி
யாதிருள்பெற்றுச் செங்கோடமர்த்தபராஞ்
சோதிபதம்பரசித் துன்னாற்றிமுறுகக்க
காபங் திர்வேலான் காவிநிசா டெய்தினான். (௬௦)

வந்துநகரெய்தி மன்னாற்பிரான்வாணுலகத்
திந்திரனேயென்ன வரசியற்றியீறிலா
மைத்தற்பயாந்துகுல வர்த்தனனென்றேநாமந்
தந்தபலிகலையுஞ் சாற்றுவித்துமேம்படுத்தான். (௬௧)

பத்தியுன்கலைக னெல்லாம்பழுதறக்கற்
றுத்தமனாய்நின்றகுல வர்த்தனனுக்கொண்மணஞ்செய்
தெத்திசையும்போற்ற வெறிநீர்பிறங்குலை
மொய்த்ததிருஞாலம் புரக்கமுடிசூட்டி. (௬௨)

இம்மைமறுமை பிரண்டுக்குஞ்சாதனமா
நன்மைநெறியொழுகி ஞானியாய்நற்றவஞ்செய்
துண்மைநிலவேத வுமையொருபால்வீற்றிருந்த
செம்மலருள்கூட்டத் திருத்தாணிழல்சோர்தான். (கூ ௩)

மன்னற்பெருமான்மந்து வர்த்தனவேந்தன்னசரின்
முன்னவனைப்புகித்து முத்தனுமாய்ப்புத்திரனைக
கன்னலன்போற்பெற்றுக் கதியடைநவாழீதென்
றுன்னரியமாதவர்க்குச் சூதனைடுத்துரைத்தான். (கூ ௪)

ஆதலால்தவருந்தலத்தி னுண்மைவிரித்
தோதவோடார்க்கு முலவாதெம்மீசனையம்
மாதலத்திற்காண்போர் வறுமைபிணிமுதலாந்
தீதகன்றுவேன்போலச் செவ்வராய்மேப்படுவார். (கூ 5)

பதினோராவது தந்துவர்த்தனன் வரம்பெற்ற

சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் கசு-க்கு விருத்தி. ௧௨௨.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செவ்வெண்ணெய்

உ

சிவமயம்,

சிருச்சிற்றம்பலம்.

பனிரெண்டாவது

மருத்தவர் கதிபெற்ற சருக்கம்.

செந்திருக்குடி கொண்டிவைகுதிருப்புவாசி புரிப்பிரான்
நாடாவர்த்தன னோப்புரந்தருள் தந்ததன்மைவிளம்பின
மாதரசிலை யொத்தவாகன் மருத்தனென்றொரு வன்கணன்
வாதிபுவைப்பிடை வெம்பிறப்பினை மாற்றறுஞ்செடல் சாற்
றுவாம். (க)

கருத்துமுற்றிய சவுண்காதியர் கேட்கமெட்ப்பொருள் கை
வருந், திருத்தமிக்குள சூதமாமுனி செப்புவானுயர் விப்பிர
ரருத்தியிற்புக முரியதெக்கண் வள்ளகடம்பதி யதனிடைய
மருத்தனென்பவனெனநீதையின்மரித்துமுன்கதிமன்னினான்.

என்றுரைத்திடுமெல்லையன்னவ னியல்பனைத்து மியம்பென
வென்றியந்தனார் வினவமெய்யன் விளம்புமுன்புவி மீதினிற்
கன்றுவெஞ்சின வரியனார காசுரன்கதிர் கால்வட
ருன்றமன்ன புயத்தினுனருள் குட்டனந்தகவவுணனே. (உ)

அகமிருந்த வுளத்தினுள்விற லவுணரேறெனுமந்தகன்
மகன்முரண்கெழு தாமவக்கன் மடக்கலேறையானவன்

தகையிற்பெறு பொருள்முருத்த னெனுந்திறற்றகு வோ
னெடும், புனைமுரிந்தெழு வடவையிற்செறி புலவர்மேலமர்
பொங்குவான். (௪)

அறமுமேன்மையு மன்புமேதகு மறிவுமானமு மாதியார்
திறழும்வேரொடு கொன்றுதின்றிடு தீமைநெஞ்சகஞ்ஞண்மை
யின், மறழும்வஞ்சமு மன்னுயிர்க்கு வருத்தழும்புரி வான்மிக
நிறையருந்தவு மறையவர்க்கு நெருக்கமேசெயு நீர்மையான். (௫)

ஆலையந்தொறு மன்னியெந்தை யருசசனைக்குவிலக்கமாய் ச
காலவங்கணி யற்றவந்தவர் தமையடர்த்த ரியற்புலா
லாலருத்தல முள்ளவெங்கு மசங்கியஞ்செய் தருந்தவர்
பாலடைந்தவ ராற்றும்வேள்வி படுத்தவ்வாகுதி பற்றுவான். (௬)

இம்பான்றியு மும்பர்நாக ரிருக்கையெய்தி யெதிர்ந்தளார்
தம்புய்ப்புல முழுதும்வென்று தருக்கிவாகை மிலைந்துபொற்
ரீம்பமென்முலை மாதரார்சிறை கொண்டுதண்ட மியற்றலா
லம்பொனாரு மெண்டிசாதிப ரனைவரும்பய மெய்தினார். (௭)

முடங்குமுவிரு காலனிக்குல மூசுகநீபக நிரைகளைப்
பிடுங்கிவந்துதன் னதரினிட்டணி பெற்றதேவரை வெற்றியா
லடங்கவென்றர மகளிரைப்பல மதனிலாடல்செய தறனெ
லாங், கடந்துபாவ வருக்கொடெண்ணில கடுங்கொலைதொ
ழிலீட்டினான். (௮)

சகிமடந்தை தனக்குவட்டிறை சதமகன்றனை யாதியா
திகையிருத்துள கடவுண்மன்னர் செருச்செய்தாற்றல் கிதைந
டபேராய். வசையிதுள்ள கடுங்கொலிழ வரையின்மன்னினர்

மருத்தன் கதிபெற்ற சருக்கம். கசந

வாரீசு, முசைவில்சன்மலி புரமிருந்தட லவுணர்கோனரீசா
ற்றினான். (க)

மும்மைசால்புவ னத்துமிந்த முரட்கொடுத்தி லவுணர்தரு
செம்மலான மருததனென்றிடு தீயவன்புரி தீமையால்
மெயமைசால்தரு மந்தவம்புகழ்வேள்விபோயொழிதாழ்வினான்
மம்மரெட்டி டுககமுற்றன மண்ணும்வாணுலகம்களும். (க௦)
வேறு.

அடுத்திற் கடுமருத் தரசுரன்புரி
கடுத்திற் கஞ்சிவான் கடவுளோரிம
னெடுகுகிப் புறத்தினி னெழுதுகாளிருந்
தும்பைமிக கூர்ந்தபின் னிதையத்தெண்ணினார். (க௧)

குரவனும் பொன்னிடங் குறுகியிந்நிலை
வெருவரு புளத்தவர் விரிக்கவேந்தலும்
புரவராதிய புலவர் தம்மொடு
மரியரண் மல, மகன வையுத்தெயதினான். (க௨)

நனிவரு தவத்துறை நாரதாதிய
முனிவரு மீனிதவன் முன்னுயகாலையற்
சுனிவரு முனத்தினன் கமலநாயக
னினிதவர்க் கருள்புரிந் திருக்கைநல்கினான். (க௩)

இருந்தவர் தானவனியற்கை யாவையுந்
தெரிந்திட வுணர்த்தலுந் தெருட்டுவானவன்
பெருந்திற லுடையனப் பெற்றியோன்றன்
திருந்திறங்கட்க்கரி தெம்மடுநூர்க்குமே. (க௪)

ஆதலாலவன்முற ணறுத்து நம்மனோர்க்
கேதமதகற்றிறற் கிளமை நல்குவான்
மாதொரு பங்குடை வரதனையலான்
வாதையிறவத்துளிர் வல்லர்யாவரோ. (க௫)

என்றிசைத் தவரொடு மெகினைப்புள்ளின்மேற்
சென்றனன் றன்னுழைச் சேர்ந்துளாரொடு
மின்றிகழ் வெண்ணிலா விரிக்குட்வெள்ளியங்
குன்றிடை யும்பர்தங் குழாத்திற் கூடினான். (க௬)

தடங்கொளு மலர்மகன் றன்னெடுஞ்சுர
ரடங்கலுந் திருக்கடை யண்மினார்களென்
நிடுங்கமுனந்திபோ யிறைவன்முன்பணிந்
தொடுங்கிவாய் புதைத்துநின் றொதுங்கிக் கூறினார். (க௭)

அரிதெதிர் நந்தியெம் மடிகள்கூறலுஞ்
சுருதிமா முடிக்கருந் தோன்றலன்னவர்த்
தருதியீண்டென்னலுந் தாழ்ந்துபோயவர்க்
குரைசெய்து விரைவினின் முன்னருய்த்தனன். (க௮)

அகனமர்ந்திறைஞ்சய னமரராதியோர்
முகமலர் மகிழ்ச்சியா னோக்கிமுரல்கூர்
பகவனுங் கண்ணருள் பரப்பினெனெடுஞ்
சகலிரை படைத்தவ னிறைஞ்சிச்சாற்றுவான். (க௯)

புண்ணியபுராதன புரிபொற்கொன்றையங்
கண்ணிய வன்றெமைக் கவரப்பாற்கட

னண்ணிய தீவிட மயின்றுநங்களைத்
தண்ணனியாலுயிர் காத்ததற்பாரா. (20)

அருததியாற் றுதிததய நறைகுவான்மறைச்
சிரத்துறைதேசிக திதியின் மைநதரின்
மருததனென் றொருகொடும்பாவிவா னவர்
புரததையும் புலியையும் பொடிசெய்தாரனரோ. (21)

கருக்களைப் பிடிவகினன் றவஞ்செய் வேர்களை
நெருக்கினன் வேதியா றிரப்பும் வேள்வியை
முறுக்கினன் முருக்கிதழ் முததமூல்வேற்
ற்றிடுக்கர மகளிரைச் சிறைகொண் டேகினான். (22)

பாங்கறு மககொடும் பதகனாற்றிய
தீங்குளடபிலசில தெருட்டினே மலற்
பூங்கழற் புனிதவிப் புரந்தராதியோ
நோவகினர் றிகழநதவர றீதெனறோகினான். (23)

இன்னண மயனிகைத் திடலுமெம்பிரான்
றனனுளத் தைமைந்தவன் றனையகோரமாய்
மன்னியம மருததனை மடிததுநங்களை
நன்னலிற் காத்துமென் றபயநல்கினான். (24)

இப்பெருங் கயிலைவி னேற்றமாயொரு
வைப்புள தெமக்கது வதரிகாவன
மப்பெருந் தலத்தைநீ ரடைகிர் பேரதிரென்
றொப்பிலான் றனிவிடை யுலந்துநல்கினான். (25)

மலைக்கொடி பங்கமர் வரதன்றன்விடை
தலைக்கொடி விபுதருஞ் சசிமனாளுங்
கலைக்கொடி கேள்வனும் வதரிகாவன
நிலைப்பெருந் தானத்தை கெடிதுசார்ந்தனர். (௨௬)

வந்தருட்காவிரி பவாநி யொன்றிய
சிந்துவீற் குடைந்துயர் தெய்வமாமறைப்
பைந்தொடி பாகனைப் பணிந்தவ் வைப்பிடை
மந்திரத் தவரொடு மகிழ்ந்து வைகினார். (௨௭)

மன்னருங் கடவுளர் வதரிவைப்பெனும்
பொன்னகர் வாயிடைப் பொலிந்தகாலையி
னின்நில யுணர்ந்திடு மருத்தனென்பவன்
றன்னெனும் படையொடுந் தருககினெய்தினான். (௨௮)

நெடுந்தினம் பெருஞ்சமர் நேர்கிலாமையா
லடுத்தின வுய்த்திடு மலங்கற் றேளினான்
கடுத்திழ் சீற்றத்தான் காலனெஞ்சக
நெடுங்கிடு தோற்றத்தா னனுதினாரோ. (௨௯)

வேறு.

முந்தையிற் கடல்வாய்நஞ்ச முளைத்தழன் நெழுதலபோல
வந்தவன் றன்னக்காண வானவர்முதலோர் யாருஞ்
சிந்தனை கலங்கிழக்கட் டேவனீ காத்தியென்ன
வந்தனை செய்தாரந்த வாமெலா மமலன்னைகட்டான். (௩௦)

தொழுந்திரு வதரிமுனைச் சுயம்பிர காசலிங்கத்
நெழுந்தன னகோரகப மெடுக்கெம கிறைவன் செந்தீக்

கொழுந்துறழ்சடையஞ்செக்கர் வதனமுங் கொற்றவாகு
மழுந்துமவெம் படைகளேந்து மங்கையுமாகித்தோன்ற. (1)

மெய்யுருப் பார்க்குந்தோறும் வேறுவே தனந்தானந்தங்
கைகளுங் கதிர்காஸ்தூலக் கடும்படை கிடந்தமொய்ப்பும்
பையரா வரையும்பாத பந்தியும் வதனக்காடுந்
துய்ய பாதவகடோறுந் தூக்கியகழலி னூர்ப்பும். (12)

இன்னதோர் படிவமெய்தி யடியரை யினிதுகாப்பரன்
மன்னியோர் விளையாட்டுன்னி வந்தனன் வதரிமூல
முன்னவன் பின்னுமுன்னு மூரிவெம் படைகடாங்கி
யன்னவன் மருங்குபூத ரளப்பிலர் சூழ்ந்துவந்தார். (13)

ஈரிசிகைச் செங்கட்பேழ்வா யெறுழ்வலிக் குறுந்தாட்பூதப்
பரிசனத்தோடு முக்கட் பராபரன்பவாநிகூடற்
புரிமதிட் புறம்புபோதப் பூரியன்றன்னைப் போர்க்குத்
திருகுவெஞ் சினத்தாற்பூதர்தெற்றென வழைக்குமெல்லை (14)

உருத்தமாக் கழைக்குங்கூலை யோசனை யொருநூறெல்லை
யெரித்திடு மிடிபோலார்த்திட் டெழுந்தன னிரைந்துசேனை
விரித்திடுங் கடல்போற்சுற்ற விண்ணவர் நடுங்கவந்த
மருத்தனைக் கண்டபூதர் மாதரா ருருவமானார். (15)

ஓவியர்க் கெழுதவொண்ணு வருப்பொலிந் திலங்கிநின்ற
பூவையர் படிவங்காணுப் பொருக்கென வயிர்த்துமசர
னேவினிற் றுளைபட்டேமாத் தெம்முடை யிருக்கைக்கிந்தப்
பாவையர்க் கொடுபோய்த் துய்க்கப்பரிந்தன்னுபடுவதோரான்.

மெல்லெனக் குறுமென்றென்றல் வீசிவவசந்தகாலத்
தெல்லையங் கிறுத்தலாலேயேக்கறு விரகநோய்கொண்
டொல்லையிற் றொடர்ந்தானந்த வோவிய மன்னாமெலல
மல்லன்மாநகரின் பாங்கர் வந்துதம் படிவங்கொண்டார், ( )

காண்டலுங் கனல்போற்பொங்கிக் கைதவப்படிவமாயவந்
திண்டின ரிவர்கொலென்னுவெயிறுகின் மெறுமொன்றேந்தி
யாண்டவர் மீதுதாக்க வக்கணத்தகோரருபத்

தாண்டவமூர்த்தி யந்தத் தறுகணன் வெருவத்தோன்றா, (௩௮)

உதித்திடு மிறைமேலன்பால் யோசனை நீளமாயோர்
கதைப்பெரும் படைவிட்டார்ப்பக் கடவுண்மா முறுவல்பூத்
மதிக்கதிர் மட்கத்தோன்றும் வாங்குடர்ப் பருகிகோடி [தோற்
பதித்தபோ லிலங்குருந்தப் படையினப்பணித்துவிட்டான், ( )

அடுத்திறை விட்டகுந்தப் படையையோர் கதையாலன்றோன்
றடுத்தனன் றடுக்கவெங்கோன் றண்ணகைகோட்டிச்செங்கை
தொடுத்தொரு பொருப்புமானுந் தோமாமெறிந்தா னீனச்
செடித்தலைமருத்தன்மற்றோர் சூலத்தீர்ந்திறத்தான்மன்றோ.

அங்கிலை யுணர்ந்தசோதி யமர்வினா யாடல்செய்வா
னுன்னிமற் றொருவிற்கோட்டி யூதைவெங் கண்ணையவிட்டா
னன்னவ னதனைமாற்ற மயேந்திர வம்புதொட்டான்
முன்னவ னமுலம்பெய்தான் முடனீர்க்கணையாலட்டான், (௪௧)

அம்பைந்தா னாறுமத்த யானையைப் பிளந்தான்பின்னு
மம்பைந்தால் வினாழிந்து மாயிரம்பரிபை மாய்த்தா

மருத்தன் கதிபெற்றசருக்கம். ௧௪௯

னம்பைந்தா லவுணரீரை யாயிரராலி யுண்டா
னம்பைந்தா லொருநூறுழி யிரிரையறுத்துவீழ்த்தான். (௪௨)

சுரும்பொன லமைத்தநூறு துலாத்திலேரர் கதையைக்கைய
னரும்பொறி விழிகள்சிந்த வடற்கரத் தெடுத்துவேதச்
சுரும்பமர் குழலிபாகத் தோன்றனமே லெறிந்தானந்த
விரும்பெறுஞ்சாமபராயவெந் திற்றது பலருங்காண. (௪௩)

மறைமுதன் மீட்டுஞ்செந்தீ வடவையின் பிழம்புபோல
வுறுகதிரச ஞ்லமுன்றி யேரசனை ரெடுமைத்தான
தறைகழன் மருத்தன்மாற்ப மகழந்திட வெறிந்தான் மற்றோர்
திறவுடைச ஞ்லமவேறு திரித்ததைத் தடுக்கவிட்டான். (௪௪)

ஆண்டனகீபடைபோயன்றோனயிற்படைதுமித்துமார்பைக்
கீண்டவனாவெனவிக கிளாமதிக்குழுவேணித்
தாண்டவன் றிருகைவந்தி தங்கிய தமரர்யாரு
மாண்டவன் றன்மைகண்டு மலர்முழைவருடித்தார்த்தா (௪௫)

மலையெனத் தளர்ந்துகூர்ந்த மருத்தனன் மறைமின்பாக
னிலையயிற் றுலத்தாக மிற்றலான் முற்றுஞான
நிலையினே யடைந்துதிண்கை ரெடுமுடிசூப்பித்திங்கட்
கலெழுடி யவனோரோககிக் கண்கணீர்கலுழக்கூறும். (௪௬)

பாவியே னையநின்கைப் படையிலிப் பவாரிவைப்பி
னவீனீத்திடு பேறுற்றே னாதலா லறிஞரானோர்
மேவுநின் பதத்தந்தாள வேண்டிமென் பெயரெங்காளுந்
தேவகிற் கிருத்தல்வேண்டி மெனக்குறை யிரந்துரைத்தான்.

கொடுந்தொழிற் புலையரேனுங் குறுகினார் தம்மைக்காக்கு
கெடுத்தகை யாதலாலே நிமலனுமதற்கு நேர்ந்தான்
கடுந்திறன் மருத்தனாவி சிவகணம் கவர்ந்துவெள்ளித்
தடங்கிரி யுய்த்தார்வானத் தருமல ரீமையோர் தூர்த்தார்.()

நேயமுற் றிராந்துளோர்கன்யாரேனு நினைத்தவெல்லா
மீயுமெம் பெருமானன்பர்க் கெளியவனாலை
மாயைவல் லவுணன்வேட்ட வரகல்கி மருத்துலிங்க
மாயினன் வதரிமூலத் தமர்ந்தரு ளமலமூர்த்தி. (சக)

எண்ணருங் கணங்களோடு மெய்தியவகோரமுர்த்தி
விண்ணவர் வாழ்த்தமூல விலிங்கத்துட் புகுந்தானந்தப்
புண்ணிய விபுதரெல்லாஞ் சங்கமப் புனரோய்த்தன்பா
யண்ணலைப் பூசையாற்றி யந்நகர் வதிந்தார்மன்னே. (ரு0)

அந்தமுமுதலுந்நா மில்லவ னகோரமுர்த்த
மந்திரமிந்த வைப்பின் வைக்யோ ரெட்டுவைகல்
சிந்தையிற் சுசியராகிச் செபித்திடிற் பவங்களைல்லாம்
வெந்தழற் பஞ்சாயாக்க மேவிப்பின் வீடுசார்வார். (ருக)

ஆற்றவுமன்புகூர்ந்திக் காதையை யரசர்கேட்கின்
மாற்றலர் பகையைவென்று வாகைபெற்றுயர்ந்துவாழ்வா
ரோற்றமிக் குயர்ந்தவிந்த வெழிற்றலப் பெருமைவேதஞ்
சாற்றிடுந்தகைமத்தல்லான் மற்றையோர் சாற்றற்பாற்றோ

மருத்தன் கதிபெற்ற சருக்கம்.

கடுக

மாகிரமளக்குந் திண்டோண் மருத்தனில் வதரிசூழ்ந்த
போதலர் கமழ்பவாநி புரியிடை யாவிரீத்து
மேதகு கயிலேசர்ந்த விதமிதென் றறிஞர்கேட்ப
மூதருமறைதேர்கூத முனியெயித் துரைத்தான் மன்னோ.(௫௩)

பனிரெண்டாவது மருத்தன் கதிபெற்ற

சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம். கஉ - க்கு விருத்தம். கூஎடு.

திருசசிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினாழ்வாறு

சக்கரதீர்த்தச் சருக்கம்.

திருத்திகழ்ந் தழுவின்வைகுந் தெக்கணவளகை யென்னும்
புரத்திடை மருத்தன்பேறு புகுந்தது புகன்றோமும்பர்
தருத்திரு நாடுபோற்றுஞ் சக்கரதீர்த்தமாதி
புரைத்திடுந்தீர்த்தமேன்மை யுண்மையி னுரைத்ததுவேமால்.
மங்கல மறையோர்கேட்ப மீளவும் வழுத்துஞ்சுதன்
சங்கமச்சயம்புமூர்த்தி சன்னிதிக் கீழ்பாற் கற்றைச
செங்கதிர்ப் பருதிப்புத்தேன் சிவலிங்கம் பதித்துப் பூசித்
தங்கதின் குடபாற்றன்பே ரமைத்தொருதீர்த்தஞ்செய்தான்.
தனுமகி யதனிற்றிங்க ணுண்மகிச சடையோன் றன்னுள்
புனையமா வாசைமிக்க பூரணையிவற்றினந்த
வினனெடுந் தீர்த்தமாடி யிரவிமந்திரத்தாற்செம்பிற்
குனிநரு கலத்திற்கோதி குளமுதனிர்மபப்பெய்து. (ந)
தக்கணையொடுமுன்னாலோர் செங்கையி லளித்தாலரங்கே,
யக்கணத் தகன்னுதீங்கு மருஞ்சுரா பரனதோடஞ்

செக்கர்வான் கதிர்முன் னான்கு மந்திரஞ் செபித்தத்தீர்த்தம்
புக்கினிதாடுந் தூயோர் பொன்னுலகமர ராவார். (ச)

மயர்வறுமனத்தோராகி மறைக்கொடி பங்குளேனைத்
தையெயரெந் தியானித்தங்குத் தரக்கதன் வைகுகாரு
முயர்தரு மெழுத்தைந்துள்ளே யுச்சரித்தொழுகின்வெய்ய
முயலகன் குமரகண்ட முதுபிணி குலையுமன்றே. (ரு)

முன்னவன் கோயில்வைகி முறைமையா லெழுத்தேதாரைந்து
முன்னினோர் சரீரார்த்தத்தி னொளிவிடு விமானமேறிக்
கன்னல்வீற் காமற்காயந்தோன் கைலையிற் கற்பகால
மன்னியங் கிருந்துமீளா மலரடிமுததி சேர்வார். (சு)

ஓதுகிரியேமகூட முன்னவனருணைக்குன்றங்
கதிதரு காஞ்சிகாசிக் காத்தியம் பகங்கானத்தி
சதுமறை வனஞ்செங்கோடு தயங்குகோ கருணத்தான்
மதிதரும் பிருதகண்ணம் வளங்கெழு கும்பகோணம். (எ)

மன்னருள் சிறந்தவீம வனந்திரு வானைக்காவல்
பொன்னவிர் புலியூராலம் பொழிலுந் திருவெண்காடு
தன்னியவாருரிந்தத் தலங்கதி மறுமைக்கீயு
மின்னருட் பவாகிகூட லிகத்திலே முத்திகூட்டும். (அ)

தெக்கண வளகையாருத் திரதெரி சனஞ்செய்துள்ள
தக்கவர் தமைக்கண்டன்பாற் றுழ்பவர் கயிலைத்தானம்
புக்கினி துறைவரென்றாற் புகல்வதென் புநர்பூசத்தி
னக்கதிர்த் தீர்த்தந்தோய்வோர் பெறும்பலனைக்கொணுதால்.

மார்கழி மதியின்மூல நாண்முதற் காலின்வானத்
தேர்கெழு பருதிவந்த வெல்லையிற் புலருமுன்போய்ச்
சூரியதீர்த்தந் தேரய்த்தம் முப்பதுதினமுந் தூய
நார்கொடத் தடத்துளாடி யாதவனாமமுன்னி. (௧௦)

என்னரு மகரத்திங்க ளிரதசத்தமிநாளேழு
வெள்ளெருக் கிலையிற் சாணம் வியந்துவைத் தறுகுருடித்
தென்னுமக் கதைதூய் வெய்யோன்றிம்புனரோய்ந்துநெய்தற்
கள்ளவிழ் மலர்தூய்மன்றுட் கடவுளாவழிபட்டுள்ளோர். (௧௧)

புத்திரபௌத்திராதி பொருவறவுயர்ந்தபோகந்
தூய்த்தபின் வீடுசேர்வா ராதலிற் கூடரோன்றிர்த்த
வுத்தமலனையாவ ருரைப்பவ ருயர்ந்தவேதச
சத்திபங்கமர்ந்தஞானச்சயம்புவுக் கீசானத்தின். (௧௨)

சூருமணிப்பொன்னியாற்றின் குணக்கிலோர்குரோசந்தன்னி
லொருமையா லுள்ளன்பூறி யுரோமசன் பதிட்டைசெய்தா
னொருசிவகோசமேல்பா லோங்குசங் னிதியதாககி
யிருமையா விலிங்ககாம முரோமகேச் சூரனான்றிட்டான். ( )

மலத்தைவென் றவன்றாபித்த குறியைமார் கழியந்தத்திற்
சலத்துயர்பொன்னி நன்னீர் சங்கற்ப விதியாலாட்டித்
திவத்திவக் கதையிலந்தித் திறைஞ்சிடிற் றெவ்வாங்கூற்றின்
வலத்திறஞ் செகுத்துவானோர்வாழ்த்திட வளமைபுண்பார். ( )

வேறு.

சங்கரன் வதரியின் றருவின்றக்கணத்
கங்கணை ரம்பிடு தாரக்கம்பய

மங்கையை மணிகிளர் மார்பினேந்தியி
செங்கண்மால் சக்கர தீர்த்தமொன்றரோ. (கரு)

பஞ்சபாதகங்களைப் படியிற் பஞ்சதைச்
செஞ்சிவ தீத்தல்போற் றீக்குமன்னதிற்
றஞ்சமென் றடைந்தொரு தானஞ்செய்திடி
வஞ்சவே றொருதவ முஞ்றவெண்ணிமோ. (கசு)

மார்கழி தனிவமர வாசையிற்றடந்
தேர்கெழு மிரவிமந் திரத்தையுச்சரித்
தாரொலுங் குடைந்தர னுலையத்தினை
யேர்பெறப் பண்ணிரு வலஞ்செய்தேத்திடின. (கஎ)

உடுபதி முடிபுனை யுருத்திராதியர்
வடிவொடு கைலையின் வைகுவார்பெடும்
படியினை யளந்தவன் படைத்ததீர்த்தத்தின்
முடிவெடுத் தியம்பிட வெவர்க்குமுற்றுமோ. (கஅ)

தொக்கநன் மேடமர மகயுஞ்சுக்கில
பக்கமுஞ் சித்திரை நாளும்பைங்கலை
மிக்கபூரணையுமாம் வியன் றினத்தினிற்
சக்கர தீர்த்தமார் தடத்தின்முழுகியே. (கக)

விரிந்தபைங் கமல்த்தால் விமலற் பூசித்துத்
திருந்தியங்கப்பிர தெக்கணஞ் செய்தோர்
புரிந்த வெம்பவங்களைப் பொடித்துநித்தமா
யிருந்தமெய்ஞ் ஞானவீ டெனினெனய்துவார். (20)

வனப்புறு மிடபமா மதியற்பூரணத்
தினத்தினில் நேமியந் தீர்த்தந்தோய்ந்தளி
தொனித்திடும் வகுளமார் தொடையிலந்தையம்
புனத்துறை விமலனுக் கணிந்துபூசித்தோர். (௨௧)

குலத்தொடுங் கைலயிற் குடி கொள்வார்நறை
யலர்த்துள வணியுளா னுழித்தீர்த்தத்தி
னலத்தொடு குடைந்துபொன் னளிநுந்தேர்மிசை
மலைக்கொடிபாகனை வணங்கிப் போற்றினோர். (௨௨)

தெரிந்துசெய் பவமெலாந் தீயவெம்பிணி
மருந்தினி லவிதல்போன் மாய்ந்துமாசகன்
றருந்தவ முடையரா உளப்பில்போகந்துய்த்
திருந்துபின் வீடடைந் தின்பமெய்துவார். (௨௩)

தெய்வநாயகன்றிரு விருக்கைத்தென்றிசை
மெய்வளரகுட்டி லேணிசங்கமத்
துய்யநற்சோதியந் துறையின்மேன்மையை
பையமில்வேதமே யறையவேண்டொழ். (௨௪)

பொன்னினைக் களவுசெய் புலையர்நான்மறைக்
கன்னிபர்க்காதல்கூர் கடைஞர்நேசிகன்
பன்னியைவிருப்புகும் பதகர்பண் பொரீஇ
மன்னுயிர்க்கொலையுரி மறங்கொள்தீமையோர். (௨௫)

அந்தணர்க்கேறுசெய் யழிம்பரீன் றதாய்
தந்தையர்க்குறுகணை தந்தபாவிவர்

பைந்தொடியார்களைப் பசுவைக்கொன்றவர்
மந்திரங்களிற்றழன் மடுத்தகா தகர்.

(௨௯)

இன்னமுங் கொடும்பவ மிழைத்தபாவிய
ரென்னினும் பெரன்னியு மெழிற்பவாகியு
மன்னமெய்ப் பராசர னமுதக்கேணியு
முன்னியசங்கம முகத்திற் றேய்ந்திடின.

(௨௭)

சாடும்வெங் கதிர்க்கரந் தடவப்பார்மிசை
மூடிபுன்பணிப்பகை முரிந்தபோலகன்
றோடிடும்பிறவியை யொழித்தநித்திய
வீடுநீந்திடும்பலம் விளம்பவேண்டுமோ.

(௨௮)

செப்பரும்புண்ணிய தீர்த்தம்பரவுமவ்
வைப்பிடைத் தனித்தனி வயங்குமாதலா
லப்பெரும் பவாகியா மருந்தலத்தினுக்
கொப்பொரு தலங்கட லுலகிற்காண்கிலேம்.

(௨௯)

தெக்கணவளகைவீரய்ச் சேறுமென்றுள
மிக்கதோ ரீரசையின் வியந்துமூன்றடி
வைக்கினும் வாம்பரி மேதமாமகம்
புக்கினிதாற்றிய புனிதமெய்துவார்.

(௩௦)

குருமணியிடைக்கிடை கோத்தகண்டிசை
பரமனுக்கணிந்தவர் பவனிவாகனந்
திரமுறத்திருத்தினோர் தீபதூபக்கா
லருழைவெண்கவரிகள் குடைகளாற்றினோர்.

(௩௧).

விஞ்சையரியக்கர்கள் வீபுதர்சூழுவெண்
 குஞ்சரமுகைத்தொளி கொழிக்குந்தண்டுகை
 யெஞ்சலின் முனிவர்க ளெழுவர்தாங்கப்பேர
 யஞ்சுடர்மணித்தவி சமர்த்துவைகுவார். (௩௨)

அறம்பயிலங்க ரருமைத்தாதலா
 லுறுந்திருத் தீர்த்தத்தி னுயர்வுமன்னதே
 திறம்பெறு தவத்துளி ரென்றுசெப்பினுன்
 மறங்கடிந் தருள்வடி வானகுதனே. (௩௩)

பதின்மூன்றாவது சக்கரதீர்த்தச்

சருக்கமுற்றும.

ஆகச்சருக்கம். ௧௩-க்கு விருத்தம். (௭௦அ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினான்காவது

காயத்திரிமகிமையுரைத்த

சருக்கம்.

திருவினாயகன் றிருத்திய கக்கரதீர்த்த
மிரவிதீர்த்தமேன் றியம்பிய தீர்த்தத்தினேற்ற
முரைசெயதேமினி யொள்ளிய பொன்னியங்கரைவாய்
மருவியோங்குகாயத்திரி மகிமையைவகுப்பாம். (௧)

தனையுணர்ந்தருள் சவுனகன் சூதனமீட்டும்
வினவுவானருள் விரித்திடும் வேதஒவற்பிந்த
கனையவார்பொழிற் பவீரமிநாகர்வட ஞாங்கர்
புனிதபூரணப் பீடிவமாய்ப் பொலிந்துளதென்றாய். (௨)

சுருதியோங்கலு மந்நகத்தென்றிசைச் சுயம்பர
பரிதுதோன்றிய விலிங்கமும் வதரியுமணித்தாய்த்
தெரிதருஞ்சிவ ஞானகாயத்திரி சிலையு
மொருதிருப்படி வேயெனவுணர்த்தின யுரவேய். (௩)

கங்கையாழிய நதிகமலாலய முதலாய்த்
தங்குதீர்த்தங்கள் சிதம்பரமுதலிய தலங்க

னெஞ்ஞமேறிய வுருப்பலமனைத்தையு மொருநா
கீங்கிருந்து காயத்திரிசெயித்திடி லீயும். (ச)

எனவெடுத்தெமக் கிவம்பினை யாதலாலந்தப்
புனிதமிக்ககா யத்திரிமகிமையைப் போத
வினிதிசைத்தியென் றிரந்தவர்க் கெழின்முகமலர்ந்து
கனியிருத்திய கருணையான் கழறுவதானான். (ரு)

திருமறைக்கிரிக் கிரண்டரைக் குரோசத்தின் றென்சார்
மருவிலந்தையின் மருங்கம ரிலிங்கத்தென் கீழ்பால்
வரமலிந்த காயத்திரி யேசிலாவடிவா
புருவெடுத்தவ ணுறைதலா லுரைக்கவும்படுமோ. (சு)

கீக்கமற்றிடு மகண்டபூரணத்தினை நெடிது
மூக்கினன்னுதி முனையின்மேற் பார்வையையிறுவி
நோக்குமாதவ வியாசனந்தரங்கமாய் நுவன்ற
வாக்குவாணியம் மகிமைபெற்குணர்த்தலா லுரைப்பேன். (எ)

விட்டில்வண்டின மசுணமீன் விழைதல்போல் விடையக்
கட்டிலாழ்ந்திடு மிந்த்ரியனமந்தையுந் கடந்த
சிட்டயோகியர் தெளிவுறுமனத்திடை வினங்கப்
பட்டதன்னகா யத்திரி சிலைத்திருப் படிவம். (அ)

முந்தைவானவ ராசனைமுடித்தலம் புடைத்த
கந்தரப்புயக் கவுரியர்மரபின் முன்றோன்று
மித்துசேகரற் கடிமைசாலிந்திரத் துய்மன்
சிந்தையன்பொடுதீ ர்த்தபுரத் திரைக்கிணிதெழுந்தான். (க)

பாங்குள்ளன தலந்தொறுந் தீர்த்தங்கள் படிந்து
தேங்கொடென்றலஞ் சிலம்பிடைச் செனித்தினிதொழுந்
யோங்குதரப்பிர வன்னிமாந்திக்கரை யூற்று
ஞங்குநாரத முனிவர னருளொடு மடைந்தான். (௧௦)

வரங்கெ ண்மாசுவற் காண்டலுமன்னவன் வணங்கிக
கரங்கள்கூப்பிரின் தேத்தநின் கழறொழுவடிபேள்
றிரங்கொண்மாதவ முன்செய்தகிவ்விய பலமென்
றிரங்கினுன்முனி யாசிகூர்த் திருக்கையீர் தனனால். (௧௧)

இருந்தவேந்தனவ்விருடியர் தலைவனைநோக்கி
யருந்தவத்தினி லாளிழலிறையன்னு யகிலத
திருந்தசைவமா தலங்குளிலேற்றமாய்க் கொங்கிற்
பொருந்துசவகம புரமதென் றறிஞர்கள் புகன்றார். (௧௨)

சீரிலங்குமத் திருநகர் மகிமையைக் கேட்கப்
பேரவாவெனக் கென்றலும் பெரியவன் மகிழ்வுந்
ஞரமல்கிய புயத்தினு யநகர்மேன்மை
பாரின்மிககது கூகளைப் பரிவொடும் பணிப்பான். (௧௩)

சைவையெற்பினின் றொழுநிய பெண்ணியுந் தகைசரல்
துய்யவெண்டிரைப் பவாடியுந் துகளறக்கூடு
மையினுனத்தின் விளங்கிய வதரிகாச்சிரம
முயவதற்குயிர்க் குறுதியாயிருந்த திவ்வுலகின். (௧௪)

வதரியொன்றருள் வடிவமாயிருக்கு மம்மகூங்கு
மதாரிக்கண்மடி மறைக்கொடி பங்கொடுஞானக்

கதிரிலங்கிய சங்கமவிலிங்கமாய்க் கயிலை
முதல்வன்யாவர்க்கு மனாதியாய் முனே ததவணிநூந்தான். (கஃ)
பன்னரும் புகழ்ப் பராசூன் பங்கயன்றிருமா
னுன்னுமும்பர்கோன் வியாசமாமுனி துருவாச
னின்னறீ ரயிராவத மிவரெலாம்பூசுத
தந்நலம்பெறு தலத்திடைவேண்டின வடைந்தார். (கௌ)

அக்கதிர்ச்சிவ சயம்புவுக் கக்கினிபாகத்
திக்கிருந்தது தெயவகாயத்திரி சிலையா
மிக்கவன்னதின் மகிமையை யாதெனவிரிப்பேன்
றொக்கவெம்பவப் பிணிக்கது தூயமருந்தாமால. (கௌ)

அனையதானம தடைந்துரீர் குடைந்தகச சுசியாய்த்
தனிவெண்ணீரணின் தணிதிகழ் கண்டிகை தாங்கி
பினிதவைகிழ வுட்டெழுத தாகநின் றிலங்கும்
புனிதமானகர யத்திரியினைச்செபும் புரியின். (சௌ)

வேறு.

உலவாதுடர்கா யத்திரியுச் சரிக்கிலெழுத்துக் கொருகோடி
பலமாம்காலாறெழுத்துக்கும் பலமுமன்ன நலத்தே
தலமாமதனிலுபவாசித் தனையதனிமந் திரந்தனனை
பலையாதுளஞ்செற்றாபிரப்பத் தானவுருவாங்கிருந்தாற்றின்.

சித்தியெட்டிம் பின்றொடரச் சீவன்முத்தராய்ச் சிறக்கு
நுத்தியடைதற்கையமிலை மூன்றைத்தேக வைகலவண்
பத்திபுதித்துவைகியித்தப் பரமகூயத் திசெயித்த
பத்தியென்கூடும்பிறவிந் துன்பமுணவுந் தெரட்டாதால்.)

4. ராயத் கிரிமகிமை யுரைத்த சருக்கம். கசுந்

பாதித்ராவராத் திரியுண்டி யொழிந்துபரமபாவனமா
 இருந்தப்புனிதப் புனன்மூழ்கி யீசற்பரசி மாகின்றி
 விரிந்தகாயத் திரியினுமுன் விளம்புப்படித்தாங் கிருந்துசெபம்
 புரிந்தபேர்கள் பரப்பிரமப் பொருளிலயிக்க மாவாரால். (உக)

விசாகலைத்தோ றனின்வைகத் தனிக்கண்கி துனிநிறுவித்
 திவசந்தொறுங்கா யத்திரியைச் செபித்தாயிரநா றுருவேற்றி
 பவிசுதாற்றித் தினங்கடொறு மொருபோதருந்தி யரியிடபத
 அவசந்தன்னுதொழுவல்லோர்தொலையாப்பரமபதம்புகுவார்
 மண்ணோர்யாவ ரென்னுமிகவருந்துங் கொடியனோயரெனுங்
 கண்ணாறுகாயத் திரிசிலையை வந்துகாணப் பெற்ற்கவலாப்
 மண்ணையகலு டினையதிருப் புனலிற்றோயிற் பொருவிநிரு
 மண்ணாவமல னருணிசம்பு ஞானநெறியு நன்குறுமால். (உங)

பரமாங்கராயத் திரிசிலையின் பங்கர்வாணி திருத்தீர்த்தத்
 தரமாஞ்சாவித் திரிதீர்த்த மீரண்டிஞ்சிறந்த வதின்மூழ்கிப்
 பிரமாவுணர்த்தற்கெட்டரீத்பெருமான்றன்னை யிறைஞ்சுவோ
 கருமாசுகற்றி விலைநீக்கிக கைலையடைந்து வாழ்வாரே. (உச)

திருந்துங்கடவுட் கிருவாசன் சிறக்குங்காயத் திரிசிலைமாட்
 டிருநதுதவநோற் றுறைகின்ற னிமவான்மடந்தை பிறவிக்கு
 மருந்தாமந்தத் தானத்தை மருவிநோற்றிச் செங்கோட்டுப்
 பெருந்தண்கிரிகா சீசர்வலம் பெற்றாளுலகெல்லாம்பெற்றான்.

பலங்கொங்கமல மகன்கேள்வன் காயத்திரிநீர் னனிமூழ்கி
 இலந்தையிமவுழ்சுத்தங் கிழையோர்போற்ற வினிநீருந்நான்

வலங்கொளிரவி குலராமன் வந்துமகிழ்ந்தப் புனன்மூழ்கிச்
சலங்கொளிலங்கையிராவணனைத்தடிந்துசேதைனைமீட்டான்.

வந்தியானோர் வந்திண்டிக் காயத்திரிநீர் மகிழ்தாடின
மைந்தர்தம்மை யுயிர்த்திடுவார் மறங்கூர்விடமு மருந்தாபா
லிகதகிலைமை மறைகளெடுத்திசைத்ததாயிந் திரததூயம
சின்னைதெளிதி யெனத்திகழ்த்தி மீட்டிந்தெயவ முணிகூறும்.()

மேலாய்வினங்கு மனிகுலத்து வேந்தன்விசையன் வியாசனின
நூலார்துரோணன் வீரியனை முதலாய்நுவன்ற ஈரபால
ரேலாவவரை வெல்லுமா நெவ்வாறென்ன வியம்ப டறை
நாலாய்வகுத்தமுனிதொரிந்து உவில்வரனவிசையாய்ப்புறவே.

கொங்கிற்றெய்வ வதரிவனங் குறுகிச்சங்க மேசகரனை
யங்குப்போற்றித் தென்கீழ்பா லவிருங்காயத திரிதீரத்தந்
தங்குமதனிற் குடைந்தாடிற் னசவசரசு நின்னெண்ணம
பங்கமின்றி முடிக்குமெனப் பகர்ந்தான்வேதம் பகுத்தமுனி.()

பணித்தநீர்மை கேட்டசிலப் பார்த்தனெழுது பவாநிகா
மணத்தவதரி நிழன்முனைத்த மழுவலானை வழிபட்டந்
கணித்தினமர்கா யதிரிநீ ராடித்துரோணன் முதலோரைக்
கணத்தின்வென்று கடல்குழந்த வகிலமுழுதுங் காத்திட்டான்.

சிலையாசியன் நிருமைந்தன்சிற்றத்தவதரி வனம்புக்கு
மலையாரணங்கின் மனாவானன் மலர்த்தான்வழுத்தித்தென்கீழ்
வலையாசியன் திரிநீர்தோய்ந் தங்கணரிதாந் தவநோற்றுப் பா
லையாசியன் திரிநீர் கெழுதுபெற்றின்புற்றிருந்தான். (கக)

காயத்திரிமகிமை யுரைத்த சருக்கம்.

ககரு

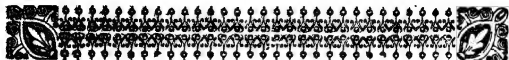
ஆதலாலத்தலமகிமை யளப்பில்காயத் திரிமகிமை
யோதற்கரிதுவேதகிரி யுண்மையதினும் பெரிதாமென்
றேதங்கடிந்த நாரதன்பண் டிசைக்கவோர்ஈதிந் திரத்தும்மன்
போதமகிழ்ந்தயந்தனென்றுபுகன்றன்முனிவர்க்கருட்குதன்
பருதிமதிசூழல்கினைடைப் பவாந்கூடற் பதியுண்மை
பெரிதென்றுரைத்தமுனிவோனைப்பின்னுமுனிவர்வினவுவாந்
சருதிமலையின்பெருஞ்சிறப்பைச்சொன்னீயென்னைத்துகளறுத்
த, புனிதமுனிவர் குழாங்கேட்பச் சூதன்மீட்டும் புகலுவான். ( )

பதினான்காவது காயத்திரிமகிமை யுரைத்த
சருக்கமுற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் பதினான்குக்கு விருத்தம்.(எசக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சுவமயம்.

திருச்சிற்றமபலம்.

ப தி னை ந் த ர வ து.

வேதகிரிமகிமையுலாத்த

ச ரு க் க ம்.

மையிறெய்வ வதரிச்சிவபுரசு

செய்யகாயத் திரிசிலையுண்மையை

யுய்யநன்கினி தோதினமொப்பிலாத

துய்யவேதகிரிப்புக்குச் சொல்லுவாம.

(க)

சூதன்வாண்முக நோக்கிச் சுடர்விடுஞ்

சாதயோகச சவுணகன் கேட்குமுன்

வேதவெற்பின் விழுமிய மேன்மைசற்

றோதினாய்விந் தோதுதி யீண்டென.

(உ)

என்றயோக விருடியர்க் கின்னருட்

குன்றன்னுறுமைக் குங்குணத் தீர்குளிர்

துன்றுசோலைச் சுருதிச்சிலம்பதின்

வென்றியேற்றம் வினம்புதற்கொண்ணுமோ.

(ங)

அத்தனார்க்குரைப் பானருட் சூதன்முன்

பித்திரத்துய்மனுக் கெழின்மாமுனி

செந்தைமீக்களி கூரத்தெருட்டிய
சந்தவேத சயிலப்பெருமையை. (ச)

மாற்றருந்திண் மதுகை யிடவரென்
ஞறறன்மிக்க வவுணர்களை பண்டையிற்
ஞேற்றினாருல குஞ்சுரர் யாவருங்
கூற்றைகேருயி ரிற்சூலைந் தாரரோ. (ரு)

பொற்றருக்களைப் போய்ப்பறித்தும்பரை
வெற்றிகொண்டு விரிஞ்சன் மனோவதிக்
குற்றடர்ந்தங் குடர்சது ராரணம்
பற்றிவெய்திற் பறித்தனரேகினார். (சு)

மருமலர்க்கண் வளர்பவன் மாநகர்
பொருமியேங்கப் பொருக்கெனக் கொண்டுபோய்க்
கருமனக்கொடுங் கண்டகர் கால்கினர்
டருமகோததிப் பாதலத் தெய்தினார். (எ)

அருளமவேத மவுணர்கொண் டேகலு
மொருமையைய ரொழுக்கமும் வேள்வியுந்
தருமமுந்தவ முந்தழை வைதிக
கருமமுந்தனி போய்க்கடற் புக்கதே. (அ)

அருகனேபர மாமென் றறைதருந்
திருகுதூல்பல தேர்ந்திடி சாக்கியர்
கருகிழுட்சமை யங்கதித் தெங்கணும்
பேருகியோங்கிப் பிறங்கிய தாலரோ. (க)

தண்ணந்தாமரை தங்கயன் பாற்கட
 னண்ணிவெண்ணரு நாகலை மேற்றுவில்
 பண்ணவற்புகழ்ந் தின்னபரிசெலா
 மண்ணனந்தவற் கோதிவழுததினன். (க0)

வருதிமத்து மதுகை யிடவரைப்
 பொருதுவென்று புகழ்மிகு வேதம்டாந்
 தருதுநின்வயி னஞ்சலை தண்ணருப்
 பெரிதொழுக்குமெம் முந்தியிறநதுளோய். (க1)

எனவுரைத்தெழுந் தெய்தினன் கற்பக
 வனம்வழுத்து வதரி வனத்தினைக்
 கனிவினாங்க ணிலந்தையின் கண்வளர்
 புனிதனைத்திருப் பூசை திருத்தினன். (க2)

நகசராவணி நம்பனருளினை
 மச்சமாகி மகோததி யிற்புகுந்
 தச்செருக்கரை யாவியுண் டந்தணர்க்
 கிச்சைநான் மறையைக் கவர்ந்தெய்தினன். (க3)

அடுத்தநாண்மல ரண்ணல் பொருட்டற
 முடித்தகான்மறைபோசுப்பொருட் கிம்புகழ்
 தொடுத்ததெய்வச் சுருதுணைத் தூயர்பார்
 கொடுத்தனன்மலர்க் கொம்புறை மார்பினன். (க4)

கலைதெரிந்தறங் காப்பவர் வேதங்க
 னைத்திரித்து கிடக்குந் தருதிபா

வேதகிரிமகிமை புனைத்த அருக்கம். ககக

னிலைதெரிநதிலர் நீளிற வண்ணனைத்
தொலைவிலன்பிற் றுதித்தலுந் தோன்றினான். (கரு)

விரைவினங்கண் விடாசல் படிவமா
யுருட்டைதவி ரொண்குட ராழிடோன்
மருவலர்த வதரிவனததடைந்
தரிவைபாகத் தமலனைப்புகித்தான். (கக)

சுண்டிமூல விலிவகசசயம்புனை
டாண்டுநூறள வுஞ்சிறந் தன்புளம்
பூண்டுபூசனை செய்யப் புரார்தகன்
நூண்டருஞ்சுட ராயெதிர் தோன்றினான். (கச)

பாசமற்ற வியாசனைப் பார்த்துநின்
பூசனைக டுவாதே மீப்புரிதனக்
கேசிலுததர பாகத்திருந்திந்
தேசினிற்றிகழ் சாய்கைச் சிலம்பரோ. (கஅ)

அப்பொருப்பனூட் தாரண நான்கையுஞ்
செப்டமாகத் தெருட்டி யுயர்ந்துளோ
ரெப்டயன்களு மெய்த வளித்தயென்
றெப்பிலானருட் போத முதவினான். (கக)

அருளடைந்து வியாச னுன்னன்பினற்
றெருளினுத்தர திக்கின் மறைச்சிலம்
பிருளறத்து வினங்கல்கண் டுண்டினுன்
மருளுத்தர் மயக்க மகற்றவே. (கஉ)

வேறு.

வென்றைம்புலனை வேரறுத்த வியாசன்றரக்கா சனத்திருநது
 பொன்றூழ் சடையோன்கழலுன்னிபபோதமிககமுனிவரொடு
 மொன்றயத் தலைகாஸ்தெரியாது திரிந்துவிரிந்தவொருபெர் ||
 குன்றுகாரகாய்க்கிடந்தகோதினமறையைத்தனிநோக்கி. (உச)
 மன்னுமந்த மறையையனுவாகங்காண்டம் பிரசசினமென
 றுன்னுமூன்று வகையாககி யவற்றைநாற்பங் குளுற்றிடதே
 தென்னினிருக்கோடெசர்சாமமியம்பற்கரிதாமதர்வணமென்
 றன்னநாற்பாற் பகுத்ததனை யந்தனுளர்க் களித்திட்டான். (!)
 சுத்தமுனிவன் றரக்கொண்ட தூயமறையோர் தொல்குருத்
 யத்தியான பரராசுத் தருமமணுவந் தவிராமற்
 சித்தநிலைகூடர் தாற்றிமகஞ் செய்துபுவியிற் சிறப்புற்றார்
 முத்தயோக முனிவரெலாந் தத்தநியம முயன்றிருந்தார். (!)
 மாதோர்பரகன்றிருவருளால் வியாசன்வந்து மறைநாண்கைப
 பேதாபேதந் தெரிந்தறிஞர் பேணப்பிரித்துக்கொடுத்ததனால்
 வேதாசலமென் றனையதிருவெற்புக்குயர்பேர்வந்ததென[மை.
 வேரதாமுனிவன் மீட்டிமகிழ்ந் துரைப்பான நீதப்பொருப்புண்
 செங்கண்மாய னவதாநஞ் செய்யுத்தென்று மிச்செழுமறையின்
 பெர்ங்குணைந்து பூசித்துப்போவான்புத்தேன்பெருமான்முன
 வெங்கணழல்கால் விருத்திரனை வென்றவெய்ய பிரமகத்தி
 யங்கணடைந்து பூசித்து நீங்கிச்சுவற்க மளித்தனனால். (உரு)
 ஆன்னதன்மை வரன்முறைமயாலறைதியென்னவருள் செய்வான்
 முன்னமுறண்சேர் தானவருண்முரித் தடந்தோள்விருத்திரனெ

ன், ஸன்னற்கரிய கொடிய திறலொருவனளவில் தவமாற்றிப் ( )
பொன்னிற்பொலிந்த நகர்முதலாய்புரங்களையாவுபீழித்தான்.

என்னாயிரத்தோன் முதலாய் கடவுளோர்பாற் கடலீண்டித்
தன்னொர் தழுவங் கழித்திருத்தோட் டாமோதரன்பான் முறை
யிட்டார், மண்ணோடியாலனந்ததிருமார்பன் மகிழ்ந்துவரமுளி
விண்ணோர்பெருமான் றனக்களவில்வீரங் கொடுத்துவிடை
கொடுத்தான். (௨௭)

மருத்துவரும் புலவர்பிரானவரம்பெற்றெழுந்துவிருத்திரன்
போ, யிருந்துதவஞ்செய்யிடநாடியீண்டித்தடக்கையிடைச்சுட
ர்போல், வீரிந்தவயிரப் படையாற்கண்விழியாதிருந்த விருத்தி
நனக்குகரந்திரம்பா ரிடைவீழக் கடித்தான்குருதி கடலேற. ( )

ஆயகாலப்பிரமகத்தி யாகண்டலீனச் சுற்றிடவும்
பேயினுழன்று தான்புரக்கும் பெருநாடிழுந்து பீகியனா
டேயுமுறக்கமரகார மின்றியிலகத் தெண்ணிலாத்
சூரயதலங்க டொறஞ்சென்று சுற்றித்திரிந்துத் தீர்விலதாய். ( )

பொருப்பையிறகு தடித்தவனோர் வருடம்பூவைவலஞ்செய்து
மருப்பமினுநீங்காமையினுலடைந்தான் முன்செய்யருந்தவத்தா
ற்றிருப்பவாடிகூடலெனுந் திருமாநகர்வாய்ச் சங்கமமா
மருப் பொன்னதியிற்குடைத்திலந்தை மருந்தைப்பின் னாள்வழி
பட்டான். (௩௦)

வேதகிரியைத்தினந்தினம்போய்வலஞ்செய்திலந்தைவிமலன் ற
ன், பாதம்பரசிதூறுமகம் வியாழப்புத்தேள் பணித்தருளா

லோதும்வண்ண மாக்ஃபற்றப் பிரமகத்தியொழிந்தியான்
 போதற்கிடம்யாதெனக்கேட்ப்புகல்வான்புலவரருங்குரவன்
 சூவிர்களாய்மின்னூர்பாற் பூப்பாய்ப்புனலுட் பேனமாய்
 மாவீற்றருக்களிடைப்பிசினுய்வைகென்றகற்றிப்பின்னருதன்
 னூவிற்பகர்வான் கருப்பமுறு நங்கைமார்கண் மதிபத்தி
 னுவற்புதல்வற்பெறுமளவு மணைந்தாடவரை மருவிடுக. (௩௨)
 தொட்டிலத்துக் குழிதூர்ந்துமேவத்தொடர்ந்துகுடாரத்தால்
 வெட்டிந்துகும்ந்தனழத்தோவகிமென்மேல்வளர்கவென வெவ
 ர்ககுமிட்டமுறவிவ்வாறுபணித்திமையோர்தலைவனொடுஞ்செ
 ன்று,சிட்டர்பாவும்வேதகிரி பணிந்துதெய்வபுரஞ்சேராதான்
 ஆதலாலிவ்வதரிவனத் சமலன்றைக்குத் தரதீக்கின்
 வேதவோங்கற் றிருமகிமை யிவ்வாறென்று விரைகமழந்
 தாதார்தொடையிந் திரத்தயம்மன் றனககுமிகாராதமுனி ப
 னோதினொனன்றுயர்ந்தோர்க்குச்சுதமுனியீங் குணரத்தினான்.

பத்னைந்தாவது வேதகிரிமகிமைச சருககுநிறுமு.

ஆகச்சருக்கம் கரு-க்கு விருத்தம்.(௭௭௫.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சுவமயம்.

தருச்சிற்றம்பலம்.

ப தி ரு ரு வ து

பிரமாவுக் குபதேசீத்த

சருக்கம்.

மாதவவேத வியாசன் வழுத்தும்
வேதகிரித்திரு மேன்மை யெடுத்தீண்
டோகிணமோதம லூர்நி தளக்குச
சோதிமெய் டுண்மை தொகுத்த துரைப்பாம். (ச)

உத்தமரூக் குயர் சூதனுரைப்பான்
பத்திமையிற்பயில பான்மையர்கட்கு
முத்தியளித்த பவாரியின் முன்னுள்
மெய்த்திருவேதன் விழுப்பொருள் பெற்றான். (உ)

விரித்ததை யோதுகி வேதியவென்னு
வுரைத்திடுவான்முன் னுயர்ந்தவி தாதாத்
திருத்திகழ்கின்ற திலோத்தமை பென்னு
மருத்திகண்மின்னே வருந்தி யுமைத்தான். (ஈ)

காவியிளம்பிறை கார்முக மொண்கண்
வாவுதுதற்புரு வம்பகர் பைம்பொன்
னோவியமன்ன வருப்பொலி வாண்மேல்
மாவியனாண்முகன் மையலடைந்தான்.

(௨)

தன்றனிலானவண் மீதுதயாவின்
றொன்றியபோக முனாற்ற நினைந்து
மன்றல்செய் போதன் மயங்கினனென்றால்
வென்றதை யாவர்விலக்கிடவல்லார்.

(௩)

பங்கமில்லேண்மை பரும்புகழ் மேன்மை
யங்கனமான முதற்பலயாவுந்
தங்கியவெத்தகை மைத்தவர் கட்கு
மங்கையராசையின் மாங்குறு மன்றே.

(௪)

மட்டவீழ் பங்கயமன்னவன் மின்னைத்
தொட்டதினாலுள தெண்ணிலபாறசு
சிட்டனமைத்த சிருட்டிகள் வேறு
பட்டனதன்மை யுணர்ந்து பயந்தான்.

(௫)

இத்தனைகுற்ற மிழைத்தது வேறே
செத்தனமாற்றினு மிற்றில வீசன்
பத்தியினீக்குதல் பண்பெனமாயோன்
புத்திரன்வாரி புரத்தை யடைந்தான்.

(௬)

பூவனமரசிப புண்ணிய வைப்பிற்
பூவனமாவெனு மான்பொருளான

பூவனமாவென வீழ்ந்து புகழ்ச்சம்

பூவனமாதன பூம்புனலாடி.

(க)

அஞ்சனவண்ண மிடற்றினைநூலா

மருசனவண்ண மருசனை செயதா

னஞ்சனவண்ணகை டாரலராலே

யருசனவண்ண நிவேதனமாற்றி.

(க௦)

உலங்கொண மனோவதி நன்னகர்மேலாம்

பலங்களு மிட்டொளிர் பன்மணியேறுங்

கலனசண் மிலேந்து கரங்கள் குவித்து

வலங்கொ டிறைஞ்சி மகிழ்ந்துதுதிப்பான்

(கக)

வேறு.

டப்டுமொரு வகுசெநீ மூட்டிய நகையாப்போற்றித்

தப்புறழ்சடையாய் பாற்றிச் சுடர்விடுந் சூலபோற்றிக்

கட்பிணர்வதரிமூலக கறைமிடற் மமலபோற்றித்

தற்பரபரமானந்தச சங்கமேச சுரணேபோற்றி.

(க௨)

அரியநான்மறையுமோரா மங்கமுமுணர்ந்த சைவப்

பெரியவரிதையக்கஞ்சப் பீடிகையினிது வையும்

பரிபுரப்பாதோற்றிப் பராபரப்பொருளே போற்றித்

கரியலர்புரமுண்டட்ட சங்கமேச்சுரணே போற்றி.

(க௩)

ஆதியேபோற்றிமுக்க னாரணவடிவ மின்னாள்

பாதியேபோற்றித்தெய்வப் பவாநிநாயகனே போற்றிச்

சோதியேபோற்றிவெற்றிச் சுடர்மழுப் படையாப்போற்றித்

தாதிவர்கொன்றைவேணிச் சங்கராபேற்றி பென்னா. (க௪).

மறைகளாலனந்தஞானி வழுத்தலும் வதரி மூலக
கறைமிடற்றமலன்கோடி கதிரென வுதித்துமுன்ன
னெறிகடலுண்டசெவ்வா யிருடியை யினியமுத்தி
யுறுதிநாரதனைநோக்கி யருள்செயவானுலகமுயய. (௧௫)

அரிதெனவிளங்குபஞ்சாக் கரத்தினை யலரின்வையும்
வீரிமறைக்கிழவன்பாங்கு மேன்மையா லுபதேசத்தைப்
புரிதிரென்றருளியெம்மான் போதனைப் பாராத்து நீபோயத
தெரிதவர்தம்பாலுண்மை தெளிதியென் றருளிச்செயதான். ( )

மடலவீழ்கடிப்பூஞ்சேக்கை வானவன்றனக்கிவ் வண்ணந
கடல்விடமயின்றோன்கூறி மறைதலுங் கலைமினிகோமான்
விடையமற் றிருந்தோர்பாங்கர் விழுவியவெழுததஞ்சண்மை
புடலுரையுள்ளமொன்றி யுணர்ந்தன் னெழுந்தசென்றான். ( )

முன்னிலமின்னுனீத்த முளரியான் முளரிபாபன்
மன்னிடைவந்துசெம்பொற் சகசநாளத்தி னுள்போ
யுன்னருமுகையைத்தேற லுகவுடைத தெழுதுதோன்றிப்
பொன்னலர்ப் பொருட்டிழ்வைகிப் புன்னவன் படைத்தாஃ
முன்போல். (௧௬)

விரிந்தமுந்ருணத்தினின்ற முதற்குணவியறகைத்தாகிட
பரிந்தருணிறைந்தவேத பாரகன் பலவேறுகி
பிருந்திடு இருட்டிமாறு தியற்றலுங்குசலதுட்பன்
தெரித்தில வதனூற்றிந்தை தேரிலா னெண்ணமிககான். (௧௭)

எல்லையில் இருட்டியாதி யேனையகருமம் யாவு
சுவ்வர்ப்பப்பல்கவேத நாயுதிபுகம் னவருந்

தொல்லரும் பவரிகூடற சோதிதன கடைககணோகக
மலலுது மேலின் மனனா வாணவ நீங்கியுனா. (20)

புண்ணியப் பொலிவாயினற தெக்கணவளகைபுயி
மண்ணியங்கரிது கோற்று நாயகனருளபெற நீரத
வெண்ணாருந்ரு சுருட்டியாதி யியறறுது மென்றுமீட்கிற
தெண்டனையவடைவாரித திருநகர வந்துசோந்தான். (21)

மனறலஞ் சுருதிவெறபின வைகிருன பின்னராதக
குன்றிணுக கிரண்டதாய குமோசத்திற மெனபாலவைருந்
தெனமலமு வதரிககானிற சிவபரஞ்சுடாகருத் தெனகீழ்ச
சனறன்ன பிமனகரயத திரிசிலைத தானாதேடி. (22)

வேறு.

சாகதிகரயத திரிபிருமலமாயத தழைத்தசாவித்திரியென்னும
விரைசெறிதெயவத தீ ததமோர மூன்றன் வித்யுழிடாடிவெ
ண்ணின்று, பிறைசெறி வெண்ணான மாபினு மான்கு நீமல
பா ருமுத்தினுமவிளங்கப் ப்ரசுணிகரணைக கரலமோரமூன
றும பூசுத்தான பழுத்தமேயயனபால். (23)

பன்னருவகாலம வதரிகாவனததிற பகரருந்தவஞ்செய்தானபி
ன்னு, மன்னமென்னஷடயாள பங்களைவருச்சி கத்திருத்திங்க
ளிலவிருந், தன்னிகரிலலாப பூரணத்தினததுச சகத்திரந்தாம
ரைமலரா, வுண்ணருஞ்சுருதி மந்திரநாவா வுச்சரித்தருசனைபுரி
ந்தான். (24)

மறைகளாற்றுதித்தா னுட்டமோரெட்டும் வழிந்தொழுகான
ந்தக்கண்ணீரத, துறைகளானனைநாண்சோதியேசுருதித்தோ

கையோர் பாகம்வீற்றிருக்கு, மிறைவனையடிமே ஈனழத்தி
டுங்குற்ற மனைத்தையும் பொறுத்தியெனறநாதர் த த ருபடும
ரம்போல் வீழ்தலுநதயவாற் றரித்திலை சமகமழாததி (௨௭)

இரங்கியம்மூலச் சயம்பினின்றெழுந்தா னிரவியோர் கோடி
போலெதிரே, கரங்குவித்திரந்த கமலனைத்திருக்கைக சமலவா
ண்மலரினா லனை தது, வரங்கொருஞ்சுவபந் சாகக்காமூலபநதி
ரந்தனையுபதேசித, தரங்கிளர்கூடப் படைவினாருளசெய தமல
மாவிலிங்கத்துட்புகுநதான். (௨௮)

அஞ்செழுத்துண்மை யமலனாங்குணர்த்தப் பெற்றவனமலமா
ய்விளங்கு, நெஞ்சினனாகி மனோவதியடைநது த ள் றெழினிய
த்தினின்றான், பஞ்சபாதகங்க ளெனனுமிதனைதரைப படுதது
நுண் பொடிசெயுமநத, வெஞ்சலிலோனாநதெழுத்தி னதுண
மையீசனையுரைத்திடவேண்மம. (௨௯)

பூதிகாதனம்பூண் டகச்சுகியோராயப பொருவருமோரிடத்தி
ருந்தவ, காதரவொடுமைந்தெழுத்திலோ றி ள் ளுச சரித்தருந்ரு
வுருவேற்றி, லோதருதூற்றெட் ட யிரமபதிரு யிரமுறையில
ககமோர்கோடி, போதமேற்பெருக்காயப பலாதருமிதப்
புண்ணியத்தலத்துமேன்மையினல். (௩௦)

ஞானநீறணிந்து கண்டிகைபூண்டு நலங்கொள்ளெதெழுத்தி
யுள்ளோதி, மானதபூசை யாற்ற்னுமத மகாபலமுததையக
கொடுக்கு, மானதரலிந்த மானதபூசை யாற்ற்னோருமுனி
வரராய்த், தானினிதுதித்து மித்தமாயசீவன் முததராயத நிலை
மைபெற் றிடுப்பார். (௩௧)

இன்னநிரிந்த மானதபூசை யியற்றினோரெத்திய பவம்யாம் பன்னுதங்கொளி மன்னவென்று பகருவான் கலிங்கதேசத் திற், முன்னொருநாளி விலிங்கியென்போனு முதுவிருடாசிய வதும், பொன்னவிர்கண்டி பூதிமேலாவல் பூண்டினோர் புனைதணந்திருப்பார். (௧௭௦)

கிரத்தி மங்காறுஞ்செழுந்திருக்களத்துந் திகழ்தருவாகிணீண்ட சுரத்திப்பங்கண்டி வேண்டுகிறிய பரியனகனிலொடும் வினா த்து, வினைச்செழும்பூதி தரித்தவராகி வியப்பொடு முறைந் தவ ரொருநாண், மருசசெந்நீர்தாவனத்திடையடைத் துவருவி னாமாட்டிச் சாலை. (௧௭௧)

புறவொடுபுறவு போகமுற்றிங்காற் பொம்மெனத்தொளித்த கொற்கேசர, விதங்கெழும்விங்கி யாசியகுகிமென்னக கோ ட்டலுப் தன்னோ, யறிவறவிகழந்தா னென்றடற்காத்தா லவ ண்விருடாகி யடிப்ப, புறசினவிலிங்கி யுடனடித்தொருவர்க் கொருவர்கொன் தந்தனனாழால். (௧௭௨)

இறந்தவர்கண்டியணீற்றுநீறிட்ட வியல்பினாற் கலிங்கர்கோ ட்மகன்பாற், பிறந்தனனொருவ னறிவொடும்பரரா வதனோ னப்பெயரொடு மயைச்ச, னுற்றுந்திருமகனாப் வலிமுகனென ப்பே ரொடுமினிதொருவன்வந் துதித்தான், புறந்தொழங்க ண்டி பூதியிச்சார்வாற் பூருவவுணர்வினராறா. (௧௭௩)

தெக்கணவனகை மகிமைபூருவத்திற் சிறப்பொடுங்கேட்டனா தனாற், பொக்கமில்ன்பா விருவரும்பவாநி புரத்தினைய டைந்து பொன்னிலந்தை, முக்கணாயகனை மெடுத்தினமிருந்து

முப்பொழுதினுந்தொழு தினறஞ்சிச், செக்கர்வாற்சடையா
னருளிஞற்சீவன் முத்தராய்ச் விவபதஞ்சே நதார். (௩௪)

கண்டிகைநீறு பூருவஞானங் கைவசஞ் செய்ததுமுதற்
கொண்டலார் மதின்கூழ் பவாநிமா தலாதலா கொடுத்த கே
ட்டியாலின்ன, முண்டொருகதைகேண்மன்னைவென்ன வுரை
செய்வா னவந்திதேசத்தி, லண்டொழுப்புலையர் குலத்தினிலு
த்தீதோ னவன்பெயர் கொடியசங்கோசன். (௩௫)

தீயவெங்கொலைஞர் மரபினிலுத்தீதோ னென்னினா திரு
ளர்பவாநி, நாயகன்மகிமை யாவர்கணவிறற் றுணர்நதனேழு
நனி யறியோஞ், சேயலர்வதரி வனத்திடைவாழ்ஞ் சிவபெரு
சுடரையும் வேதத், தாபையுப்பவாநிச் சங்கமக்கரையுத் தீ
மறாதுண்ணினைந் திருப்பான். (௩௬)

பொருந்துமிந்நினைவே யாங்கவன் றனக்கு மானதபூசையா
ய்த்கினமு, மிருத்ததாலொருநா ளிரவிடைவேந்த னெழிற்ம
னைபுகுந்துவெங் கனவாண், டருத்தனமுதலாய பொருள்கவா
ந்தகல்வா னககுளதூதர்கண்டவனை, வருந்துறப்பினிதகி
வாற்றினைபரசன் மருங்குபோய வணங்கினருரைத்தார். (௩௭)

அடுத்தனருரைத்தல் கேட்டலும்வேந்த னகங்கொதித் திரவ்
னுங்கவனீண், டெடுத்தவையனைத்துங் கார்ந்தமற்றவனை யிந்
நதரெயிற்புறங் கொடுபோய்ப், படுத்தொன்றுரைப்பக் கொ
ண்டுபோய்வானாற் பதைத்திடவீசலுமிருகை, யெடுத்திருகண்
ணீர் செரிந்திடப்புவாநி வீசனைகாத்தியென் றிசைத்தான்.

பிரமாவுக்கு உபதேசித்த சருக்கம். ௧௮௧

ஓலமிட்டவனவ குரைத்தசொற்சூழவி யொருங்கிட விரங்குத
லகேட்ட, டாலருள்தாயார்பதறிவந்தென்னப் பவாவிநாயகனு
ணர்ந்தாட்சி, சாலவங்கவன்முன் னஞ்சலென்றிடவுந் தடித்தி
டவேராசிய வடிவாண், மாலையாமவன்றன் கழுத்திடைவீழ
வானவ-மலர்மளற்பொழிந்தார். (௩௬)

எனக்களிதாய வடிவ னுரிவனென் றிசைத்துவேதாம்பிசைபா
கா, தனக்குவந்தருந் சங்கமலிவிங்கச சயம்புநாயகன்மணி
விமான, மனக்கனிவமரர் கொடுவரப்பணிததம் மதங்கனை மா
கொளித்தேறறிச, கினக்கரியுரித்தோன் றிருவருள்புரியக கொ
லாடுபோய்ச சிவபுரஞ்சேர்த்தார். (௪௦)

ஆகலாநசியனைய நுச்சனையன்பினுற்றுதலெவற்றினும்பெரிதா
மேதன் னுற்று மாணதபுசையெவற்றினும் விழுமியதென்
ன, வேதமேயெடுத்த விளம்பிடுமதனால் விபுதிபரு சாக்கர
மென்னு, மூதருமபொருளே பிறவியைமுறுக்கு மல்லதுவே
றில மொழியின். (௪௧)

இனையதொன்மகிமைத் தலமதாதவினா வெண்கணன் சிருட்டி
யீடேறப், புனையிழைபாகற் போற்றிறோற்றருளாற் புன்தப
ஞ்சாக்கரவுண்மை, யினிதுணர்ந்தனனென்றிற்திரத்தயம்னித
ம்பெறாராதனிசைத்த, நனிதகுநாதை யிதுவெனக்குதன் சவு
னகன்மகிழ்நதிட நவின்னான். (௪௨)

பதினாறுவது பிரமாவுக்கு உபதேசித்த

சருக்கமுற்றும.

ஆகச்சருக்கம் - பதினாறுக்கு விருத்தம். (௪௩)

இருக்கம் உபதேசித்த

உ

சுவமயம்.

திருச்சிற்றமபலம்.

ப தி னே ழா வ து

பிங்கலைய மோட்சச் சருக்கம்.

சேட்டிளந்தங்கட் குழுவீற்றிருக்குந் திருமுகவெப்பா ஸ
டர்பாற, பாட்டனிமுரலும் உடையப்புததேர பாபபெர ,நா
ணர்த்தவாறுதிதுமேற், பேட்டனமருளு மெண்ணை - ததவ்வா
ய்ப பிறைதுதனறைமலர்க்கூந்தல், வாட்டடங்கருங்கட் பி - க
லேமுததி மன்னியமுறைமையைப் பகர்வாம். (க)

வியந்தினிதாற்றுந் தவத்தினோர்நேட்ப மீளவுஞ்சுதமாமுனிவ
னயந்தினிதிசைக்கும் வதரிப்பவவாறி ,நகரினேநாகர்நேரானசரு
ஞ்சயந்தனையளிக்குஞ்சகிபுணர்த்தடநதேர சதமகனகருமாப்
ரமன், வயந்தருநகரும் வழத்திடுமென்றான மற்றினியுரைக்குமா
றெவனோ. (உ)

புரரசியமுத நதிதிரிபதாக்கை பன்மணிகொளித்திடும் பொன்னி
வாரலையமுனை மாநதிபவாறி வளநதிமூன்றுமென் மதலேத
தாரணிமுதற்குத் தென்றிரிவேணி சங்கமமாகியதகவாற்
சேரணியிமையோர் முனிவர்களையாருந் தென்பிரையாகையென்
றுவாய்வார். (ங)

சிறிதே சங்கமாதிரித் தெளிவுடனயாவேனெனினு
மொருபுறம் தனது செயல்களை முன்னே யுழவினை கழனறிமீ
டமொரு காலம் மனவருணம் பொருநதிடு மற்றுமோ
மை, உதிருருணாவிற புரிந்தினைழியா வீடினிலிருத்
தெய்வோ (ச)

உரு கதிரைசா. உரு கெட்டினையடைந்தா ளணியயிரானிவந்
தாடிப, பெருந் தப்பபா பிரானறினையடைந்தாள் பெறருரு
சைன தனதுமார, உரு கெயிறுலோபா முததிரைமுடி கி முழங்
உரு கெட்டினையடைந்தா, வரந்தருதெய்வப பொதியமவீற
நுத்த உருசா பததி யாடா. (ந)

இததிருத்த உரு கெட்டினையடைந்தா மிருத்தினிதாடி நீருடிப
புத்தமுதெ துரு முட்டினையடைந்தா ப புண்ணியமறைக்கொ
டிபங்கா, ததன் முன்னு போதமவநதிறைஞ்சி லடைந்திடு
புண்ணியமறைக்கொ, உத்திரகுத்தரெனபவாசெய்கை திடுக
உரு கெட்டினையடைந்தா. (சு)

முன்னேநானவருத்தி முயலதவபயத்தான முநதிசூழமதிட
பவாரிப், பொன்னகமரணங் கிடைத்திடுமன்றிப் பூருவபு
ண்ணியமிவலோக, கருகாமரணங் கிட்டொணுதன்றி யவ
மிருத்தாயினுமநத, கண்ணகரிடத்துக் கிடைக்கினுமுத்தி நணுகி
டுமெனமறைநவிறும. (எ)

பெருகொளிபரப்பும பன்மணிவரன்றிப் பிறங்கலைதறங்கிடும்
பொன்னி, முருகலாபவாரி சூழதரப்பொலிநத் முததிகூர்தெ
கண்ண வளகைப், புரிக்கிலாய மல்லதுவேறு பதல்வதென் பணி

தீமாவத்தீ, ரொருககையின்னு முரைக்குதுங்கேன்மி நென்
றெடுத்துவப்பொடும்பகர்வான். (அ)

சுங்கலையெறிந்து தோணியைத்தகர்க்கும் தமரவரமுதிரு நூரீ
ப், பைங்கலையுறித்த பார்மகண்முகமாம்பவாரியம் பதியிடை
புதித்த, வங்கலையிரம்பும் வெண்ணிலாமதிய மனையசமபூரண
வதனப், பிங்கலையென்னு மொருமகன்கணிகைப் பேழை உர
குலத்தினி லுதித்தான். (க)

பங்கயத்தவிசி னிருந்தநான்முகத்தோன் பாரதபொழசெலாயு
வரசிச, செங்கையாற்றிரட்டி மாக்களைமயக்கத் திருத்திட்டி
வமோவன்றி, யைங்கலைக்கிழுவன் சரங்களாற்றையேபட்டா
டவராவிசோர்ந்துருகத், தங்கிடகோல மோகினிகோலலோ
வெனப்பொலிசெளந்தரப்படிவான். (கௌ)

மானினைமுருட்டி வனத்திடையோட்டி வானிளையுறையிடை
கிடத்திப், பாசலம்போதை நெய்தனாண்மலரைப் படதகி
டையிருத்தியம் புயத்தைத், தானனிமுஷிந்து குழைகண்மே
ற்றுவிச் சஞ்சீகங்களைத் தழைந்த, கானிடைத்தூரத்திக் கடு
வழுதிருந்த கடலெனப்பொலிதடங்கண்ணான். (கக)

வேறு.

புனிதிலையுக்கிளி வேணிசங்கம

புனிதனில்வதரியம் புனிதநீழல்வரமு

சுருதிநயங்கியிட சோதிபாதத்தைக்

சுருதிநயம்மனமெனக் கறுத்தகூந்தலான்.

(கஉ)

ஈட்டமுங் காழுக ரோனையுக்கமுந்
காட்டிய வேவிலக கடகிலாநமயுந்
திட்டிய சாதனா செம்பொன்னேலையைப்
பூட்டிய குழைச்செவி பொலிந்தகோலத்தாள. (க௭)

முகமுழந்தென வயர்ந்து முத்தமாய்த்
தகடுவாடுவிமாலமே சார்த்து கோணத்தி
னிகலமயிடு தோக கிடுதலாமெனப்
பகாதருநாடுகா பரணப்பானமையாள். (க௮)

க : ஸ்ரீவ ருமரி துமுன் கருடப்படாநின்ற
தினனாழதொயிசுர தெள்ளிந்ததிசைக
கினனரயீனைசயக கெருவங்களுசெய
முன்னமுழலைத்தே னெழுஞ்சொல்லினான். (கரு)

இனகந்தர் மணியிழை யிலங்குமார்பெனுங்
கனக்கடுங் கூடத்திற் கணிடத்தறஞ்செயயா
பனக்கொடும் புல்லியோரா வருந்தியீட்டிய
தனக்கவளங்கொளுந் தனக்கவிற்றினான். (கக)

இழுக்கிய கலவையு மினியசாந்தமு
மெழுக்கிய குங்கும மிலைந்தபூண்முலை
முழுக்கிய மதசல முரிந்து தாணாயா
யொழுக்கிய தாமெனு முரோமபந்தியாள். (க௧)

கதிமறுமைக்குமீம் மைக்குங் காப்பற
மதுவலநற் சதிரிலை யாதலாலதை

மதியினி லயர்த்துள மாக்கடம்பெருர்
திதிமெனத் தேயந்திடுஞ் சிறுமருங்குலாள். (76)

காந்தளஞ் செங்ன கயாள் கதலிக் கந்தெனப்
பூந்துகில்குழ்தரும் பொற்குறங்கினு
ளேத்தினங் கொங்கையா ளீனியகாமநா
லாடந்தவை வரப்புக்ண் டறிந்தபண்யினுள். (77)

மாசறப்பரதநா லினேத்துமாண்புற
வாசையிற் கற்றுநுண் ணறவின்பேட்டும்
பாசினழ மடக்கொடி பவாநிசுடலெம்
மீசினமுப்பொழு துழைமறைஞ்சுவாள். (78)

காலையிற் காவிரி தோய்த்து கண்டிசை
கோலவெண் ணீறணிந் திறைவன்கோயிலைச்
சாலநன்கினில்வலஞ் சார்ந்துசன்னிதப்
பூலினின் றருடம் பயின்றுபோற்றுவாள். (79)

இன்புற விந்நெறி யொழுகியெப்பிபா
னன்பருக் கறனெறி யாற்றினீட்டிய
பெரன்பொரு ளியாதெனும் போற்றியிந்திடு
மன்புளவகத்தினு ளழகின் மிக்குளாள். (80)

நிந்தையின் புறத்தினந் தினமுதாறுபொன்
றந்தவர் தமக்கருந் தனங்கொடுத்துமேற்
செந்துவரிதழுறுந் தேறலாட்டிவேட்
நெத்தெம்மலிரதிபோற் கலவியாற்றுவாள். (81)

மஃனவராயிதும் வழங்குநாறதாம்
பொன்னிலோர் பொன்னாறிற் பொருந்துகிற்றிலாள்
பின்னவரோனுபப் பெற்றியீர்கிடி
னன்னவளரம்பையி னனைந்துகுவாள். (௨௪)

மாஸையுன் காலையும் வதிராயக
னூலையம் புகும்பொழு தலங்கம்மன்றலுஞ்
சேலையின் வாடையுந் தேசுங்குண்டுபு
மேலுறம் வண்டென விடர்கள் சுற்றுவார். (௨௫)

முன்புள தனர்கின முறையிற்கொண்டுபோ
யன்புட் னளிததளித் தற்றகாலயிற்
பின்பவட் கிந்திடப் பித்தலின் பாயா
லென்புரி லேமென வேங்குவார்சிலர். (௨௬)

பைந்தொடிக் களித்திடப் பண்டமின்றிய
மைந்தரெங் வனமும்வெங் வறுமையுந்தெற
விந்தெனும் பிங்கலை பென்னுங்காமரு
சுந்தரி யுருவுனிச சோர்கின்றார்சிலர். (௨௭)

சுத்தியாற் றிசைதொறுஞ் சுழன்றுநொந்தன
பித்தமாங் கவட்கருள் பித்துளோர்சிலர்
நித்தலு நூறுபொன் னவட்குநோர்ந்திடப்
பத்தியாற் றெய்வதம் பரவுவார்சிலர். (௨௮)

அதிகமுங் குறைதலு மடைந்துளோர்தரு
நித்யமுங் கைக்கொள நினைவிலாவனண்

மதிதனிற் குறித்ததே வாங்கியாங்கவற்
பதியென முயங்கிய கற்பின்பான்மையாள். (௨௯)

வேறு.

இன்னநீர்மையி னொழுகிய விளங்கினியன் னு
டன்னெழிற்குண முதலியவனைததையுந் தான்கண்
டந்நகற்கனோர் வணிகர் தங் காளையங்கவன்போ
துன்னருந்திறல் விரகினான் சுணநதன னென்பாள். (௩௦)

கைத்தூம்பெரி திலங்கில கைப்பொருள் சொண்டாங்
கொத்ததன் குல வாணிபமுளுற்றுவோ னொருநாண
முத்தவாணகைப் பிங்குலமாலேவாய முக்க
ணததர்கோயிலுக் கிரதிபோ லடைதிடக் கண்டான. (௩௧)

மூன்னையூழ்வினைத் தொடர்புற மூரிவிற்காமன்
கொவ்வெடுங்கலை துறத்தவம் பெருமயல்கூர்ந்து
தன்னிடத்துள தனிப்பொருள் தன்னிலோடாது
பொன்னிலாடையர் லுள்ளன கொண்டுபின் போனான். (௩௨)

ஆதித்தனன் வரக்காண்டலு நின்றவர்ப்பிறைகைக்
கொடுத்தனன்குறை நிரப்பிக் கோலமெல்லமழி
தித்ததுவாவென வியம்பினனேகின ளிரவி
மதித்தசெங்காஞ் சுருக்கமேற்றிசைக்கடன் மறைந்தான். (௩௩)

வருத்தமுற்றிடு மனத்தினான் மனையடைப் போகா
னாதித்தனன் துறையுமே வணக்கவேள்பதழி

சுமத்தி கோபழ மாடு சுராதன னெனபோன
சருத்துவாடியு ந கிரு தபோற கூம்பினகம்பலம். (100)

பூ வமா தழிற கழிலார புநடனாககாணி
காட்பங்கடூன மருட்டிவாண முறுவலகாடகிலபோ
லாவினசைத பதியினறிமாலேகண டன்பாய
வரவினாநகை புரிதன சயிரவ மலாகள. (101)

க ணலஞ்சில குறைத்து வங் கடிமலர்க்குணை
பொருடேவிடச சோடியு ரஞ ணநதனன றனக்குப
பின் வவராசடைப பிங்கலை கொந்திதிம விரக
பொருபமா க குணகடனுதித்தது மகிடம். (102)

இ துபாடலா வெறிசுடா நெறுவனதலை
மடதமாருத மராசசரிந துடா மடப பக
கு தமாங்குணக் குறுகயுங் குலகமவெலபா
மடதணவா குது பணவகினை னொடபுனாநதனனால. (103)

உறங்கிடாதிர வுக்கினைக் கட்டபதெவவாறென்
நற ரிகாடேக ணமுங்கலகண் டகறறுவாணுனனி
நிறங்கொளகமுத்திசை நெடுதினை முழங்கியலீலக
கடவகுதணகடன முகட்டினி லுதித்தன்கைதிரோன். (104)

படங்கொளபையரா வலகுலாள் பரங்குறககுறைப்பொன்
கடனகளகேட்பன லினைலாக் கேடலுங்கடல்வாய
விடங்கொள்கண்டன தருட்டிருச சோதனைவிலகாள்
முடங்கியெங்கணுங் கிட்டிலவீதிவலி முயசகால். (105)

தூமவார்குழற் றேனகமேற் சுரத்திடுமோசக்
காமநோய்தலைக் கேறலுங் கடக்கலனாகி
வாமமேகலை மறைக்கொடி பங்கில்வீற்றிருந்த
சோமசேகரன் சன்னிதிவாய்தலிற் றேககான். (சு0)

காரிலங்கிய கண்டனைப் பணிந்திரு கண்கள்
தாரைகால் றிடச் சூற்றுவான் றாமியனேன்றிற் தாற்
பேரமேல்வரும் பிறப்பினுக்காயினு மவனென்
பாரியாய்வரப் பரிந்தருள் வரமெனப்படுந் தான். (சு1)

அங்கனாயகற் பணிந்துபோ யவிர்திரிவேணி
சங்கமந்தனை யம்முறைவேண்டினன் றுழந்து
செங்கைகூப்பிலின் றன்னவட் சேருடாதரவால்
வெங்கனான்விரைந் திறங்கினன் வீழ்பதுயிர்விடுததான். (சு2)

இன்னவாகியங் கவன்செயத நீர்மையை யெழின்மீன்
னன்னேநிடை யணங்களுள் கேட்டறிந் தந்தோ
வென்னிமித்தமா யெற்புணர்காதலா ளென்றிர்ப்
பொன்னியிற்புகுந் திறந்ததென் பொருட்டினுலன்றோ. (சு3)

எடுத்தயாக்கையைத் தன்னொடுமியைவதற் கெண்ணி
விடுத்தன்மையான் றுணியைபு மன்பையும் வியந்து
மடுத்தநெஞ்சினான் மறைக்கொடி பாகம்வீற்றிருந்த
நித்ததும்பிய கண்டனைநினைந்தகங் கனிந்தான். (சு4)

அழத்தினுக்குமெய் யந்தணர்தமக்குமெய் யன்பாற்
நிறத்தினைட்டிய தனமெலாஞ் சிறப்புறங்கி

மறைகொண்ட கொடுபாடு வலஞ்செய்து மூன்று
உறைகதிருக்கரை யெய்தினா நுகாறு மனதாரா. (சுரு)

நகொருதெ ன ம பி ன ல வ ண ி ந ட த ம பெருமா
நிறகு ஞானமைய னுதலாலி லுரு பி ர ப பிற
மனர னுருகதவ ற வ ன க ய ா ப ி கொரு த மி லே ன
பொரு ளே ண டி மென றிறங்கு ன ன பி ன க ல யென ப ா ன. (சுரு)

வாருகு மெய்யா மொருபபி ற ஞானமே றாராவி
பொரு ளே ண டி மென றிறங்கு ன ன பி ன க ல யென ப ா ன
வ ன க ய ா ப ி கொரு த மி லே ன
பொரு ளே ண டி மென றிறங்கு ன ன பி ன க ல யென ப ா ன. (சுரு)

புனத்து ளுருக வ றொண ணி ய வ ண ன ன மே ம றோன
புனத ப ற ஞானமைய னுதலாலி லுரு பி ர ப பிற
மனர னுருகதவ ற வ ன க ய ா ப ி கொரு த மி லே ன
பொரு ளே ண டி மென றிறங்கு ன ன பி ன க ல யென ப ா ன. (சுரு)

பொரு ளே ண டி மென றிறங்கு ன ன பி ன க ல யென ப ா ன
பொரு ளே ண டி மென றிறங்கு ன ன பி ன க ல யென ப ா ன
பொரு ளே ண டி மென றிறங்கு ன ன பி ன க ல யென ப ா ன
பொரு ளே ண டி மென றிறங்கு ன ன பி ன க ல யென ப ா ன. (சுரு)

பொரு ளே ண டி மென றிறங்கு ன ன பி ன க ல யென ப ா ன
பொரு ளே ண டி மென றிறங்கு ன ன பி ன க ல யென ப ா ன
பொரு ளே ண டி மென றிறங்கு ன ன பி ன க ல யென ப ா ன
பொரு ளே ண டி மென றிறங்கு ன ன பி ன க ல யென ப ா ன. (சுரு)

மிடைந்தகாதலான் வன்மயினுவியை விடுதேதோ
ரடைந்தபேறிவை யாதாலால்நீதி ஊனூல
தடந்தழீஇமதிற் றலத்திருபுகிளமயுந் தகவாற்
படர்ந்த வார்சடைப் பகவணைபகாநீதடப் படுமால். (17)

கடிகமழ்ந்திடு தெக்கணவளனகயே கடல்சூழ
படியினிற்சிவ புரமலாவேற்றலைப் பகரின
மடிமைகூர்பிர மகத்திகோ வதமுதற் பொல்லாக
கொடியபாவமு மந்நகர் குபைததிடுமன்றே. (18)

ஆயதன்மைசால் மகிமையிற்பொலிந்தவா டகாவாய்க
காயும்வென்றவேற் கலிங்கதேசாதிப னெருவன்
றுயனும்பெயர் சுதாமனென றுள்ளவன் சுதலு
மேயதிண்டிறல் விசுவதாமன்புகழ் மிக்கோன். (19)

ஆங்கவன்றனி நகரிடையரசெய் நாளிற்
றீங்குல்வேட்டகஞ் செட்குவான் நென்றிசைநோகாத
தேங்குநாண்மலர்ப் புறவமுநீங்கு செழு ாருவி
தூங்குகுன்றமுந் தினந்தொறும் சூருவீவந்தக் ளால். (20)

கணத்ததானையான் கவனவாம்பரியிசைக்கடுகி
யினத்துளோரொடுஞ் சிலதினஞ்சுரங்கணி ததீண்டிச
நினத்தைவென்றுளோர் சேர்தருதெக்கண வதரி
வனத்தையுற்றன னாக் கடர் சூழலுள்வருவான். (21)

நீண்டவாங்கிகாரு கோவினைமரையென் றினைந்து
தன்மையென்கிலை குழைத்தொரு சுடுகணைதுறந்து

கொன்றனூன்விரைந் தேகினன்பார்த்தனன் கொதித்தா
னன்றுசெய்தன னென்றுளநடுங்கினன் கோர்ந்தான். (௫௬)

வெந்துயர்க்கடல் விழுந்தனன் கண்கணீர்விடுத்து
நொந்துலப்பிலா நோயுளநதென் செய்கே னென்னச்
செதைநைநதுளோன் றன்னெ திர்க்கண்ணுவன்சிவன்போல்
வந்துதோன்றினன் காண்டலுமலரடி வீழ்ந்தான். (௫௭)

சிட்டுனுக்கவ ணிகழ்ந்ததைச் செயினனடியேன்
கெட்டொழிந்திடா துய்நெறிகளர்த்துதி யென்ன
மட்டலர்ந்ததார் மன்னவனிரங்கலு மறையோ
ஈலுட்டயாவிவாடு முய்யுமாறொருமொழி பகர்வான். (௫௮)

வேறு.

மாயப்பிறவிக் கொருமருந்தாம் வதரிவனத்துச் சிவவடிவாவ
காயத்திரிமா நகிழும்புக் கருதுங்காயத் திரிசிலைக்க
ணையத்தொடுமாங் கிருந்தைந்து நிமலவெழு ததையாயிரப்பத்
தாயதாகவுருவேற்றிலடுகே. உததி யறுமென்றான். (௫௯)

அவ்வாறுணர்ந்தி மருந்தவனை வணங்கியரச னருணெறியாஞ்
செவ்வாறதனைக் கடைப்பிடித்துத் திறம்பாதாற்றித்தீதகற்றி
வெவ்வாயிலையி லுருகியசெம் பொன்போல்விளங்கி மெய்யன்
பான், மைவார்கண்டன் சினகரத்தின் மல்கும்பணிகள் பல
செய்தான். (௬௦)

சின்னாங்குவதிந்துசிவ விலிங்கப்பதிட்டை செய்துமலர
மின்றயகற்குத்திருவிழா வியப்பாநடத்தி விடைகொண்டு

தன்னுடடைந்துமேலாய தருமயிற்றீத தகைசான்ற [வே
பொன்னாயகன்போற் றரியசிவ புரத்தை யடைந்தானபுரவ
ஆதலாலிப்பவாபுரி யருமையெம்ம னோர்களுடுத
தோதற்கெளிதன் றுயர்தவத்தி னுண்மையடைந்திரினையகன,
திதிலாதநாரதனிக் திரத்துய்மனுக்குத் தெருட்டின தென்
றேதமகன்றோர் களிசிறப்பச் சூதமுனிவனிசைத்திட்டான். (

பதினேழாவது பிங்கலை மோட்சச்

சருககமுற்றியது.

ஆகச்சருக்கம் பதினேழுக்கு விருத்தம்.

(அளக

திருசசிற்றம்பலம்.

உ

விவமடம்.

திருச்சி மமபலம்.

பதினெட்டாவது

சிவார்ச்சரிச்சருக்கம்.

பிங்கலை கழிபுகும டென்னிஸ்
பங்கல முயி பார வதிரகாவனத
தெங்க னாபகனனை டென்னிஸ்மனை
பங்கல ருச்சரி யாறறலசாற மம. (2)

மேதகு தவதாரோ விட்டாத்தனா
மாதவன வதிரக வங்கலமேனமைபை
யோதவன கட்டுள முருகிககைமலா
முதருந்தாரசடை முடியி மகப்பினா. (3)

பிபம டென்னிஸ் னாருளினிண்டியா
முயிமர னாருளினிண்டியா யோபபிலாடெனத
தெய்வமர முனிககருகு சிறப்பளித்தபின
மேயாதென னளகையை மேவறகெண்ணினா (4)

மருத்துனு நைமிசா ரணியவைப்பினின
மருத்தினால் சவுனக ராஜியநதணர்

கருத்துவந் தெழுந்துதென் றிசையிற்கண்ணுறு
திருத்தகு தலம்பல தெரிசுத்தெய்தினர். (ச)

மயில்பயி னறுமலர் வனமும்வான்றொடு
புயல்படி சயிலமும் புனிதததீர்த்தமு
மியல்புடன் கடர்துநீத் தெய்தித்தெக்கண
கயிலையாம் வதரியங் கானநண்ணினார். (ந)

நாடினார் சங்கம கதியைநண்ணியங்
காடினார் நீறணிந் தங்கையுச்சியிற்
சூடினார் சாமநற் கருதியன்பினற்
பாடினார் கோபுரம் பணிந்துபுக்கினார். (க)

வேதனாகியொரு பாகமேவிய
வாதியை வதரிவா யனுகியாயுறஞ்
சோதியையாகமச் சுருதிநூன்முனற
தீநறப்பூசனை திருத்தினாரோ. (ஈ)

பண்கொளுஞ் சுருதியாற் பரவியர்ன்^{பண்க}த்க்
கண்கணி ருருத்தனர் கருணையங்கய
லொண்கணன் பாகனை யுலகனந்துளோ
னெண்கணன் காண்பரு மிறையைவாழ்த்தினார். (அ)

பிங்கலன்பூசனை பெரிதுவந்தினி
தங்கவன் பேர்புனை யமலபோற்றிமெய்
தங்கியபாரசரன் றவமுவந்தருள்
சங்கமகேத்திரத் தலைவபோற்றியே. (ஊ)

கண்டருந் தொழவுறை யமலபோற்றிமென்
றண்டளிர் வதரிவாழ் தலைவபோற்றியே. (கடு)

மாதவத்தொருப்படு வியாசன்வந்தருட்
போதநான்மறைகளை வசுத்துப்பூவிடைச்
சாதகர்க்களித்திடத் தயங்கிவைகிய
வேதவெற்புறைதரு விமலபோற்றியே. (கசு)

பாட்டளி துணைத்திசை பாடுஞ்செட் விதட்
டோட்டல ரம்புயத் தோன்றற் சூய்நெறி
காட்டியவஞ்செழுத் துண்மைகாதிடை
நாட்டியதிருவரு ணம்பேரற்றியே. (கஎ)

கொங்கலர் கருங்குழற் குழுதச்செய்யவாய்த்
திங்கள்வெண்பிறைதுதற் சிறியநுண்ணிடைப்
பிங்கலைக் கருள்புரி பெருமபோற்றியீர்
நீங்கிய மறைக்கொடி தலைவபோற்றியே. (கஅ)

சசநின் நிருவடி போற்றியெம்மமேரர்
பூசைகொண்டருளிய புனிதபோற்றிமுன்
மாசகல் சூதனின் மகிமைநங்களுக்
கேசறச் சொலத்தரு மிறைவபோற்றியே. (கசு)

இம்முறை யிறைவனை யிரங்குமன்பினால்
முழம்மலந் கழுவிய முனிவர் போற்றலு
முழம்மலர்க் கந்தர வதரிநாயகன்
நம்மர்தீர் பேரருள் வழங்கினாரோ. (உ௦)

சிவார்ச்சனைசருக்கம்*

ககக

இதையருள் பெற்றன ரின்பமுற்றினர்
மறையுமை கோன்விடை வழங்கவுண்மைதூ
லறைதரு சவுனகராதி மாதவர்
நறுமலர் நைமிசாரணிய நண்ணினோ.

(௨௧)

வேறு.

வாழியந்தணர் வானவரானினர்
வாழியையக மாதவரன்பர்கள்
வாழி தென்னள கேசன் மலர்க்கழல்
வாழிடாரண வல்லிபொற் றுள்களே.

(௨௨)

பதினெட்டாவது சிவார்ச்சனைச்

சருக்கமுற்றும்.

ஐக்கச்சருக்கம் கடிக்கு வீருத்தம் (௧௦௧)

பளிதிகூட - ஸ்பிராணம்

மும்பிற்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.